Într-o atmosferă cum n-a fost niciodată în Casa Poporului, s-au decernat PREMIILE FLACĂRA

SALA DE LECTURĂ

UN EVENIMENT DE REZONANȚĂ NAȚIONALĂ IGNORAT DE TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ !

Paginile 25–31 (fotoreportaj)

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 24 • 16 – 22 iunie • 1993 • 32 pagini – 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

DI. CORNELIU COPOSU a fost ținta unui „atentat" cu urmări fericite!

„Cineva, de undeva", a dorit să compromită sărbătoarea noastră. Incidentul s-a sfârșit, însă, într-o veselie generală.

S-a născut, astfel, GRUPUL DIVERTIS CREȘTIN DEMOCRAT

Tinerețe fără bătrânețe

La 58 de ani celebra actriță uimește o lume întreagă cu vitalitatea și frumusețea ei. Secretul acestui miracol îl aflați în pag. 12.

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Din sumar :

SCANDALUL DIN FOTBAL

• *Interviu acordat de dl MIRCEA ANGELESCU, în exclusivitate pentru revista FLACĂRA*

pag. 19

CARUSEL POLITIC

Dl. Ticu Dumitrescu nuanţează

Pe adresa revistei noastre a venit o scrisoare din partea dlui **Marius Mioc**, şeful Comisiei pentru Adevăr şi Dreptate a **Asociaţiei „17 Decembrie" a răniţilor şi familiilor îndoliate din revoluţie — Timişoara**, prin care se respinge propunerea dlui senator **Constantin Ticu Dumitrescu** de „acordarea impunităţii pentru cei care se autodenunţă" că au participat la reprimarea revoluţiei, afirmaţie făcută într-un interviu din nr. 8/93 al revistei noastre. Dl Mioc consideră că „adevărul despre revoluţie poate fi aflat fără să fie necesară asigurarea impunităţii criminalilor care se autodenunţă". Iată răspunsul dlui senator la această scrisoare :

„In primul rând, exact aşa gândeam şi eu când eram mai tânăr, să fiu neiertător ! Insă, odată cu părul alb, de-a lungul unor ani destul de numeroşi, iţi dai seama că nu rezolvi totul pornind de la atitudini care au şi o parte vindicativă în ele ! In schimb, n-am uitat nimic ! Nimeni mai mult decât noi n-a suferit violenţa, torturile pe propria-i piele, nimeni n-a văzut atâţia morţi câţi am văzut noi, nu există termen de comparaţie ! Au fost ucişi sute de mii de oameni în regimul comunist, în revoluţie au murit 2000 ! Să nu fiu înţeles greşit, nu vreau să minimalizez sacrificiul martirilor şi răniţilor din revoluţie ! Dar ceea ce am afirmat în interviu a fost o simplă părere, care nici măcar n-a ajuns în faza de propunere, deoarece am fost îndepărtat foarte repede din Comisia pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. Părerea mea nu mai este actuală.

Noi dorim proces, dorim aflarea adevărului, dar nu în spirit vindicativ şi nici măcar punitiv ! Dorim aflarea adevărului, asta e tot".

MARIAN GHIŢEANU ■

Grupul DIVERTIS nu face liste negre !

Dl Cristian Grețcu, membru al grupului DIVERTIS, ne-a povestit că nu-i este teamă de liste negre şi că membrii grupului nu fac liste : **„Noi nu facem liste ! Cea mai frumoasă listă pe care noi, aidoma celorlalţi reprezentanţi ai poporului, o admirăm, este lista cu indexările, cu subvenţiile şi, bineînţeles, cea a numărului de spectatori care sperăm să rămână, prin propriul nostru merit, cel puţin constant !"**

MARIAN GHIŢEANU ■

Plăţi obscure

Cât costă o „mineriadă" la Geneva ?

• 3.000 de franci elveţieni, plus 189.200 lei

Timp de 25 de zile, în perioada 30 mai — 23 iunie, are loc la Geneva sesiunea Organizaţiei Internaţionale a Muncii. Din partea sindicatelor române participă dnii Bogdan Hossu, preşedinte al Confederaţiei Naţionale Sindicale „Cartel Alfa", şi Gheorghe Paşca, vicepreşedinte al CNSLR, cărora Guvernul le suportă cheltuielile de deplasare şi sejur. Pentru o persoană, aceste cheltuieli sunt : bilet de avion (cu tarif redus) dus-întors Bucureşti — Zürich — 189.200 lei, bilet tren (dus-întors) Zürich — Geneva — 88.456 lei, diurnă — 1 125 franci elveţieni (45/ zi) şi cazare — 1 875 franci elveţieni (75/ zi). Din aceeaşi delegaţie mai fac parte încă cinci lideri de sindicat, dar ei îşi suportă singuri cheltuielile deplasării. Printre ei se află şi „spaima" intelectualităţii bucureştene şi a „unei anumite părţi a presei", **Miron Cosma** de pe Valea Jiului. Oare cât o cheltui el la Geneva, având în vedere că sumele menţionate mai sus sunt considerate de „austeritate" şi luând în consideraţie că se consideră un mare şef ? Şi oare îşi va povesti la Geneva isprăvile sale şi-ale ortacilor din 1990 şi 1991 ?

MARIAN GHIŢEANU ■

EVENIMENTE MARI ...

Mai mult decât cel mai mult

Există o măsură în toate. Doar sentimentele — cum spun şi poeţii — nu au margini. Cele mai multe din întâmplările zilei sunt oarecare. Nici măcar nu sunt întâmplări, ci păreri, cuvinte rostite la mânie sau ambiţie, opinii necontrolate. Cine vrea să fie mai puţin afectat de realitatea imediată, trebuie să procedeze în felul următor : să citească toate titlurile, din toate publicaţiile tipărite într-o săptămână. Pe măsură ce citeşti, începi să te simţi ameninţat, hărţuit ,sub iminenţa a ceva rău. La sfârşitul lecturii, vine şi eliberarea. Din tot ce citeşti, nu mai rămâne nimic, decât un soi de zgură pe suflet. Mai mult decât cel mai mult nu se poate ! Mi s-a întâmplat să merg vreo zece zile într-un capăt de lume unde, bineînţeles, n-am mai citit zilnic presa românească. Când am revenit, am pus întrebarea pe care ar pune-o fiecare : ce mai e pe acasă ? Am primit un răspuns pe cât de simplu, pe atât de consolator : tot ce ştii. Adică nimic.

Vă propun o trecere în revistă a titlurilor din reviste şi ziare, mai bine zis a acelor titluri care par să anunţe sfârşitul lumii. De când e lumea, mereu i se anunţă sfârşitul, dar mor cei care profeţesc şi lumea uite că trăieşte.

Tartorul — Ţara moare dar nu se predă — Martirii de la Niculiţel —. Într-o săptămână am devenit mult mai săraci — Dosarul corupţiei locale cântăreşte... 100 milioane lei — Ca-n codru, dar cu consideraţie şi respect — Un ocean de otravă administrat cu linguriţa — I-am zdrobit capul de asfalt — Şi Mitropolia Moldovei e în criză de locuinţe — Veleitarism, exclusivism, luptă oarbă — Mişu Negriţoiu îl „sapă" pe Petre Roman în faţa străinătăţii — FMI prezice un an dificil — Scindarea constituţionaliştilor — Intelectualii atacă problema naţională — Femeia de serviciu a lui Vadim e bătută sistematic — Un copil a supt două zile la sânul mamei sale moarte — Şapte ani apocaliptici — După 1 iulie, o nouă explozie a preţurilor — „Exterminatorii" au fost dezarmaţi — Petre Roman a promis dezvăluiri senzaţionale despre Ion Iliescu — Mulţi pitici dubioşi bat la poarta noastră, dar... — O bombă în procuratură : Există sau nu dosarul Resin ? — Valuri pe malul lacului Floreasca — Bunicul demnitar, tatăl procuror, nepotul infractor — De râsu' lumii ! — Noncorupţie, huliganism şi camuflaj — Adriana Olaru, „amanta oficială" a primarului Durbacă, a fost bătută măr de copiii acestuia — Ne-au minţit cu un neamţ, poate nici nu era neamţ — Cu pistolu'n târg — Da, să li se taie mâna ! — Călimara cu arsenic — Strada Progresului a fost la un pas de a sări în aer — Pompierii au salvat de la moarte zece femei — Gabriel s-a culcat cu soţia fratelui său geamăn — Consiliul Europei pică din nou România la examen — Aberaţia stradală — PSDR plânge pe umerii României — Jaf la „Spitalul Municipal" — Nu-i benzină, nu-s turişti, dar e corupţie ! — Ateneul român îşi închide porţile — Foametea şi falimentul ameninţă unităţile sanitare din Capitală — Sărăcia şi mediul înconjurător...

★

Pot transcrie astfel de titluri în neştire până miercuri. De ce până miercuri ? Pentru că am cumpărat o carte excepţională — **Barbă albastră**, de Kurt Vonnegut — în care, deşi e vorba de toate relele din lume, rămâne destul loc şi pentru o rază de bine — şi mă pregătesc s-o citesc. Mă gândesc la ea aşa cum se gândesc copiii la prăjitura de la sfârşitul prânzului, în timp ce înghit ciorba de cartofi.

Citind aceste titluri, mă simt dator cu câteva opinii :

1. Cel mai rău m-a neliniştit titlul „Scindarea constituţionaliştilor". M-am gândit mult la el. Ceva mă făcea să nu-mi găsesc starea. Mi-am găsit-o în clipa când am realizat că nu ştiu cine-s constituţionaliştii şi că, în general vorbind, îmi pasă de ei cât le pasă şi lor de mine. M-am eliberat, cum s-ar zice, de un titlu şi, cu el, şi de-o grijă.

2. Din cauza cantităţii şi a tensiunii din fiecare titlu, n-am mai simţit nevoia să citesc şi articolele. Asta deoarece mai mult decât cel mai mult, nu se poate. Înseamnă că, de fapt, articolele spun mai puţin ca titlurile.

3. Din cauză că ştiu, de fapt, ce conţin articolele — fiindcă, sub alte titluri şi în alte publicaţii, le-am mai citit de câteva ori până acum — revin la titluri şi le privesc cu alţi ochi. Privindu-le cu alţi ochi, iată ce titlu global obţin : **Intelectualii de serviciu au bătut-o pe nevasta Mitropoliei Moldovei cu arsenic, până ce s-au produs valuri pe malul lacului Negriţoiu, astfel că la Timişoara zece femei au salvat pompierii de la faliment cu pistolul în mână !**

4. Nicolae Cristache mi-a povestit cândva un subiect de film plin de mister, dramă, acţiune, pe scurt, un film care poate fi anunţat pe prima pagină a oricărei publicaţii, care vrea să fie cumpărată înaintea altora.

Un tânăr s-a urcat în trenul de Braşov care pleca din Bucureşti la 10,20 fix. Biografia tânărului e complexă : inginer, inventator, om citit, călătorii peste hotare, divorţat, două amoruri ratate, gol sufletesc, muzică de Bach, în perspectivă o moştenire în Franţa. Exact la aceeaşi oră, dar în celălalt capăt al trenului, se urcă o tânără blondă, seducătoare, melancolică, două amoruri ratate, gol sufletesc, muzică de Mozart, un semidivorţ, călătorii la Kiev şi Ruse. Trenul porneşte, apar chelnerii cu sandvişuri şi cafele apoase. Trenul se apropie de Braşov...

Bine, bine, l-am întrebat la un moment dat pe Nicolae Cristache, ce e senzaţional până aici ? Până aici nimic, mi-a răspuns el, senzaţionalul urmează : Deşi călătoreau în acelaşi tren, deşi aveau multe lucruri comune şi totul părea inevitabil — tot ce e inevitabil într-un film cu o blondă seducătoare şi un inginer inovator divorţat — nu s-a întâmplat absolut nimic. Au coborât la Braşov, fără să ştie nimic unul de altul, nu s-au mai aflat niciodată atât de aproape.

TUDOR OCTAVIAN ■

... EVENIMENTE MICI

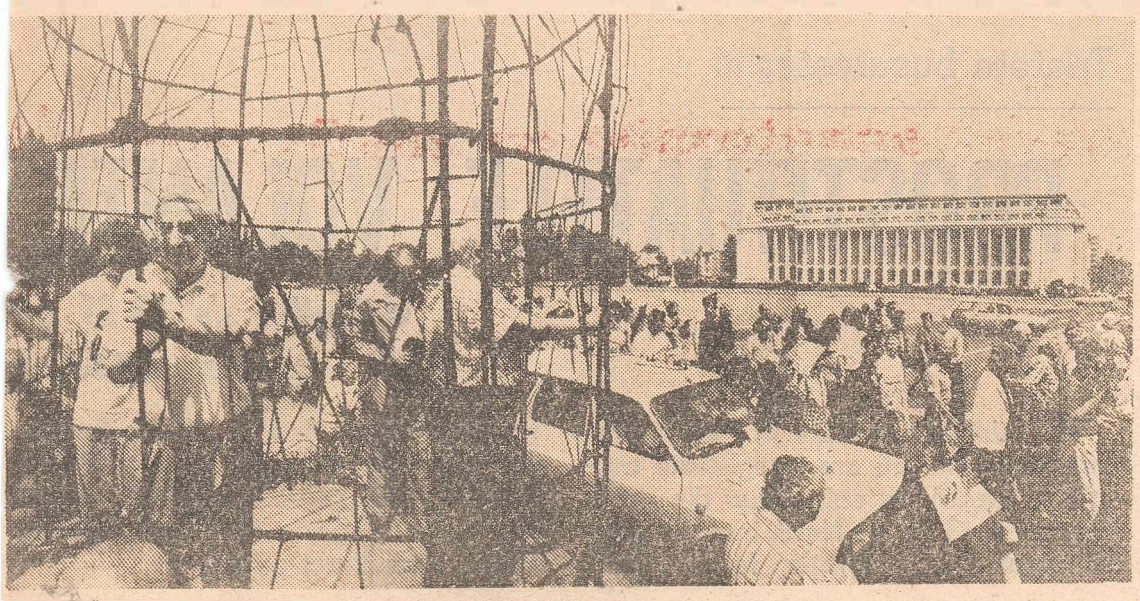

Libertatea nu poate fi închisă în cuşcă

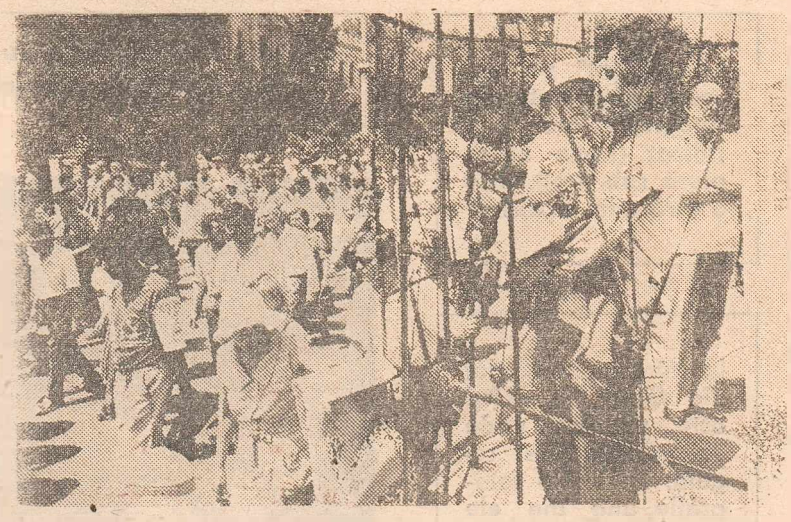

Demonstraţia de protest din Bucureşti împotriva celor care cred că sentimentul patriotic şi ideea naţională pot fi închise într-o cuşcă de fier, aşa cum se procedează la Tiraspol cu patrioţii români, care se sacrifică pentru idealul sfânt al unirii Basarabiei cu patria-mamă. Actele ingrate ale unei istorii nedrepte, pactele criminale, graniţele trasate cu tancul şi cizma cotropitorilor sunt sortite neantului. Numai minţile obtuze şi retrograde, care se agaţă de rânduieli ticăloase, pot crede că nedreptatea poate dura.

Dans cu microfoane

În Parlamentul României se-ntâmplă ceva uluitor : există câteva lucruri care stau, în mod normal, în mod deplin normal, pe picioare şi aceste picioare sunt, iarăşi, cât se poate de normale. De pildă, dacă un tare înfocat senator şi orator o ia prin arătură, i se ia microfonul. Simplu ! Un senzor ciudat detectează momentul când patimile obscure, orgoliile de doi bani, interesele meschine şi adesea murdare, incultura, grobianismul şi cinismul absolut al caracterului de slugă se lăţesc peste cinste, corectitudine, principii, regulamente şi legi – în clipa aceea, ţac !, microfonul s-a întrerupt. Instituţiile statului, legile şi morala publică se apără deopotrivă ; nu poţi să faci legi pentru ceilalţi, dacă nu ştii să conviezuieşti civilizat cu ceilalţi, dacă eşti mitocan, dacă-ţi ataci ciobăneşte adversarul politic, dacă te umflă râsul când auzi cuvântul DEMNITATE, deşi îl clăteşti toată ziua prin gură. Nu-i aşa, domnule Dumitraşcu ? Vă insultă cumva cuvintele mele ? De ce ?

La atacul incalificabil al senatorului Dumitraşcu, opoziţia a părăsit sala, refuzând să mai participe la lucrări. Poate că ar fi trebuit s-o facă nu de zeci şi sute de ori, ci o dată, dar cu mult timp în urmă. Poate... E greu să dai un răspuns tranşant la această alternativă a luptei politice, mai ales acum, în aceste zile de 13, 14, 15 iunie, când simţi cum îţi clocoteşte din nou sângele în vine ; când îţi aminteşti de incredibila, năucitoarea „soluţie" găsită crizei politice de acum trei ani de către bărbatul de stat numit Ion Iliescu, capacitatea sa uluitoare de a dialoga cu bâta, spunându-i cât de mult o preţuieşte ; acum, când Miron Cosma se plimbă la Geneva, când Păunescu la Strasbourg, când Everac la televizor, fiecare după rangul şi steaua lui...

Dar, cum spuneam, există lucruri normale în Parlamentul României. Preşedintele Camerei Deputaţilor i-a luat microfonul colegului său de partid. Acesta nu e un joc politic. Aceasta e morală publică. Electoratul i-a dat dlui Dumitraşcu microfonul (că aşa e de când lumea, unii aleg, alţii sunt aleşi...). Domnul Adrian Năstase i l-a luat. Puterea a învăţat să-şi ia singură microfonul. Poate fi un început timid de normalitate. Din nefericire, suferinţa noastră e prea apăsă pentru a putea fi mângâiată într-un dans cu paşi mărunţi şi delicaţi...

EUGEN CHIROVICI

Dl g-ral lt. Niculae SPIROIU:

Nu se pot face prognoze privind unirea

Prezenţa în mijlocul nostru, cu ocazia decernării Premiului FLACĂRA şi făcând faţă unor întrebări incomode ale reporterilor noştri,

Poetul şi patriotul basarabean Ion HADÂRCĂ declară:

Care este poziţia ministrului apărării naţionale al României faţă de Basarabia şi de revenirea Basarabiei la România ? Profitând de faptul că a răspuns cu simpatie invitaţiei revistei noastre, am „bombardat" cu întrebări ! Domnul ministru a răspuns:

„Problema Unirii Basarabiei cu patria-mamă, România, este o problemă care aparţine, în foarte mare măsură, cetăţenilor Basarabiei ! Ei trebuie să hotărască în privinţa aceasta ! Lucrurile au fost în mod intenţionat complicate, cândva, prin trecerea unei părţi din Basarabia şi Bucovina la Ucraina ! În consecinţă, dacă cineva ar fi luat măsura Unirii Basarabiei cu România în 1990, nu se poate spune acum dacă această măsură ar fi fost potrivită sau nu ! Nenorocirea este că acolo ceea ce n-au reuşit să facă dominaţia Austriei timp de peste 100 de ani în Bucovina şi cnutul cazacilor ţarişti timp de 106 ani în Basarabia, a reuşit să facă puterea sovietică, în timp de 50 de ani ! Ceea ce au făcut ei acolo a fost într-adevăr o epurare etnică, plus un implant de alte populaţii, plus trimiterea moldovenilor în toate colţurile URSS ! Moldovenii au fost victimele creării de către Moscova a CETĂŢEANULUI SOVIETIC ! Într-un cuvânt, tranşarea acestei probleme ridică obstacole extraordinare ! Unirea Basarabiei cu România şi momentul când va avea loc aceasta sunt probleme asupra cărora nu putem face prognoze ! Dar este firesc să-i ajutăm pe românii de acolo şi, deocamdată, aceasta este politica cea mai bună !" **(M.G.).**

„N-aţi găsit altă întrebare mai uşoară, decât aceasta, referitoare la părerea mea despre evoluţia politică a dnei Leonida Lari ?! Suntem fraţi de sânge, suntem de o ţară şi de o baştină, de la Sângerei ! Suntem pământeni, suntem fraţi de cruce ! Există idealul Unirii şi eu mă simt frate de sânge cu oricine lucrează în această direcţie ! Din păcate, şi pe malul stâng şi pe malul drept al Prutului, se mai fac greşeli ! Şi eu aş putea, dacă veniţi la Chişinău, să vă surprind într-un moment de-acesta şi să vă pun o întrebare mai puţin delicată ! N-o fac, pentru că eu consider că lucrurile acestea trebuie să treacă pe un plan secund, chiar în clipa în care sunt făcute ! Pentru că este o gafă făcută, totuşi, între fraţi ! Este şi o dramă, dar drama aceasta trebuie să ne facă mai înţelepţi şi să depăşim aceste momente, pentru că, repet, în acest timp este un moment greu pentru Basarabia ! Este foarte posbil să o pierdem pentru multă vreme, dacă intră în spaţiul CSI ! În 1990 au fost momente favorabile Unirii, când Frontul Popular avea influenţă şi în Parlament şi în societate, se putea face foarte mult atunci ! Dar atunci, să nu uităm, noi eram încă în spaţiul URSS, independenţa am obţinut-o în 1991 ! Un alt moment favorabil a fost puciul de la Moscova ! Acum... Dacă aş şti ce ar trebui făcut ! Colegii mei şi cu mine tocmai de aceea am demisionat din Parlament, în numele acestei cauze şi am reuşit să stopăm referendumul care vroia să promoveze NEUNIREA şi să ne menţină în spaţiul CSI ! Pericolul acesta nu a fost respins definitiv, el este doar amânat !"

M. GHIŢEANU

Ministrul apărării naţionale ne-a declarat

• *Armata nu susţine Partidul România Mare*

„Armata nu susţine PRM ! Nici vorbă de aşa ceva ! Cea mai bună dovadă, dacă vreţi, este că, uneori, dl. Vadim a mai scris câte ceva şi despre mine ! De altfel, nu-mi aduc aminte să fi avut loc o întâlnire a dlui Vadim cu militarii ! După părerea mea, avem un corp de cadre militare solid şi capabil să discearnă" ! Relaţiile mele cu dl Vadim Tudor le-aş califica drept corecte !".

• *Este necesar ca rapoartele Consiliului Suprem de Apărare a Ţării să câştige în conţinut*

Vizavi de un articol publicat în revista noastră, în care ironizam limbajul lemnos dintr-o dare de seamă asupra activităţii **CSAT,** document întocmit de dl. general **Pancea** şi destinat parlamentarilor, dl ministru **Niculae Spiroiu** ne-a declarat: **„Personal, sunt de părere că aceste rapoarte trebuie să conţină elementele necesare pentru ca, pe de o parte, societatea să fie liniştită, să ştie că acolo se discută lucruri serioase şi se adoptă hotărâri serioase ; şi-n acelaşi timp, contribuabilul, care susţine şi apărarea ţării şi ordinea publică şi serviciile de informaţii, să aibă sentimentul că munca lui nu este irosită ! Cred că în privinţa aceasta poate este necesar ca aceste rapoarte să câştige în conţinut!"**

• *Şeful aviaţiei militare a fost trecut în rezervă numai din motive de vârstă*

Întrebându-l despre părerile care circulă, conform cărora şeful aviaţiei militare, dl. general **Opruţă,** a fost trecut în rezervă datorită numeroaselor accidente aviatice care au avut loc, dl. gen. lt. **Niculae Spiroiu,** ministrul apărării, ne-a declarat: **„dl. general Opruţă este trecut în rezervă pentru că împlineşte 60 de ani şi are o vechime foarte lungă în serviciu, deoarece fiind pilot, în aviaţie un an de serviciu se socoteşte doi ! Efectiv, acesta este motivul ! Sigur, noi am făcut o analiză asupra accidentelor care s-au produs ! Din nefericire, în toate aviaţiile se întâmplă evenimente din acestea ! Nu sunt mai multe de când este dl. Opruţă la comanda aviaţiei, ci poate chiar mai puţine ! Nu pot să avansez un nume, noi avem în vedere mai mulţi generali de aviaţie, dar pe care-i aprobă mai întâi Consiliul Suprem de Apărare al Ţării".**

Tristeţe bucureşteană

PROSTITUATELE VOLANTE

• *Copilițe de 12-15 ani să supraviețuiască*

Nu există prostituate la Metrou. Poliția Metroului nu are înregistrate asemenea cazuri. La cafeneaua din stația de metrou Gara de Nord, însă, se poate negocia, cu discreție, la adăpostul jardinierelor cu flori de plastic (mixandre), la o ceașcă de ceai, tariful unei astfel de fete „care nu există". Aceste fete se pot negocia și in fața hotelului Cerna, sau direct pe peron.

La „agățat" pe peronul gării. Fata din fotografie are tivul ridicat (semn că se oferă sub preț). Este o tură „de încălzire"

La intrarea closetului din Gara de Nord este un loc unde se strâng, de regulă, fetele. În fotografie, una din ele este însoțită de trei băieți (unul din ei este „pește")

Pentru cei de un sânge cu tine, tariful este minim. Vorba aceea : „sângele apă nu se face"

Prostituția, ca și hoția, este un lucru dificil de probat. Clienții turci, arabi sau negri sunt recrutați prin intermediul traficanților de valută, care sunt totodată și „pești" (unii dintre ei) ; sau direct de fete. Cele care au parte de clienți străini sunt senioarele. Ele au un tarif în acord cu fluctuațiile pieței valutare, o „educație" profesională și un minim interes pentru igienă ! „Munca" o prestează la domiciliul clientului (camera de hotel, adesea), la ele acasă (unele) și la casele cunoscute în argou sub numele de **„felinare"**. Aceste case „felinar" sunt de fapt case de toleranță, dar, spre deosebire de casele de toleranță tipice, unde fetele se adună în holul mare și dispun de cataloage cu poze sau clipuri video de prezentare, „felinarele" nu sunt locuite, sunt cât se poate de secrete și fetele (care au cheie) vin aici numai pentru a-și face treaba, după care pleacă. Denumirea de **„felinar"** vine de la faptul că, în ciuda eforturilor de discreție ajung repede să fie cunoscute și, dacă nu se obține toleranța poliției, fetele pot fi ușor „probate" (surprinse în flagrant). Legătura senioarelor cu Metroul este doar aceea că pot fi negociate la terasa amintită, cafeneaua din stația Gara de Nord.

Fetele rujate de la... grupa mică

Spre deosebire de suratele lor, senioarele — care au o reală experiență profesională — adevăratele fete de la Metrou sunt niște copilițe între 12 și 15 ani. Ele aparțin Metroului cel puțin în aceeași măsură ca și vagabonzii care cerșesc între stații, sau fac tumbe pe scările rulante. Asta deoarece fetele de la Metrou fac parte din aceeași mare familie a celor care se simt în subsolul Metroului ca acasă. Chiar dacă multe dintre ele și-au pus colanți lucioși sau și-au vopsit părul, ele sunt tot nepieptănate și umblă tot murdare. Vorbesc urât și pot deveni cu ușurință agresive (verbal), dar au sânii abia crescuți, pentru că sunt îngrozitor de mici pentru ceea ce fac. Pentru a compensa, atunci când se duc „la lucru", se rujează, își fac genele și își iau un aer profesional. Stau în mod obișnuit mai multe laolaltă într-un loc și sunt însoțite de doi-trei băieți, dintre care unul este „pește". În preajma lor mișună, aproape întotdeauna, câte un tip beat, care le cunoaște, dar nu are bani să le plătească, sau este doar atâțat de curiozitate. Ele nu au un anumit loc de adunare. Pot fi întâlnite peste tot la Metrou, în apropierea gurilor de intrare, la **Unirii, Dristor, Piața Ianculul,** dar mai ales **Gara de Nord.** Nu au un tarif stabil, ca senioarele. Ele îți oferă o ședință de sex „la botul calului" pentru o nimica toată. Un cetățean foarte b'ne îmbrăcat — genul băiat cu ochii albaștri — a negociat lângă mine o fată (pe Nuța, sau Tuța) pentru două tricouri chinezești. Unul din puștii atașați grupului (dar nu șeful, „peștele") le însoțește pe fete și pe client, după ce acesta a plătit, într-un loc mai ferit, cunoscut și „probat" de ei. Aici puștiul „ține de șase" (stă la pândă) în timp ce perechea „se rezolvă". Bărbatul cu înfățișare de securist a plecat să se „rezolve" undeva la capătul peroanelor...

Clienții „serioși" au tratament preferențial

Impresia lăsată unui observator al acestor situații este de amatorism și incredeală. Nu pare verosimil ce se întâmplă. Primul lucru care mi-a atras atenția asupra caracterului, totuși profesional, al relațiilor a fost atunci când am încercat să-i pozez. Am văzut atunci că puștiul care era „pește" și-a ascuns fața cu mare viteză, în felul în care mafioții încadrați de carabinieri își apără fața de blițurile fotoreporterilor. Am descoperit, după aceea, că sunt foarte puțin comunicativi. Cu mare dificultate, am aflat că uneori folosesc pentru serviciile erotice casa unei femei angajate în serviciul căilor ferate. Costul unei fete este atunci mai ridicat și nu merg acolo decât cu clienți siguri, verificați. Este probabil tot un fel de casă „felinar".

Cu siguranță, despre fetele de la Metrou, Poliția sectorului 1, Poliția Metroului și Poliția T.F. a Gării de Nord știu mai mult decât am putut noi să vă prezentăm. Este regretabil că o informare completă nu poate fi pusă la dispoziția publicului, pentru o consultare largă, în vederea găsirii unor soluții la acest trist flagel bucureștean.

M.M.

DE LA METROU

se zbat (după mintea lor) într-o junglă dezgustătoare

„Peștele" senioarelor, încolțit de polițiștii T.F. (inițial, a fost confundat cu un cetățean turc)

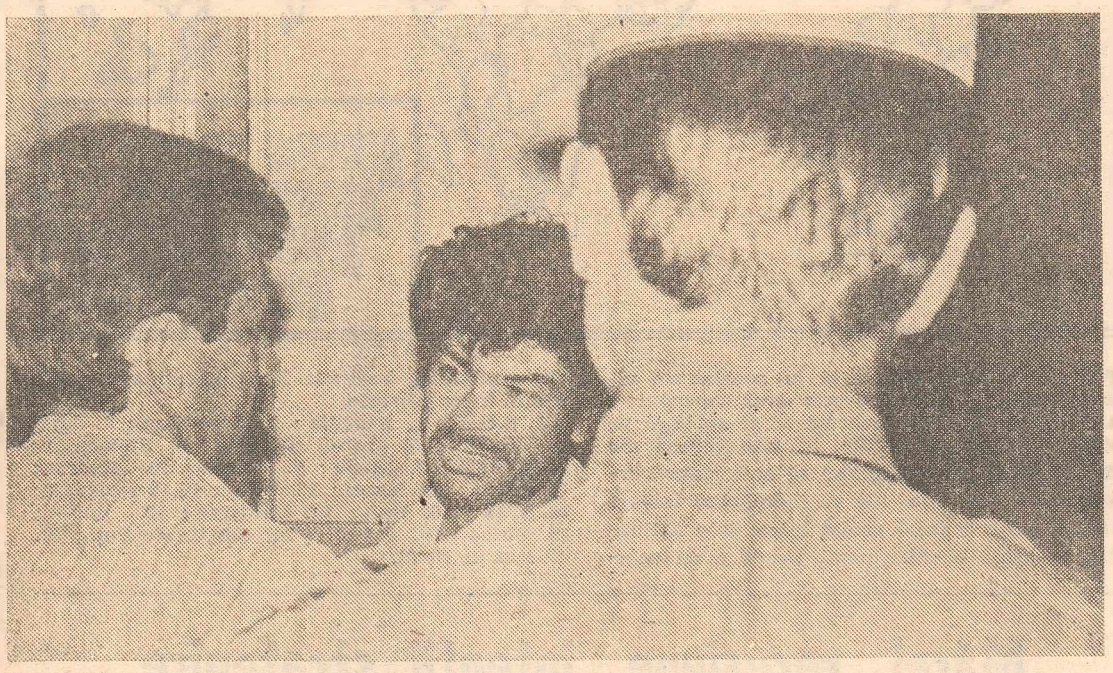

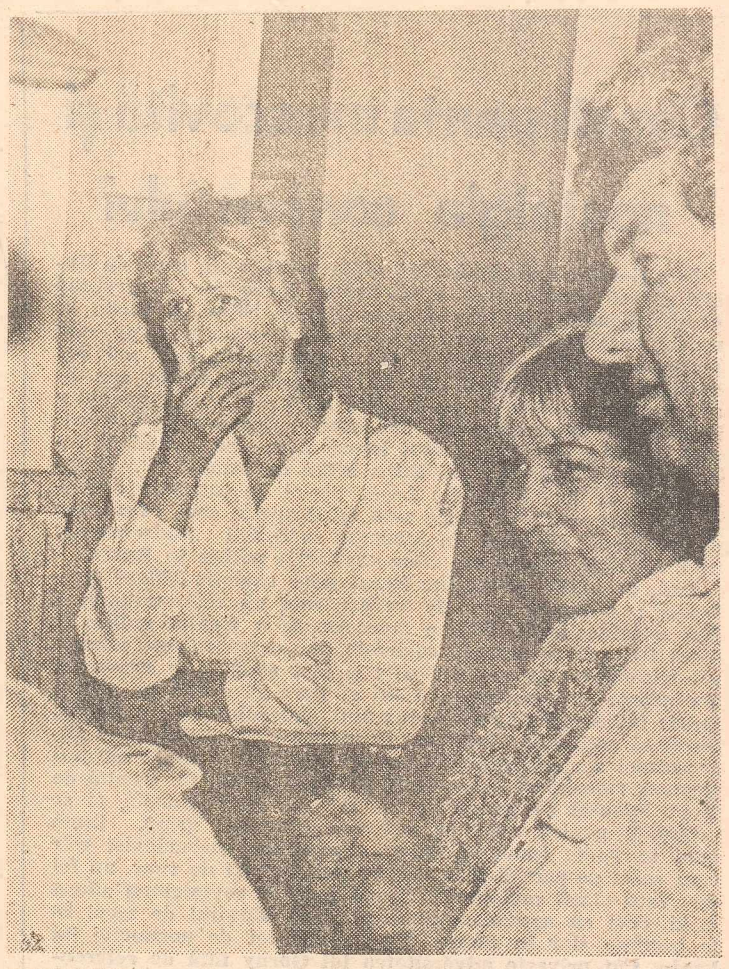

Două „senioare" surprinse de poliție la intrarea în Gara de Nord, în momentul în care una dintre ele (cea cu mâna la gură) tocmai primise o corecție (bătaie) de la „peștele" ei.

O țigară la „intrarea în schimb" și o încercare de apropiere de un domn respectabil (vorba vine...)

Diferența de vârstă nu este o barieră. Un moment de „tandrețe profesională" surprins de foto-reporterul nostru la intrarea în metrou.

Cel cu tricou cu margine albă la gât și la mâneci este „pește". Când a observat că este fotografiat, și-a ascuns fața

CRONICA ORORII

Doi minori au fost răpiți și obligați să cerșească

Pare incredibil, dar este adevărat ce s-a întâmplat în orașul Mărășești din județul Vrancea. MUNTEANU CORNEL (de 36 de ani), la circa 2 săptămâni de la dispariția copiilor săi (Munteanu Cătălin și Docan Branca, în vârstă de 12 și respectiv 13 ani), sesizează poliția că minorii au plecat la sora sa din București ; dar că, interesându-se telefonic la sora-sa, a aflat că nu au ajuns în capitală ! Misterul dispariției lor, pe drum, ori în București, rămânea.

Cătălin și Docan au fost reținuți de un individ cât se poate de suspect, într-un imobil situat în str. Covaci nr. 19, sectorul 3, București. Cine este nemernicul făptaș? El se numește BARBU RADU (30 de ani, fără ocupație și cunoscut ca având antecedente penale). Acesta i-a acostat pe cei doi minori speriosi în chiar Gara de Nord . Bătuți măr, i-a obligat, prin violență și amenințări, să cerșească timp de 2 săptămâni ! Copiii i-au „șoptit" unui nene că sunt siliți să facă treaba asta ingrată, iar acesta l-a divulgat pe netrebnicul R. Barbu poliției. Autorul mârșavei fapte este cercetat în stare de reținere ; dar o întrebare tot se cuvine pentru părinții Munteanu din Mărășești : Cum ați lăsat doi minori la drumul mare, când știați câte se întâmplă în jur ?!

Bancu Grigore a băgat cuțitu' în Ionel Roncea, dar victima nu l-a reclamat decât după o lună !

Roncea Ionel din Craiova (.23 de ani, fără ocupație), a reclamat că a fost victima unei agresiuni, săvârșite de Grigore Bancu, care, pur și simplu, a băgat cuțitul în el ! Medicii i-au spus că viața i-a fost pusă realmente în pericol. Abia în această situație critică s-a hotărât să-l divulge pe huligan ! De ce așa târziu ? Încâlcite sunt cărările... prieteniei bahice.

Din cercetările poliției a rezultat că, într-adevăr, pe fondul consumului exagerat de alcool, a avut loc altercația cu cântec și lamă de cuțit la mijloc. Era o petrecere în locuința unor cunoștințe comune. Lui Grigore Bancu, de 19 ani, i-a sărit mustarul din farfurie și i s-a revărsat adrenalina în sânge. Ce este clar e faptul că atât Bancu, cât și Roncea sunt fără ocupație. Petrecerea și alcoolul tare le-au luat mințile. De la ce s-au certat, Dumnezeu cu mila... Lama cuțitului i s-a insinuat discret între coaste lui Ionel. Doar medicul l-a trezit la realitate și i-a confirmat că dacă era mai aproape de inimă... Paharul leagă oamenii mai mult ca facerea de bine și frigerea de blide sparte.

Iacob Gabriel a împușcat trei iepuri dintr-un foc !

Tânărul Iacob Gabriel a împușcat într-adevăr trei iepuri, însă oarecum la figurat. Concret, într-o seară a comis un furt ; a făcut un accident deosebit de grav și bașca Teleormanul și Vlașca, a amenințat niște lucrători de poliție, care numai de asta nu aveau chef la ora aia !

După îndelungi slalomuri pe străzile capitalei, polițiștii l-au prins chiar în flagrant pe tânărul și fără ocupație concretă — Gabriel Iacob : autoturismul Dacia — 1310, cu nr. de înmatriculare 1—B—78910 purta ghinion cât cuprinde : era furat și-l și accidentase grav pe Marcel Iordache, exact pe trecere de pietoni. Înainte de a fi imobilizat de băieții pricepuți la karate, tânărul de nici 21 ani, Gabriel, a scos de la chimir două cuțite de toată frumusețea ! O vreme bună va avea timp de meditație într-un loc cu puțină lumină și fără verdeață. O merită cu prisosință.

Neculai Oprea, la 71 de ani, își ucide bestial soția, înainte de a se gândi la cele veșnice

Crima monstruoasă a avut loc în comuna Rodiu, din județul Galați. Nici nu vă vine să credeți. Septuagenarul este Oprea Neculai, agricultor și descreierat ! Pe fondul unor mai vechi certuri și neînțelegeri, a pornit scandalul, din te miri ce.

Oprea Verginica avea doar 66 de ani ! I-a fost călăuză lui Neculai și la bine și la rău. Viața i-a fost întreruptă brusc, printr-o lovitură brutală. Mai concret, cu ce a găsit Neculai la mână, a pălit-o în moalele capului pe Verginica !

RALUCA VRABIE
DORIN SĂLĂJAN

Constituanta moscovită și nostalgia consensului

În ultimele două săptămâni, viața politică din capitala Rusiei a fost dominată de desfășurarea lucrărilor „conferinței constituționale", inițiate de președintele Elțân. E vorba de un for consultativ, menit să înlesnească elaborarea, pe baza propunerilor făcute până acum, a proiectului unei noi legi fundamentale a Rusiei, menite s-o înlocuiască pe cea de acum, care datează de pe vremea lui Brejnev. Conferința a întâmpinat, după cum este cunoscut, o mulțime de împotriviri și critici, dar ea a putut totuși să se țină, având în vedere poziția întărită a lui Boris Elțân ca urmare a referendumului de la 25 aprilie. Legat direct de lucrările constituantei moscovite, în Rusia s-au făcut auzite voci, exprimate de pe poziții diferite, în favoarea realizării „consensului" (noi, românii, cunoaștem bine cuvântul) politic în Rusia.

Iată, de pildă, ce susține fostul lider sovietic Mihail Gorbaciov: **„Punctul meu de vedere este că referendumul a fost absolut inutil. Este o transpunere a jocului politic la nivel federal în întreaga societate. Iar urmarea este scindarea societății ruse și o opoziție și mai mare.** Dar societatea are nevoie de consens **(s.n.). Mi se pare că există un aspect foarte interesant al referendumului. Președintelui i s-a spus: lăsați să acționeze Congresul deputaților poporului, iar Congresului i s-a dat indicația (de către cine? — n.n.): încetați șicanele referitoare la demiterea președintelui. Ce rezultă de aici? Rezultă că societatea nu acceptă confruntările, ci se pronunță pentru consens, pentru colaborare" (s.n.). După cum se poate lesne observa, „consensul" gorbaciovist este cam acela pe care îl știm noi de trei sferturi de veac, un fel de „Vsea vlasti sovietam!" (Toată puterea sovietelor!) adusă la zi, deci cu amendamentele pe care sfârșitul de secol 20 le impune, dar în esență fiind vorba tot de poruncile lui Lenin. Cât privește adversitatea lui Gorby față de referendumul de la 25 aprilie, ea nu-i o noutate, a fost exprimată tot așa și înainte de consultare, și nu-i doar a fostului stăpân al Kremlinului, ci a tuturor factorilor politici anti-Elțân, care s-au temut — și de ceea ce le-a fost frică n-au scăpat — că referendumul se va lăsa cu un rezultat favorabil actualului președinte al Rusiei, dându-i și mână liberă, și autoritate sporită, și credibilitate. Însă, dincolo de toate calculele pe care și le-a făcut Elțân când și-a pus titlul în joc, de interesul său direct și personal în această încercare de forțe, tocmai referendumul este acela care a limpezit întrucâtva situația, a liniștit puțin spiritele, a potolit încrâncenările.**

De altfel, Elțân însuși este cât se poate de conștient de foloasele pe care referendumul le-a adus, și lui personal, pentru că i-a retezat ghearele lui Hasbulatov, scotându-l pe acesta, cel puțin pentru o bucată de vreme, din funcție, și situației din Rusia, prin instituirea unui minimum de ordine și stabilitate. Iată ce a spus președintele rus săptămâna trecută în chiar plenul Conferinței constituționale: **„După referendum, se remarcă și ia amploare dorința de căutare a unui consens, a unui compromis (s.n.). De asemenea, conferința noastră confirmă faptul că linia de confruntare și de opoziție rigidă își pierde adepții". Predispoziția către „consens" a lui Elțân s-a vădit și în atitudinea lui mai blândă, mai conciliantă, exprimată la conferință, în privința sovietelor. „Acolo unde sovietele — a spus președintele rus — sunt în stare să depășească sindromul puterii nelimitate (adică exact lozinca amintită, „Vsea vlasti sovietam", care a nenorocit timp de multe decenii milioane și milioane de oameni), ele încep să coopereze rodnic și eficient cu puterile executivă și juridică". Fie și numai prin caracterul său anticomunist, conceptul de „consens" al lui Elțân se deosebește, evident, de cel al lui Mihail Sergheievici. Scopul este, însă, în linii mari, același: să țină bine în mână republicile, ținuturile și regiunile autonome din cuprinsul Rusiei, să-i potolească pe „conservatori" (adică pe nostalgicii bolșevismului), să-i pună pe ruși la muncă și să vină de hac corupției (întrucât, din aproape în aproape, din miting în miting, din grevă în grevă, din fraudă în fraudă și din furt în furt, dolarul a ajuns să coste mai mult de 1 000 de ruble), Rusia să devină, printr-un minimum de stabilitate și un început de redresare, credibilă în fața străinătății, spre a binemerita de la aceasta.**

Însă mult râvnitul consens are și o bătaie lungă. M-am mirat când am citit în presa română aprecieri precum cea de mai jos: „U.R.S.S. s-a spart, s-a articulat într-o utopică C.S.I. și se sparge acum din nou. Rusia a intrat, la rândul său, într-un delir centrifugal, iar cele 21 de republici, împreună cu zecile de ținuturi și regiuni, au alunecat în vârtejul autonomizării. Brambureala constituantei va adânci acest proces, preparând posibilitatea existenței unor «oranduiri» diferite pe eterogena hartă rusească". Ca și cum Rusia, cu uriașul ei potențial demografic, economic, diplomatic, propagandistic, polițienesc, de subversiune, diversiune și spionaj, dar mai ales cu imensa ei forță militară, ar sta cu mâinile în sân, așteptând, în postură de simplu spectator, de martor cuminte și tăcut, ca istoria nu numai să se scrie de către oameni sine ira et studio, dar tot sine ira et studio istoria să și meargă, singură, de bună voie, nesilită și nesiluită de nimeni, neinfluențată, nestânjenită, dirijând precum Fatum desfășurarea evenimentelor pe glob, direcție de înaintare a omenirii. Dulce iluzie, nepermisă naivitate! În realitate, Kremlinul nu doarme, iar siluirea istoriei a fost întotdeauna ocupația lui preferată, în care a devenit maestru, plăcerea lui cea mai mare. El și-a făcut din asta un țel, un titlu de glorie, ba, poate, însăși rațiunea lui de a fi. Acum, doritul de Elțân consens politic în Rusia are și scopul de a-i crea condițiile și a-i da posibilitatea să tranșeze în favoarea Rusiei mai multe „sarcini imediate" (vorba lui Ilici) ale mastodontului, printre care la loc de frunte se situează refacerea imperiului sub formă (deocamdată) de C.S.I. Termenul fixat (ținut strict secret, firește) este 31 decembrie anul acesta. În orice caz, Snegur a primit somația în acest sens. Va îndeplini oare prezidentul de la Chișinău ordinul primit și va băga din nou Basarabia în ograda Kremlinului?

ION D. GOIA ■

Războiul rece s-a încheiat, teroarea persistă

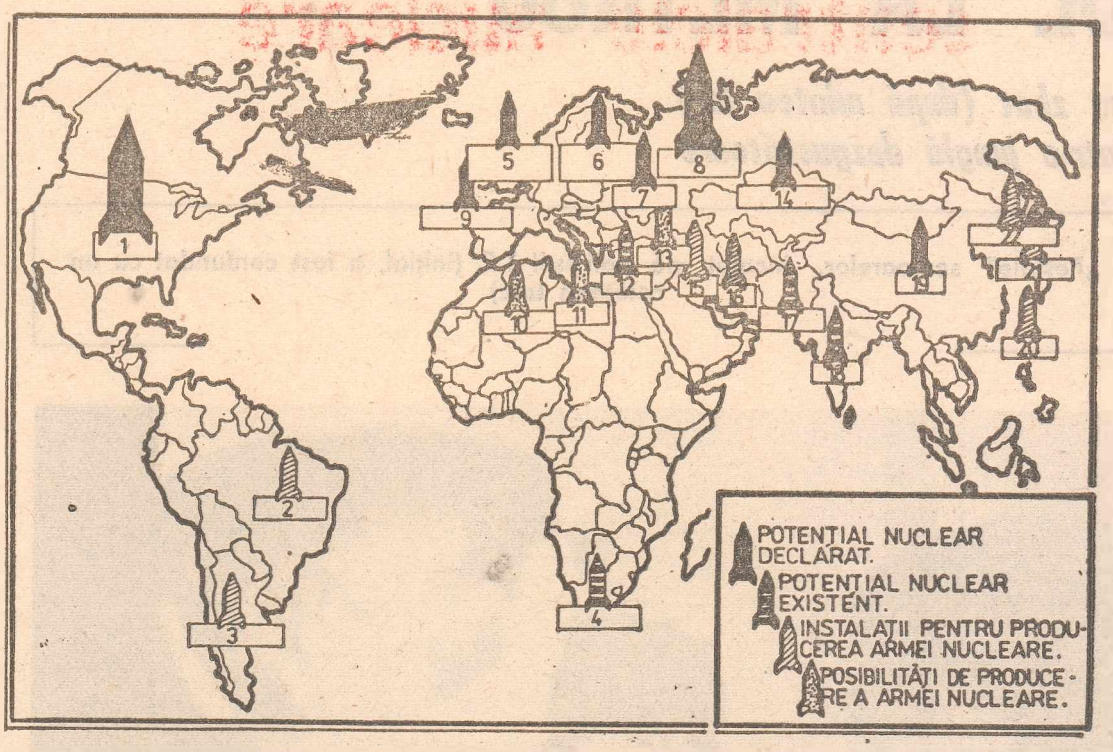

Pericolul atomic amenință în continuare viitorul planetei. Dacă între cele două superputeri s-a așternut pacea și dezarmarea se sprijină pe tratate și înțelegeri ferme, în alte colțuri ale lumii continuă să existe sau să se producă armament nuclear. Așa cum vă înfățișează tabloul alăturat, orice conflict armat între state deținătoare de arme atomice poate produce un cataclism mondial, bombele fiind diseminate peste tot, în toate taberele.

1. S.U.A.; 2. Brazilia; 3. Argentina; 4. Africa de Sud; 5. Marea Britanie; 6. Bielorusia; 7. Ucraina; 8. Rusia; 9. Franța; 10. Algeria; 11. Libia; 12. Israel; 13. Siria; 14. Kazahstan; 15. Irak; 16. Iran; 17. Pakistan; 18. India; 19. China; 20. Taiwan; 21. Coreea de Sud; 22. Coreea de Nord.

Măcel, recesiune, intenții strategice

■■ **SÂRBII BOSNIACI,** adversarii de până acum ai croaților, asigură din rațiile lor hrana cea de toate zilele refugiaților din Travnik i Acolo, **musulmanii** și-au dat în petic, au măcelărit cu sânge rece, au incendiat și au băgat în sperieți civilii, indiferent de vârstă și sex. Aproape 7 000 de disperați s-au ascuns în pădurile din jurul Travnikului, unde au fost luați sub protecție de dușmanii lor ireconciliabili. În fața acestei dramatice și neașteptate stări de lucruri, **cei 12,** întruniți la Luxemburg, au precizat că „dacă situația o cere, **vor fi luate măsuri restrictive și împotriva Croației".** Situația o cere. Mai mult: situația se va complica și mai tare, spre dezolarea bine temperată a diplomaților. Până una alta, anarhia din zonă a ajuns la un asemenea plafon, încât președinția bosniacă a fost nevoită să numească un nou conducător al armatei și un nou ministru de interne, ca urmare a „relaxării" incredibile a disciplinei militare. Și acesta e doar începutul... ■■ **Ministrul maghiar de externe, JESZENSKY,** a declarat într-un interviu acordat ziarului **Magyar Hirlap** că **„Ungaria și România abordează în mod diametral opus problema îmbunătățirii relațiilor dintre ele".** Pentru a scuti de orice echivoc perspectiva acestor relații, șeful diplomației de la Budapesta a adăugat: „aș pleca imediat la București dacă aș avea speranța unui progres real în legătură cu propunerile maghiare". Asta e situația, deși se poate și mai rău ■■ **Cancelarul HELMUT KOHL** a pus umărul la **denuclearizarea Ucrainei.** Aflat în vizită la Kiev, el a încercat să convingă oficialitățile locale că ratificarea tratatului START I nu este numai oportună, dar și necesară. Cu puțin timp înainte, **ministrul american al apărării, Les Aspin,** a încercat să îl convingă pe **președintele Kravciuk** că ratificarea ar deschide mai larg porțile Occidentului. Nr. 1 ucrainean a promis că așa va fi, deci la Washington sunt voci care susțin utilitatea unui echilibru între Moscova și Kiev... ■■ **Miniștrii celor 12 state membre în O.P.E.C.** s-au întâlnit la **Geneva,** pentru a gospodări la scară macro **mișcarea petrolului în lume.** Dincolo de problemele tehnice, s-a detașat brusca și semnificativa cordialitate între reprezentanții **Iranului** și **Arabiei Saudite.** Mai mult: monarhul saudit se pare că este gata să viziteze Teheranul, ceea ce cu puțin timp în urmă semăna a șuierat în moschee. Este al doilea semnal iranian de deschidere către Satanul occidental și Satanii-sateliți. Să mai vedem ■■ În **GERMANIA** se multiplică avertismentele în legătură cu prețul de perspectivă al reunificării. Revista **Capital,** care apare la Köln, notează lapidar: „cea mai profundă recesiune din istoria post-belică a Europei occidentale, resimțită în Germania mai târziu din cauza unificării, risipește speranțele într-o folosire normală a forței de muncă. Creșterea șomajului va fi oprtiă cel mai devreme în 1995". Să mai adăugăm că **Produsul Intern Brut a scăzut cu 3,2 la sută** față de aceeași perioadă a anului trecut, ceea ce pe pământ german este considerat ca o catastrofă.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

Antonio di Pietro, judecătorul care face curățenie în Italia

Italia face curățenie printre conducătorii săi. De aproape un an, acest judecător din Milano s-a lansat într-o vastă campanie anticorupție, care lovește fără milă potentații corupți din întreaga țară. La 42 de ani, Antonio Di Pietro, fiul unui țăran, fost muncitor și fost polițist pasionat de procedura penală, a devenit starul oamenilor cinstiți și teroarea politicienilor și-a oamenilor de afaceri care, timp de decenii, și-au împărțit plocoane uriașe.

Acum, Di Pietro nu mai este singur. El este sprijinit de 250 de judecători, care participă, de asemenea, la operațiunea cunoscută sub numele de **Mani pulite (Mâini curate).** În fiecare zi, mașina judiciară dezvăluie un nou scandal și arestările se țin lanț. Valul anticorupție a măturat până acum 150 de parlamentari și 2 500 de oameni de afaceri. Vor urma și alții, cu siguranță.

Cum îmbătrânesc şi mor centralele nucleare

Una din cele mai stranii situaţii din „epoca nucleară" e că toată lumea construieşte centrale atomo-electrice, dar nimeni nu pare preocupat de găsirea unor soluţii pentru dezafectarea rapidă a acestora, după ce vor fi îmbătrânit. În ciuda a ceea ce se crede, centralele nucleare îmbătrânesc foarte repede. Franţa, care a ambiţionat să devină un producător total de energie electrică pe resurse nucleare a construit grupurile Chinon A1, A2 şi A 3 într-un timp când aceasta era o mare performanţă ştiinţifică, dar nu şi o reuşită energetică majoră.

Inaugurat oficial în 1963, Chinon A1 din Indre-et-Loire nu producea decât 70 MW. Un nimic faţă de grupurile standard de 1.300 MW de azi. Şi n-a funcţionat decât 10 ani. Chinon 2 a funcţionat doar între 1965—1985, iar Chinon 3 între 1966—1990. Vârsta medie a primelor generaţii a fost în jur de 20 de ani. Când au fost construite, nimeni nu se gândea că aceşti 20 de ani vor trece atât de repede.

În momentul de faţă, soarta centralelor scoase din funcţiune rămâne un mister, deoarece singurii care pot dezlega misterul sunt chiar cei care le-au construit. Ei descoperă că investiţia pentru dezafectarea unei centrale nucleare e aproape la fel de mare, dacă nu cumva mai mare, decât cea necesară construcţiei. Chinon 1 a devenit, din 1984, un prim Muzeu atomic cu 30.000 vizitatori pe an. Ideea a acoperit ceva din banii cheltuiţi pentru „curăţirea" locului de fierăria moartă : turbine, cabluri, tubulatură, instalaţii auxiliare. O mare problemă a constituit-o debarasarea de elemente auxiliare radioactive din aşa-numitul nivel II. Oricare centrală are 3 niveluri, nivelul I — cel mai preocupant fiind, firește, miezul nuclear. La Chinon 1, după şapte ani de muncă şi o risipă de 200 milioane de franci nivelul I, cu care nimeni nu prea ştia ce-i de făcut, a fost zidit într-un bloc de beton armat masiv unde, în următorii... 50 de ani materia radioactivă rămasă îşi va epuiza puterea şi va deveni nepericuloasă. Pe dinafară, totul arată mirific iar imensa sferă argintie — care adăposteşte „fiara" — cea care a apărut pe copertele a numeroase publicaţii, spre mândria francezilor, continuă să reţină privirile. Ea nu mai e, de fapt, decât un impresionant cavou în care nu e recomandabil să intri. Asemenea cavouri monumentale se înalţă în multe locuri, fără ca nimeni să se laude cu ele. Monumente discrete ale nechibzuinţei. Soluţii ar părea să existe, francezii au făcut oarecare

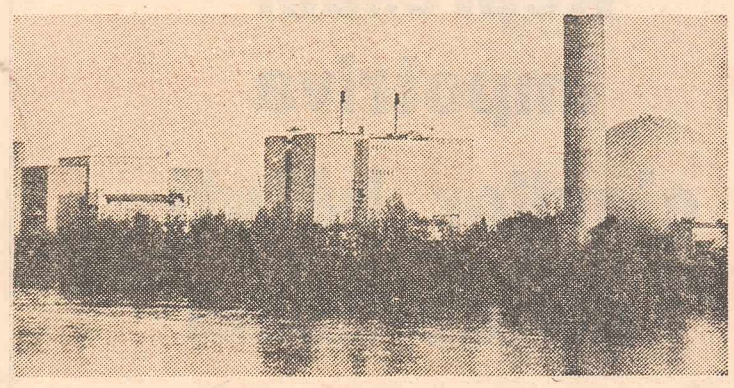

caz cu dezechiparea submarinului lor nuclear „Redutabilul", care până la urmă a trăit soarta tuturor submarinelor nucleare scoase din uz. După ce americanii anunţaseră că centrala nucleară a submarinelor lor va fi îngropată într-un deşert — închisă pe vecie — într-o cuvă de fier beton, englezii, mai cinstiţi cu contribuabilii, au declarat că, pur şi simplu, nu-i nimic de făcut şi că nu-i cinstit să cheltuieşti o groază de bani numai pentru a minţi lumea. E mai sigur să duci submarinul într-o dană şi să aştepţi scurgerea celor 50 de ani. Pare de necrezut dar acesta e adevărul : specialiştii ne propun să ne deprindem cu prezenţa morţii, să ne purtăm de ca şi cum primejdia nu există. Mai ales că, economic, dezafectările sunt o primejdie şi mai mare : francezii au găsit greu cumpărători — cu numai 30 fr. kg — pentru fierăria scoasă de la Chinon 1, o fierărie care la instalare costa infinit mai mult.

Socks, motanul lui Clinton, şi-a dat drumul la gură

Despre **Socks**, motanul familiei Clinton s-a scris şi se va mai scrie. Niciodată o pisică n-a fost atât de celebră. De curând era în centrul unei polemici care a agitat presa americană ; se punea problema dacă felina cu şosetuţe s-a făcut vinovată de zgârieturile de pe gâtul preşedintelui, sau autoarea era Hillary?

Până când Socks va mărturisi adevărul, americanii au prilejul să afle alte lucruri de la ilustrul pensionar al Casei Albe, devenit erou al unor benzi desenate cuprinse în cartea **Socks Goes to Washington.** Socks este primul membru al familiei Clinton care face mărturii despre secretele Casei Albe. Evident, ei nu putea să-şi înceapă povestirea fără o prezentare a locurilor : „Îmi place la nebunie aici, este o casă foarte veche, cu atâţia şoareci că oamenii nici nu-şi pot imagina". În general, este lipsit de ocupaţie. Când se plictiseşte sparge porţelanurile lui Nancy Reagan, sau îşi ascute ghearele pe mobilele fără de preţ şi de neînlocuit. Ceea ce îi place lui Socks în mod deosebit este „să-i bage în sperieţi pe oamenii din Serviciul Secret, alergând în viteză, de la un capăt la altul al culoarului, fără un motiv aparent". Socks ia parte şi la activităţile oficiale. El îşi face un punct de onoare din primirea diplomaţilor şi are chiar şi preferinţe. „Îmi place mult ambasadorul chinez. O ţară în care câinii se mănâncă îmi convine de minune".

Între Bill şi Socks au loc şi dispute. După ce preşedintele l-a alungat din biroul său fiindcă i-a udat bascheţii, Socks s-a supărat, apoi s-a gândit că poate să-l ierte. Argumentul său era că „în spatele fiecărui mare bărbat se află un mare animal". Palavragiul motan povesteşte, după cum vedeţi, vrute şi nevrute. Să vedem cât o să mai rabde prezidentul !

ELENA GRECESCU

Botezul anului

Ia uite-o ce mândră e, mânca-o-ar tata ! Dar ce soartă nedreaptă ! Adică motanul lui Clinton are nume — şi încă unul celebru — iar ea ?! Chiar aşa, nebotezată, necreştinată ? Liber-cugetătoare ?

Dragi cititori, aşa nu se mai poate ! Vă rugăm să vă pregătiţi de botez. Haideţi să facem unul nemaivăzut ! Daţi frâu liber imaginaţiei, propuneţi un nume care va ajunge celebru, scrieţi-ne şi înscrieţi-vă la concurs ! Naşul cel mai inspirat va primi un premiu ; deocamdată, el este de 25 000 lei, oferiţi de revista FLACĂRA, dar lista este deschisă pentru cei ce doresc să subscrie şi să contribuie la mărirea premiului. Amănunte, în numerele următoare ale revistei. Rămâneţi „pe recepţie", nu părăsiţi FLACĂRA — v-am pregătit şi o surpriză încântătoare ; în curând, citind FLACĂRA, o veţi afla !

Aşteptăm, deci, scrisorile cu propunerile dvs. pentru numele zburătoarei.

Franţa, Anglia şi Italia luptă pentru aurul negru din Asia Centrală

O îmbulzeală nemaipomenită are loc în sudul fostului imperiu sovietic făcut ţăndări. Companiile petroliere din lumea întreagă sunt atrase de această zonă, fiind convinse că au găsit un nou Eldorado. Competiţia deja a început. **AGIP** a pus ochii pe petrolul din Azerbaidjan, iar **BRITISH GAS** pe gazul din Turkmenistan. Între americani şi francezi lupta este mai violentă. Prima bătălie este obţinută în Uzbekistan de către **ELF-AQUITAINE** pe cheltuiala gigantului petrolier **EXXON** ; în această perioadă compania franceză ar trebui să se afle în faza de semnare cu uzbecii a contractului de exploatare a unui zăcământ mai mult decât promiţător, estimat între 10 şi 20 milioane tone de petrol. Aceasta a fost rezerva strategică a armatei roşii. Americanii, însă, nu şi-au spus ultimul cuvânt. Nici nu poate fi vorba să li se sufle de sub nas bucata cea mai mare a prăjiturii : zăcământul de la Tenghiz, din Kazahstan, Mai mult decât o comoară, Tenghiz este **cea mai importantă** rezervă a viitorului : între 6 şi 20 de miliarde de barili. Graţie acestei rezerve Kazahstanul ar putea deveni Kuweit-ul secolului XXI.

Societatea multinaţională americană **CHEVRON,** una din primele cinci societăţi puternice din lume a pus mâna pe această fabuloasă comoară. Dacă în 1980, data descoperirii zăcământului, candidaţii erau numeroşi, ei au renunţat repede datorită exigenţelor financiare ale kazahilor. Pentru următorii patruzeci de ani investiţiile necesare exploatării câmpurilor petrolifere de la Tenghiz se ridică la 255 miliarde de franci. După părerea specialiştilor de la Chevron vor mai trece şase sau şapte ani până când vor culege roadele investiţiei lor, ştiindu-se că doar 20 la sută din producţie va reveni părţii americane şi 80 la sută kazahilor.

Oricum, patru ani dificili de negocieri le-au fost necesari americanilor pentru a obţine contractul secolului. Autorităţile din Kazahstan au renunţat la o parte din aurul lor negru, solicitând un preţ pe măsură. Nu numai că Chevron a trebuit să se angajeze că va lua asupra sa toate instalaţiile antipoluante ale viitoarelor puţuri, dar a fost nevoit să accepte şi participarea la dezvoltarea infrastructurii din regiunea Atyran. O bagatelă de 275 milioane de franci, destinaţi construcţiei de şcoli, spitale, drumuri. După şaptezeci de ani de comunism, republicile Asiei Centrale se pricep, totuşi, să nu-şi vândă la solduri bogăţiile.

Traducere şi adaptare de
ELENA GRECESCU

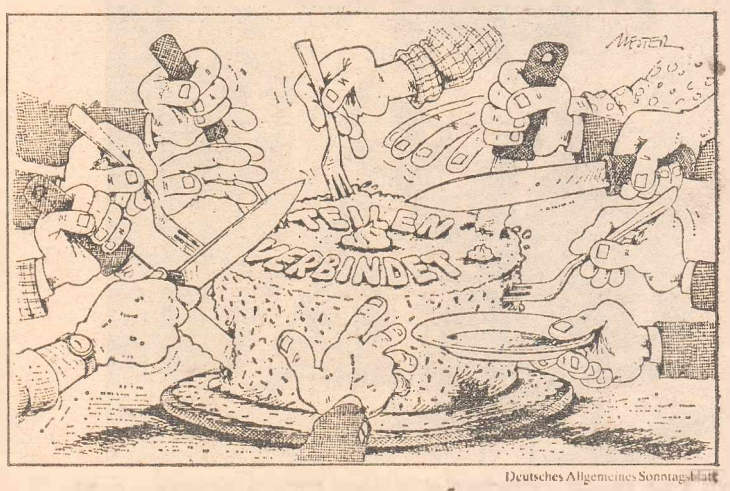

Deutsches Allgemeines Sonntagsblatt

La Școala 58 din București:

Represalii împotriva elevilor bătuți de derbedei

S-ar putea crede că aceste represalii vin din partea derbedeilor, dar adevărul este altul (și de-a dreptul stupefiant) : elevii care au vorbit cu FLACĂRA despre ceea ce li se întâmplă au fost sancționați chiar de către conducerea Școlii 58.

Unii elevi își iau inima în dinți și vorbesc, dar în școală se cultivă frica

Iată câteva declarații luate în școală, până să se răzgândească doamna directoare :

A.I. — clasa VII-C : „Erau mulți, umblau cu câini, știam că umblă și cu cuțite, ne era frică atunci când îi vedeam. Stăteau de dimineață până seara în școală, în careu, umblau prin școală. Nu s-au luat de mine, s-au luat de alții, intrau în școală când erau elevi de serviciu pe care-i cunoșteau".

S.D. — clasa VII-C : „Pe timpul iernii veneau cu câini în școală, odată am sărit pe geamul clasei, dacă nu săream mă mușca câinele. Un băiat aducea câinii ăștia, a fost elev al școlii".

M.V. — clasa VII-C : „Ne opreau în careul școlii, ne controlau în ghiozdane, ne luau mâncarea, banii. Nu pot să le spun numele, pentru că unii băieți din clasă sunt prieteni cu ei și-o să mă spună și mănânc bătaie".

E.V. — clasa VII-C : „Intrau în școală, înjurau profesorii, îi jigneau ,ne cereau banii și mâncarea, țipau la noi și eram nevoiți să scoatem pachetele și banii".

Un elev care nu și-a dat numele, din clasa a opta : „Nu mai spunem nimic, pentru că ne-au pus în vedere să tăcem". Cine v-a pus în vedere? — am întrebat. N-am primit răspuns...

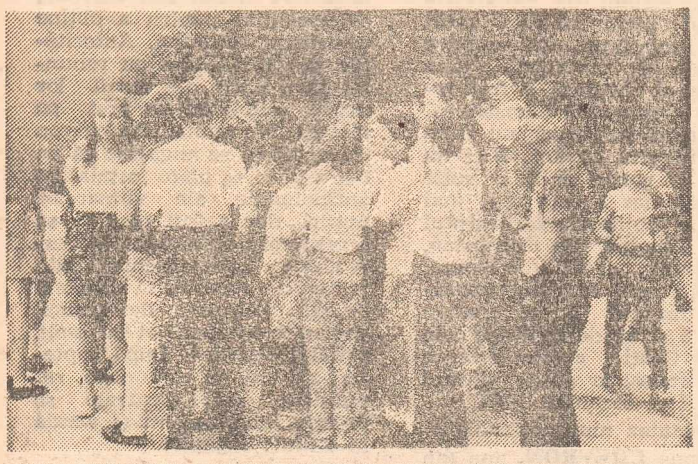

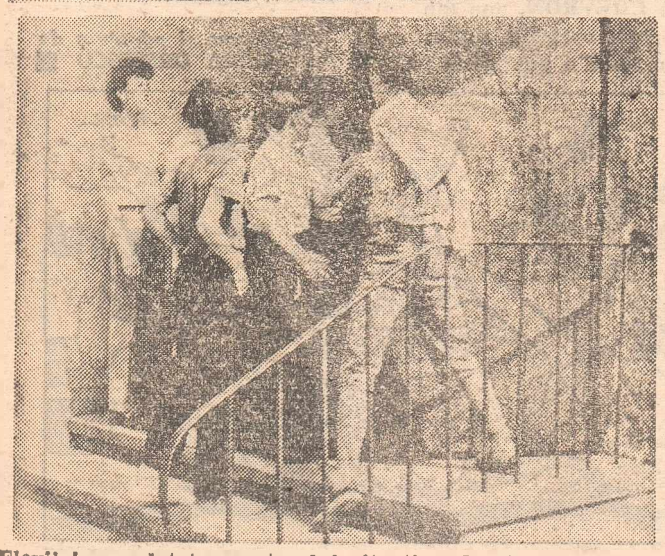

Elevii i-au relatat reporterului situația ; drept urmare, n-au mai fost lăsați să intre în școala...

Precizare din partea Inspectoratului Școlar al sectorului 2

Am vorbit la telefon cu doamna Palea, inspector coordonator ,care a precizat că nu e nevoie de nici un fel de aprobare pentru a intra în Școala 58, să vorbim cu elevii, dacă vorbim în pauză. Doar întreruperea unei ore de curs necesită aprobare.

Doamna directoare a Școlii 58 nu este de acord cu punctul de vedere al Inspectoratului Școlar

Ajunși la Școala 58, luăm legătura cu doamna directoare, cerându-i permisiunea să stăm de vorbă în pauză cu elevii și primim aprobarea. Dar numai pentru scurt timp, doamna directoare răzgândindu-se și spunându-ne că nu ne dă voie să stăm de vorbă cu elevii decât în careul școlii. Acceptăm condiția dânsei și mergem în careu, unde întâlnim mai mulți elevi din clasele VII-C și VII-D, fiind pauză.

Imediat după ce s-a sunat de intrare, elevii cu care am stat de vorbă, au vrut să se întoarcă la ore, dar nu li s-a permis intrarea în școală, ușile fiind închise, atât la intrarea elevilor, cât și la intrarea profesorilor. Am făcut precizarea doamnei profesoare Ioniță — profesor de serviciu — că este vorba de elevii cu care am stat de vorbă, conform înțelegerii cu doamna directoare, la care doamna Ioniță a răspuns : „S-a sunat și nu mai au ce căuta în școală". Doamna Ioniță a refuzat orice dialog și mi-a închis ușa în nas.

O doamnă profesoară severă și „principială", care nu mai primește la ore elevii prea vorbăreți (cu ziariștii).

Parcă am mai auzit undeva de această practică — aceea de a ți se pune în vedere să nu-i divulgi pe cei care se dedau la diferite nelegiuiri; în acea parte de lume, acei indivizi se numesc — într-un cuvânt — MAFIA !

La Școala 58, frica este un sentiment foarte puternic printre elevi, ceea ce demonstrează că situația derbedeilor care terorizează această școală nu e nici pe departe rezolvată.

Domnul comandant al Secției 9 Poliție a spus că se vor verifica la fața locului declarațiile elevilor și că Școala 58 va scăpa în curând de teroare.

DAN GHEORGHE ■

„...unde, totuși, derbedeii au acces liber.

Cerşetori de lux...

• Din această nouă „profesiune" fac parte persoane onorabile, pensionari, studenţi, copii de familie bună!

Mătuşica Elena de la spaţii verzi

Elena Cliveanu are 60 ani şi este pensionată la data de 26 febr. anul acesta, de la compartimentul „spaţii verzi" I.E.L.I.F. Bucureşti. Locuieşte pe Şoseaua Ştefan cel Mare nr. 178 şi are înfăţişarea unei foarte onorabile doamne. Această onorabilitate este oarecum discutabilă, deoarece Cliveanu Elena îşi procură banii necesari traiului zilnic (o mare parte din ei) din... cerşit. Eu am întâlnit-o la terasa Scala, unde mi-a cerut ajutorul financiar, cu firescul cu care m-ar fi întrebat ora exactă.

Ceea ce surprinde într-o astfel de situaţie este nu atât naturaleţea cu care ţi se solicită ajutorul, cât înfăţişarea şi comportamentul general al cerşetorului. Eşti pus în dificultate atunci când vrei să-i aplici eticheta, când vrei să-l clasezi. Asta deoarece el nu arată şi nu se comportă ca un cerşetor. El nu-ţi solicită mila ci, mai curând, înţelegerea amicală. Acest gen de cerşetori îţi cer sprijinul într-un fel camaraderesc, ca vecinul care împrumută de la tine un păhărel de oţet pentru salată. Este greu să-l refuzi. Elena Cliveanu, de exemplu, mi s-a plâns (relaxat, prieteneşte) de dificultăţile cu privire la primirea pensiei şi lipsa solicitudinii din partea celor de la Prevederi Sociale. Mi-a cerut, chiar, sprijinul revistei pentru cazul său!

Bani cerşiţi pentru căţeluşa Cuki

Am cunoscut un domn — Alexandru I., din Pantelimon — care a început prin a-mi vorbi despre necazurile pe care le are el cu coloana vertebrală. Mi-a vorbit, apoi, aproape 15 minute, cu multă căldură, despre nepoţica lui (Rebeca), de 5 ani, care scrie şi citeşte cursiv, dar este peltică. Pentru că nu l-am întrerupt şi nici nu l-am alungat (nu-mi era uşor), mi-a vorbit de tratamentul naturist pe care îl administrează de 6 luni căţeluşei sale Cuky (rasă coker), pentru ca, la sfârşit, să-mi spună că sta cam rău cu banii şi îndrăzneşte să-mi ceară cu împrumut 200 lei. Şi fiindcă m-a văzut suspicios, s-a arătat gata să mă ducă acasă, pentru a mă asigura „la faţa locului" că tot ceea ce spusese era adevărat. O fi, n-o fi? Dar chiar contează?

Două studente cerşesc în apropierea Universităţii

N.C. este studentă la filologie şi, când am întâlnit-o, acosta bărbaţi, împreună cu A.C., pentru a le cere bani „ca să intre la teatru".

„Motivul nu are importanţă, spune N.C. Omul trebuie surprins. Şi dacă îl surprinzi, el se lasă tapat. El nu se aşteaptă ca o fată tânără, bine îmbrăcată, „normală", să-l oprească şi să-i ceară bani. Şi dacă se întâmplă... Nu-i ceri o sumă mare: 25—30 lei. Dacă e un tip scârbos, te refuză, dar de obicei ai succes. Bine, că nu poţi să stai să ceri până strângi de o rochie, dar ca să ieşi seara la o terasă, asta se „poate".

Ideea de a face în acest fel rost de bani de buzunar i-a venit de la un profesor, care a povestit cum a fost tapat la Paris de un student cerşetor. La Paris, pretinde N.C., bărbaţii „mai serioşi" sunt abordaţi la intrarea în muzee, de către studenţi, cu întrebarea „Ai un franc?". Întrebată ce părere ar avea părinţii şi profesorii dacă ar afla despre modul ei de a face rost de bani de buzunar, mi-a răspuns că părinţii probabil nu ar înţelege, aşa cum nu ar înţelege multe aspecte din viaţa ei de studentă, iar profesorilor le-ar fi, probabil, indiferent. N.C. nu este o studentă model, dar nici din „ultimul pluton". Ea îşi vede de carte, de bine de rău şi crede că această soluţie de a-şi rotunji veniturile este, moralmente vorbind, o replică la injustiţia pauperităţii studenţeşti. E un punct de vedere tare, tare discutabil.

Copilul străzii — o sursă de venit pentru familie?

Copilul Cristian, pe care l-am întâlnit cerşind în apropierea cinematografului **Studio**, este cu siguranţă un copil instruit. La numai 10 ani, el vorbeşte îngrijit (o rupe chiar şi pe franţuzeşte) şi este extraordinar de convingător. Nu-ţi spune pentru ce are nevoie de bani. La început spune că are nevoie pentru ceva foarte important. Apoi, dacă insişti, îţi spune că mama lui are „o boală gravă la gât" şi că el — Cristian — strânge banii pentru ca ea să poată fi transportată în străinătate. La nevoie, Cristian poate prezenta mai multe variante ale motivelor care îl determină să cerşească şi, de asemenea, îţi „toarnă" la repezeală o duzină de nume şi pronume personale, cu adresele aferente şi numerele de telefon, toate foarte credibile, luate separat. Cristian este, neîndoielnic, foarte bine antrenat — instruit pentru ceea ce face (probabil de propriii părinţi). N-am putut să-mi dau seama cât „produce" zilnic, dar socotind că un copil al străzii „obişnuit" câştigă, din cerşit, în medie, 1 000—1 500 pe zi, Cristian depăşeşte cu mult această sumă. El ştie să ceară şi în engleză şi în franceză, ceea ce mă face să cred că n-ar fi exclus să aibă în rond şi marile hoteluri. Sigur este că el îşi schimbă locul (face un rond), că este „protejat" şi că „munca" sa se desfăşoară după un scenariu inteligent. Atât cât poate suporta cuvântul „inteligenţă" un astfel de context...

MARIAN MARIN

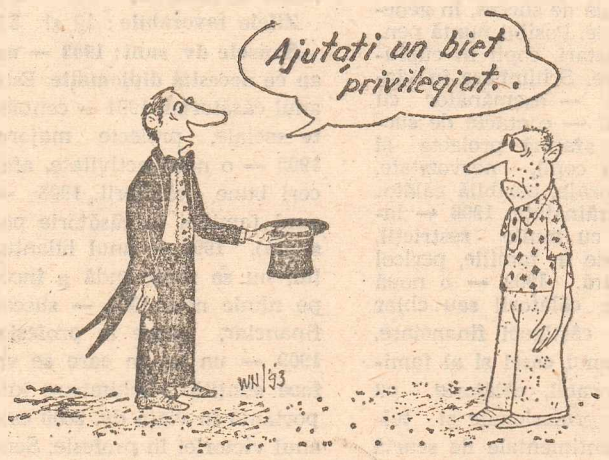

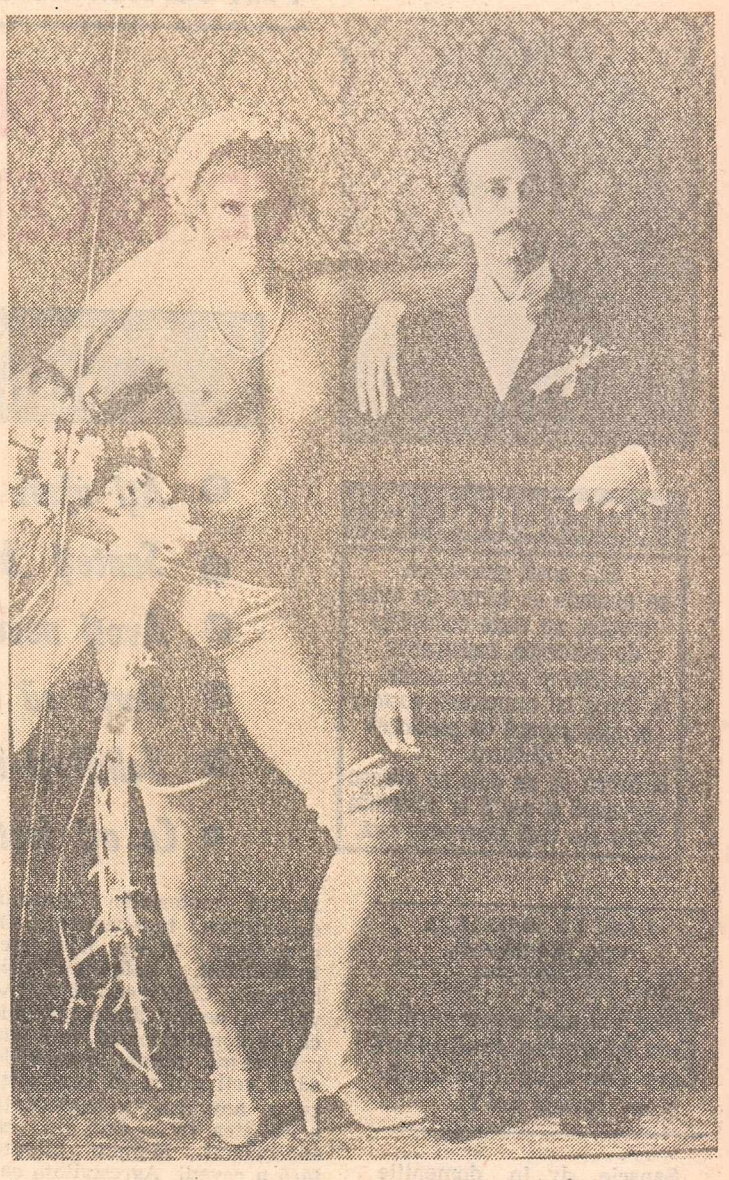

...şi „mirese" de lux

Este vorba, din păcate, tot despre România. Chiar dacă traficul cu mamifere de lux este sponsorizat de agenţii matrimoniale din Italia. Fotografia alăturată a apărut în săptămânalul **L' Expresso** şi însoţeşte o amplă anchetă intitulată **Copila din Est (La fanciulla del' Est).**

Investigaţia reporterului a pornit de la un anunţ tipărit într-un cotidian: **„4 000 de românce, poloneze, sud-americane, filipineze, fermecătoare, culte, cinstite, doresc să se mărite cu italieni".** Ne este relatată apoi vizita la agenţia matrimonială florentină **Quadrifiglio (Trifoiul cu patru foi)**, condusă de doamna Gabriela Vasile. Patroana, originară din România, a ţinut să facă de îndată câteva precizări: „Româncele sunt fidele, statornice şi lipsite de pretenţii". A găsit cuvinte îmbietoare şi pentru poloneze, dar şi-a exprimat rezervele faţă de fetele din Ungaria şi Cehoslovacia: „Sunt puţine şi nu prezintă încredere. Cele mai multe şi mai sigure (şi mai ieftine, adăugăm noi) sunt româncele". Mărturie stau albumele cu fotografii. Între ofertante: Oana, studentă la Institutul de arhitectură din Bucureşti, Angela din Bucureşti, o învăţătoare din Timişoara, Victoria, 25 ani, divorţată, Iulia, liceană, 18 ani, Nora, ghid turistic, Violeta, 26 ani, ingineră în Bucureşti. „Una din patru va accepta mariajul", garantează patroana. Pretenţiile mireselor contra cost sunt romantice. Cele mai multe doresc un bărbat „energic, afectuos, puternic, simpatic, inteligent". Nici mai mult, nici mai puţin.

Ei bine, dacă un sfert din ofertante — cum ne asigură dna Gabriela Vasile — va accepta imediat căsătoria cu un bărbat italian, ne întrebăm câte din fetele noastre îşi vor găsi partenerul ideal. O cazuistică importantă demonstrează că majoritatea încearcă decepţii amare. Oricum, noi le dorim noroc şi casă de piatră.

O nouă epocă de mari prefaceri

Ţărani de lux la Mogoşoaia

• Fănuş Neagu, Crin Halaicu, Petre Mărculescu, chiar şi... Gică Hagi!

Când veţi dori să vedeţi ceva ce n-aţi mai văzut, să vă duceţi în comuna Mogoşoaia — e la câţiva kilometri de Bucureşti — şi o să-l vedeţi acolo pe internaţionalul Gheorghe Hagi dând cu sapa, pe cei 2 500 m.p. de pământ pe care i-a primit, o să-i mai vedeţi pe domnii Fănuş Neagu — 500 m.p., Crin Halaicu, Petre Mărculescu şi multe alte cinstite feţe de miniştri sau foşti miniştri, milionari, luptători în revoluţie, dizidenţi etc.

Mogoşoaia va rivaliza cu Monte Carlo

Domnul primar al Mogoşoaiei — **Dan-Claudiu Tănăsescu** — a vorbit despre proiectele sale, rezultând că în comună vor avea loc mari prefaceri, în următorii ani, cum ar fi construirea a două stadioane de fotbal de nivel occidental şi un hotel de mai multe stele. Bine, domnule primar, dar de unde bani?

Banii vor veni de la „anumiţi cetăţeni" ai comunei, care nu sunt alţii decât domnii care împreună cu şi pentru că şi cu primarul în frunte ş.a.m.d.

Gheorghe Hagi va avea buletin de Mogoşoaia?!

Legea fondului funciar spune că în comuna în care s-a încheiat reîmproprietărirea ţăranilor şi a rămas o suprafaţă de teren cu care nu ai ce face, poţi să dai acest pământ celor care n-au avut dreptul la împroprietărire, fie că sunt cetăţeni ai comunei, fie din alte localităţi; dar, în cazul celor din urmă, cu condiţia să devină cetăţeni ai comunei. Comuna Mogoşoaia a avut un excedent intravilan de 60 hectare, pe care, cu bucurie, le-a dăruit personalităţilor care s-au grăbit să pună mâna pe o bucată de pământ, care nu costă nimic, conform legii.

Şi totuşi nimic nu e pe degeaba! Va veni vremea când domnul primar le va spune proaspeţilor cetăţeni ai comunei: Mi-aţi cerut pământ, v-am dat, acum eu vă cer bani, ca să construiesc stadioanele şi hotelul.

Ţăranul român care nu poate să-şi muncească pământul, va avea ocazia, în comuna Mogoşoaia, să-şi schimbe meseria: din ţăran să se facă hotelier sau îngrijitor de gazon. „Dă" bine.

Şi totuşi — pentru a da cezarului ce-i al cezarului şi a încheia într-o notă optimistă „ciudăţenia" de la Mogoşoaia — dacă legile nu au fost încălcate (şi e foarte probabil că n-au fost!) şi dacă proiectele cele minunate vor prinde viaţă odată, cine ce ar avea împotrivă? Este acum Dan-Claudiu Tănăsescu primar la Mogoşoaia? Este (că oamenii l-au votat). Va fi el primar şi în viitoarea Mogoşoaie fermecată? Poate: cine ştie...,

DAN GHEORGHE

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire ?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator ?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri ?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile ?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră ?*
- *Ce ați fost în viața anterioară ?*

PACUTA BADASCA
com. Românești,
jud. Botoșani

Când voi mai avea copii ?
Cum va evolua sănătatea?
Care este viitorul pe următorii 5 ani ?

Șansele dv. în domeniile care vă interesează în următorii 5 ani : 1993 — este un an în care vă veți ameliora situația financiară în mod neașteptat. Șanse mari în profesie. Posibilă schimbare a locului de muncă; 1994, — an ce va produce schimbări în viața dv. Trebuie să preveniți o stare fragilă de sănătate cu tendințe psihice depresive însoțite de excese alimentare sau alcoolice, câștiguri bănești. Neînțelegeri în cuplu ; 1995 — anul unei decizii profesionale cu un deznodământ fericit, veți învinge adversitățile, câștiguri financiare, schimbări profesionale ; 1996 — anul este favorabil asocierii. Căsătorie sau divorț. Efortul dv. trebuie să fie depus pentru menținerea echilibrului psihic. Câștiguri financiare. Anul prezice o graviditate sau nașterea unui copil. Veți avea entuziasm, idei ; 1997 — an favorabil pentru a avea un copil. Pe de altă parte, riscuri de boli ginecologice sau ale gâtului. Se pare că șansa de a avea un copil în acest an este mai mare decât în oricare din anii precedenți.

NICORINA MARIANA ANGHELE — Galați.

De ce am fost părăsită de partener și dacă se va întoarce ?

Nu putem ghici dacă se mai întoarce. Nu ne ocupăm cu așa ceva. Nu vă facem nici studiu de compatibilitate, deoarece nu ați dat numele și data nașterii celui vizat. Dacă aveam datele lui, puteam să aflu dacă vă potriviți sau nu cu el.

GABRIEL THEODOR CIORANU

1. Destinul vieții. 2. Personalitatea. 3. Succese sau necazuri în dragoste. 4. Anul și lunile favorabile

Aveți o fire de pustiitoare melancolie. Neînțelegeri și deceptii în dragoste. Egoismul dă un nou aspect vieții, reușită materială. Persoană de acțiune, independentă. Ocupații ce vi se potrivesc: învățământ, psihiatrie, psihologie. Cine sunteți ? Aveți o personalitate puternică de conducător și veți da randament numai în cazurile când veți putea să conduceți cu o anumită independență activitatea dv., deci nu ca subordonat. Mergeți înainte fără a reveni. Agresivitate care trebuie epuizată în sport sau grădinărit. Să vă combateți încăpățânarea, egoismul, izvorul eșecurilor. Șansele până în 2000 : 1993 — succese în afaceri, dificultăți în familie din cauza stresului, duritați, deschideri spre social, finalizare de proiecte majore, contracte ; 1994 — reușită unică, restricții. Succes prin perseverență, posibilă promovare în funcție. Relații afective de scurtă durată ; 1995 — o nouă activitate, proiecte finalizate, bani, multiple legături afective sprijinite de parteneri ; 1996 — posibilă căsătorie, anul casei, al familiei, însă sunteți bântuit de îndoieli și incertitudini; 1997 — an de expectativă — succese materiale, dar egoism în sfera afectivă (ciocniri de interese); 1998 — câștiguri materiale, șanse mari în profesie, schimbări multiple și deplasări. Afectiv fără mari progrese ; 1999 — an ce favorizează viața de familie, posibilă căsătorie, dar în general anul este de tranziție. Trebuie să așteptați o schimbare, apoi acționați ; 2000 — se anunță o victorie profesională dar riscuri și conflicte, defectări aparate. În familie litigii. Posibile conflicte juridice, administrative. Zile favorabile : 11 și 29.

GAVRILĂ MARIAN PARASCHIV
Brașov

Cine sunteți ?
Karma anului 1993
Zile norocoase

Cine sunteți ? Un om cinstit, drept, răbdător, puternic, loial, serios, conservator. Nu acceptați ideile noi decât după un studiu îndelungat. Metodic stabiliți planuri detaliate. Iubiți sensibilitatea și siguranța. Pericol de subestimare și meschinărie. Reușiți în domeniile ce presupun precizie, metodă, spirit de observație.

Drumul în viață : — un drum norocos ; dar mul tuturor reușitelor.

Karma anului 1993 — aveți șansa unei realizări pe plan spiritual, dar numai prin multă voință. Eliminați neîncrederea în dv.

Zile norocoase 9 și 27.

PETRA NICOLAE SIBIEL
Jud. Sibiu

Destinul material
Karma anului 1993
Zile norocoase
Șansele dv. până în anul 2000

Destinul material : Cine sunteți ? Un om ambițios, autoritar, voluntar, cu strălucire. Bun conducător. Atenție la direcțiile greșite, aduc eșecul ! Mergeți înainte, nu aveți întoarcere, trebuie să reușiți. Drumul în viață : urcă mereu. Veți rămâne în vârf, sau o să vă aruncați în prăpastie.

Karma anului 1993 — În acest an veți avea mai mult noroc ca în alți ani.

Zile norocoase : 13 și 31.

Șansele dv până în anul 2000 : 1993 — favorabil uniunilor matrimoniale, divergențe trecătoare. 1994 — proiecte profesionale de anvergură, eșecuri, sentimental bine. 1995 — câștiguri financiare, schimbare a locurilor de muncă. 1996 — schimbări fluctuante, nervozitate, promovare în funcție. 1997 — tranzacții secrete, neînțelegere cu partenerii. 1998 — deplasări frecvente, decepții sentimentale. 1999 — revizuiți relațiile, schimbați domiciliul. 2000 — un an al decepțiilor, blocajelor, șansă, călătorie în străinătate.

VELA
Sibiu

Șansele de recăsătorire
Cum va evolua starea sănătății
Tabloul complet al personalității
Ce destin v-au hărăzit astrele ?
Cine sunteți ?
Zile norocoase
Șansele până în 2000

Ce destin v-au hărăzit astrele ? Sunteți o adeptă a schimbărilor de tot felul, căutând, inclusiv în profesie, variația. Călătoriți ori de câte ori vi se oferă ocazia. Mișcarea este cuvântul de ordine la dv.

Cine sunteți (destinul dv. material) : Vă caracterizează armonia, altruismul, fiind însă și puțin naivă. Iubiți natura, copiii, animalele, viața la țară, floricelele, păsărelele. Veselă, gentilă, agreabilă, mereu sinceră. Aveți nevoie de tandrețe și afecțiune. Din păcate sunteți indecisă și influențabilă. Drumul în viață este norocos, însă pe marginea prăpastiilor, presărat cu capcane, fiind un drum al șanselor, dar și al surprizelor. Veți atinge un succes mare, valabil și pentru partenerul de viață pe care îl veți întâlni **sigur** în a 2-a perioadă a vieții. Veți avea o căsnicie fericită.

Zile norocoase 3 și 21.

Șansele dv. până în 2000 : 1993 — un an bun pentru afaceri și câștiguri financiare. Șanse în profesie pe fondul unor fluctuații sentimentale marcate de nervozitate. 1994 — posibil o schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu, câștiguri financiare. 1995 — o decizie profesională va fi încununată de succes, în general victorie. Posibil nuntă pentru celibatari, copii în cuplurile tinere. Schimbare în viață. 1996 — asemănător cu 1993. 1997 — contacte de succese în afaceri, proiecte și chiar un copil, nervozitate, unele blocaje, posibilă călătorie în străinătate. 1998 — laborios, cu multe restricții, nervozitate în familie, pericol de ruptură. 1999 — o nouă activitate călătorii sau chiar mutare, câștiguri financiare. 2000 — anul casei și al familiei, favorabil, călătorie cu conflicte profesionale și tulburări sentimentale de scurtă durată.

MLADEN MARIUS
Timișoara

Personalitate, șansele până în 2000

Ziua de naștere indică lipsă de încredere în sine, destin frământat, sunteți omul care umblă „după doi iepuri deodată". Totuși veți avea o îmbunătățire a forței numai datorită șansei. Preferați munca de grup, unele stări depresive sunt tratabile cu muzică. Profesiuni indicate : poezie, pictură, dans și biblioteconomie, dar și sport sau activități civice. Puteți deveni un bun și conștiincios funcționar public. Artele vă dau șansele unei realizări în viață.

Karma anului 1993 : indică mai mult noroc ca în alți ani și prietenii. Să nu fiți egoist, să dați dovadă de competență. Acestea vor forța norocul. Delăsarea vă aduce o diminuare a șanselor.

Zilele favorabile : 12 și 30.

Șansele dv. sunt: 1993 — un an ce necesită diplomație. Este anul căsătoriei. 1994 — contacte sociale, proiecte majore. 1995 — o nouă activitate, afaceri bune, călătorii. 1996 — anul familiei (o căsătorie posibilă). 1997 — anul bilanțului, nu se recomandă a începe nimic nou. 1998 — succes financiar, șanse în profesie. 1999 — un an în care se va face simțită o schimbare importantă în viața dv. 2000 este anul victoriei în profesie. Sentimentul, staționar.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

CERERI:

1. Făină grîu
2. Soia
3. Tărâțe, cereale (grâu, porumb, orz, secară etc)
4. Zahăr
5. Fructe uscate de pădure
6. Vișine în alcool
7. Sămânță floarea soarelui mică, neagră, uscată
8. Porumb boabe pentru floricele, 2 tone
9. Alcool, concentrație 96° (cisternă)
10. Seturi de berărie
11. Vinuri albe 2—4 ani îmbuteliate pentru export, 3—5 mii l/lună
12. Faianță, gresie și obiecte sanitare din faianță, cantități de mii mp, respectiv sute de buc.
13. Mărgele (șiraguri și livrate separat) din : sticlă, os, porțelan, lemn sau alte materiale naturale, cantități : echivalent a 10—30 mii USD/lună
14. Sticlă și cristal menaj și decorativă, cantități : echivalent a 30—50 mii USD/lună
15. Porțelan menaj, cantități : echivalent peste 30 mii USD/lună
16. Oțel beton striat, de tip GOST 25-G-2F,
17. Cupru din cabluri uzate 20 tone/tranșă
18. Bare de oțel întărite conf. GOST-578/82 A3 Gs25 cu următoarea compoziție chimică : C — 0,17—0,25%, Mn — 0,78—1,20%, Si — 0.60—0,90%, Cr — 0,3%, Ni — 0,3%, S — 0,04%, P — 0,04%
19. Bare cu secțiune pătrată 60 x 60 x 9000 mm sau 90 x 90 x 9000 mm
20. Cherestea pentru țară, 300 cm/lună, se poate plăti avans 10—15%
21. Betoniere acționate electric sau cu motor cu benzină de capacități până la 300 l, cantități de 10—20 buc/lună
22. Elemente de calorifer, din fontă turnată, origine CSI, cantități a 5 vagoane/lună
23. Confecții blaturi mese și bănci din rășinoase, finisate și lăcuite, cantități : echivalentul a 60—120 mc/lună
24. Oțel beton PC 50 și/sau PC 60, dimensiuni între 6 și 16 mm, cantități min. 1.000 tone/lună
25. Oțel beton OB 37, diametrul 6 mm, cantitate de 1000 tone/lună
26. Oțel beton OB 37, diametrul 6,5 mm, cantități de 10.000 tone/lună
27. Cablu oțel DIN 17140-83, tip D 35-2 sau D-8-2, diametrele : 6, 6,5, 8 mm, cantități de 1000 tone/lună. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 25, 28 mm, cantitate minimă de 1 000 tone din fiecare, franco Odessa Reni.
28. Cai pentru tăiere.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. **Alcool din melasă,** de 95—96 grd, cantitate de 500 tone, în butoaie de 200 l din metal și material plastic (garanția este de 4000 lei/butoi, care se restituie în cazul restituirii butoiului), preț de 1 030 lei/l inclusiv transportul.

2. ● **Băuturi : Vodcă Firiza** 1/2 l, preț producător 290 lei, preț livrare de 295 lei, AC 1,7%.

● **Vodcă Șatra,** 1/2 l, preț producător de 310 lei, preț livrare de 320 lei, AC 3,2%

● **Rom Pirat,** 1/2 l, preț producător de 340 lei, preț livrare de 345 lei, AC 1,4%

3. **Alimente,** disponibile în Olanda :

● 12 000 kg spaghetti, ambalate la 1 kg, 1,54 DM/kg

● 25 000 macaroane, ambalate la 25 kg, 1,49 DM/kg

● 1 000 conserve de gulaș unguresc, de 425 gr, 1,12 DM/conservă

● 1 000 conserve de carne de 850 gr, 1,97 DM/conservă

● 15 000 kg șuncă vidată, 6,30 DM/kg

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. **Sodă caustică (fulgi),** cantitate de 2 000 tone/lună, cu caracteristici : NaOH 96,7%, NA2CO3 1,4%, NaCl 1,0%, Fe 203 0,008%, ambalată în saci de 50 kg., preț de 345 USD/tona, FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

2. **Sodă calcinată ușoară** densitate, cu caracteristici: NaCO3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe203 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 0,6 kg/dm³, cantitate de 20 000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1 000 kg, preț de 135 USD/tona FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

3. **Sodă calcinată grea,** cu caracteristici : Na2CO3 98,8%, NaCl 0,5%, Fe2O3 0,006%, insolubilă 0,1%, densitate 1,03 kg/dm3, granule 0,2—2 mm 90,0%, cantitate de 20 000 tone/lună, ambalată în saci de 50 kg sau baloți de 1 000 kg, preț de 135 USD/tona, FOB port Dunăre sau Marea Neagră sau Franco frontiera română.

4. **Test sarcină DIP,** există omologare în România :

● D 59000 1 BABY DIP

— 1—100 buc., 24 ATS
— 101—500 buc., 22 ATS
— 501-1 000 buc., 20 ATS
— peste 1001 buc., 19,50 ATS

● D 590001 BABY DIP

— 1—100 buc., 24 ATS
— 101—500 buc., 22 ATS
— 501 — 1 000 buc. 20 ATS
— peste 1000 buc, 19,50 ATS

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

5. **Confecții**

● **Trening pentru adulți** (tip jogging), mărimi M și L (42...56), preț de 10 500 lei/buc.

● **Geacă copii** pentru vară, mărimi sub 40, preț de 5 600 lei/buc.

● **Hanorac vânt copii,** preț de 5 600 lei/buc.

● **Geacă „Alaska" pentru toamnă-iarnă,** preț de 12 500 lei/buc.

● Garnituri pentru pat (cearceaf plic și plat, 2 fețe perne mari și 2 mici), preț de 7 000 lei/set.

Aceste prețuri sunt franco Cluj, AC 0%, comanda este de minim 100 buc., mostrele pot fi văzute la sediul bursei după data de 5 iunie.

6. **Aplică din ceramică cu pictură,** produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, preț de 800—6 000 lei în funcție de mărimea și calitatea suportului, franco Cluj, AC 0%, plata în numerar, dispoziție de plată, filă CEC, livrare pe bază de comandă în funcție de mărimea comenzii; se cere avans de 30% din valoarea comenzii.

7. **Faianță pictată manual** în panouri de 60X45 cm., produsă în România, valabilitatea ofertei 31.12.1993, cantitate la cerere, preț de 7 000—14 000 lei în funcție de complexitatea picturii franco Cluj, plata în numerar, livrată în două săptămâni de la comandă, se pot executa panouri și de alte dimensiuni, ale căror prețuri se stabilesc la suprafață, catalogul se poate consulta la sediul bursei.

8. **Aparatură :**

● **Aparatura folosită** în stare bună de funcționare:

— Aparate dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITTER, 080 USD/buc. 8—10 buc.
— Aparate dentare tip IDEM PN 3, 1 400 USD/buc, 5 buc.
— Aparate dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2 700 USD/buc., 7—8 buc.
— Aparate dentare tip IDEM ELLISE, 4 300 USD/buc., 4 buc.

● **Aparatură nouă originală :**

— Aparat dentar tip MARUS, 12 000 USD/buc. 1 buc.
— Aparat dentar tip MARUS, 12 000 USD/buc., 1 buc.

● **Aparat pentru cardiologie** CARDIOTEST EK 53, preț cca. 5 500 USD (valabilitate 3 luni, începând cu aprilie 1093), termen de garanție 1 an, livrare în 3—4 săptămâni de la comandă, în prezent este stoc, plata anticipată la Creditverein-Bankverein Viena.

● **Diverse instrumente pentru chirurgie plastică** (începând cu suporți și cabluri până la sisteme microelectronice pentru intervenții la coloana vertebrală), preț de 40—5 500 USD.

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatură oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (freze etc) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

9. **Dotări de birou :**

● **Mașini automate de scris** marca BROTHER de tip :

— AX—210, preț de 1 720 ATS (1—14 buc.) și 1 560 ATS (de la 5 buc.)

— LW—10, preț 3 800 ATS (1—14 buc.) și 3 690 ATS (de la 5 buc.)

● **Consumabile :**

— bandă corectură-Cover-up (5 role/set), preț de 69 ATS (1 set), 63 ATS (de la 10 seturi)

— benzi tușate-negru/film, preț de 34 ATS (1 buc.), 26 ATS (de la 10 buc.) și 23 ATS (de la 100 buc.).

— benzi tușate — negru/nylon, preț de 59 ATS (1 buc.), 43 ATS (de la 10 buc.) și 39 ATS (de la 100 buc.).

— bandă corectură — Lift-off, preț de 27 ATS (1 set) și 24 ATS (de la 10 seturi).

— dischete MFDFB 100 (3,5") pentru LW, preț de 64 ATS.

Toate aceste prețuri sunt FOB Viena.

10. **Copiatoare CANON :**

● PC 7 — viteza 8 copii/min., format A 4 și B 4, contrast și alimentare automată, mărire și micșorare 70—122%. Preț : 892 500 lei (fără consumabile).

● PC 6 RE —viteza 8 copii/min., format A 4 și B 4, contrast și alimentare automată, mărire și micșorare 70—122%. Preț : 945 000 lei(fără consumabile).

● **Consumabile :**

— cartuș CANON A 15/A 30 (toner pt. 3 000 copii + cilindru). Preț : 84 000 lei.

— rezervă toner (pt. 3 000 copii). Preț : 27 300 lei.

11. **Procesor de text CANON STARWRITER 80.** 240 moduri de scriere, display cristale lichide, caractere românești, memorie nelimitată pe dischetă de 3,5". Preț : 609 000 lei ;

12. **Telefaxuri :**

● **PANASONIC KX-F 150 (model 1993),** memorie 40 numere, funcție de copiere, robot telefonic încorporat, viteza 15 sec./pag., display cristale lichide. Preț: 525 000 lei ;

● **FUJITSU DEX** — 140, memorie 240 numere, display cristale lichide, rolă hârtie 50 m. interfață robot telefonic, viteza 17 sec./pag., funcție de copiere. Preț : 682 500 lei.

● **CANON FAX 40** — memorie 40 numere, display cristale lchide, interfață robot, telefon încorporat, anteț, funcție de copiere, rolă hârtie termică 100 m. Preț : 110 750 lei

---

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax : 312 82 89,

TELEFOANE : 617 47 63, 617 59 69 int. 23 (dl. Aristică Văduva).

Rețetă neobișnuită

Sophia Loren: Cum am izbutit să rămân frumoasă și sănătoasă

La 58 de ani, celebra vedetă își dezvăluie secretul tinereții fără bătrânețe : „Principalul e să te înțelegi cu tine însuți".

Alături de soțul său, Carlo Ponti, și împreună cu cei doi băieți, Carlo (24 ani) și Edoardo (20 ani), Sophia Loren trăiește o viață fericită. Încă frumoasă și plină de vitalitate, ea a hotărât să-și divulge rețeta tinereții fără bătrânețe în cartea intitulată chiar așa :

Secretul frumuseții mele

„Femeia rămâne frumoasă prin rigoare și disciplină" — notează ea. Asta înseamnă că trebuie să-ți rezervi timp pentru a fi frumoasă. Mă culc la ora 21 și mă scol la 6. Timp de o oră, fac gimnastică în fața geamului deschis. Apoi mă plimb singură prin grădină, îngrijesc florile, mă încânt privind stejarii, meștecenii. Nimeni nu mă însoțește în asemenea clipe. Nu fumez, nu beau, nu consum mâncăruri prăjite și iubesc la nebunie soarele. Nu uitați că sunt din Napoli. Tenul meu este în permanență bronzat, dar nu are totuși culoarea închisă pe care o înfățișează pozele color. În general râd cât mai mult, caut tot timpul motive să fiu veselă. Secretul vitalității este să faci tot timpul o perfectă comedie cu tine însuți.

Propun prietenelor mele de pretutindeni următorul program de viață și următoarea dietă :

Apa minerală : 2 litri pe zi. Prin hidratare, pielea rămâne elastică, apa spală rinichii, curăță organismul de toxine. Cine bea puține lichide, îmbătrânește mai repede.

Ananasul : La fiecare două zile, recomand consumarea unui ananas proaspăt. Acest fruct exotic favorizează metabolismul, ajută organismul să elimine grăsimile. Este un excelent mijloc pentru păstrarea siluetei.

Iaurtul : Zilnic un borcan de iaurt, în care se introduce o lingurită de drojdie de bere. Substanțele active din aceste alimente protejează pielea și dau strălucire părului.

Fructe : La fiecare trei luni, timp de 2 zile, se vor consuma numai fructe proaspete și se va bea numai suc de fructe. Organismul se vitaminizează, digestia se îmbunătățește, toxinele sunt eliminate.

CERNOBÎL ? SIDA ? Cam același lucru

Dacă lei din alimentara o bucată de salam și o dai unui câine, acesta o va mirosi, va strâmba din bot și va aștepta să-i dai altceva de mâncare (pentru că — zice lumea — nici câinii nu mănâncă porcăria aia care se vinde cu mii de lei kilogramul). Dar românului îi convine să cumpere „porcăria", pentru că e mai ieftină decât altele. Dacă nu-i convine, atunci mănâncă te miri ce sau face foamea.

Chipurile, revoluția a învins, dar libertatea nu se poate mânca ; în România — ea folosește la altceva : a spune minciuni — sau a ține adevărul ascuns. Unul din aceste adevăruri este efectul iradierii — de acum șapte ani, în urma catastrofei nucleare de la Cernobil, efect care abia azi începe să macine sănătatea celor iradiați atunci. Sigur că altfel suportă efectul iradierii occidentalii, care duc o viață incomparabil mai bună decât a noastră.

Boala de iradiere

Când auzi de atacarea sistemului imunitar al organismului, spui că numai SIDA e în stare de așa ceva. Dar am aflat de la Institutul de igienă și sănătate publică faptul că și efectul Cernobîl poate să facă același lucru, lăsând organismul fără posibilitatea de autoapărare timp de mai mulți ani. Dacă organismul tău e atât de slăbit din cauza iradierii, prima măsură pe care trebuie s-o iei este să mănânci bine și consistent. Occidentalii, care au fost și ei iradiați, au mâncare destulă, au și bani. Noi, românii, nu ne putem permite decât să ne uităm prin magazine. Și uite așa ne trezim că simplul guturai, care până mai ieri trecea neobservat, azi e în stare să ne doboare la pat.

E bine de reținut că în perioada când organismul e lipsit de posibilitatea de autoapărare, prima boală care se repede la tine să te distrugă este cancerul. Cancerul îl atacă în primul rând pe copii și pe tineri, până în douăzeci de ani, și cele mai des întâlnite forme de cancer datorate iradierii sunt cancerul osos, cancerul abdominal — foarte des întâlnit în ultimii doi-trei ani la copii între 4—7 ani — și leucemia.

Iată simptomele bolii de iradiere, descrise de dr. Nițu Constantin, de la Spitalul Municipal București : „Senzații de vomă, grețuri, diaree, instabilitate psihică, agitație, anxietate, cefalee, amețeli, tulburări de vedere, de echilibru, iritabilitate, tulburări ale pielii". Aceste tulburări vin să-ți spună : atenție, cancerul e aproape! Ce trebuie să faci ? Să te duci imediat la doctor, pentru că există tratament pentru vindecarea bolii de iradiere. Și, de asemenea, să ceri să fii informat. Pentru că iată ce s-a întâmplat în 1986, anul dezastrului de la Cernobîl : în vara acelui an s-a spus: „Nu vă duceți la mare, pentru că nisipul este iradiat". Și-atunci lumea s-a dus la munte. Ulterior, s-a demonstrat că, în zona Dobrogei, nivelul iradierii a fost aproape ZERO, în timp ce zona de munte a fost puternic afectată !

Nimeni nu cunoaște încă, în totalitate, urmările puternicei iradieri din 1986 ; pe plan mondial se fac cercetări. Dar măcar acum, în al doisprezecelea ceas, să ni se spună adevărul ; poate fi și el un medicament.

DAN GHEORGHE ■

SIDA la zi

Iată situația la zi, în țara noastră, a numărului bolnavilor infectați cu virusul HIV. 54 la sută dintre copiii bolnavi de SIDA, din Europa, sunt români. Până în prezent au fost declarate în țara noastră 2235 de cazuri (2101 copii și 134 adulți). Pe locul 1 se situează orașul Constanța, cu 714 cazuri (694 copii și 20 adulți), apoi Bucureștiul, cu 308 cazuri (231 copii și 77 adulți) și Giurgiu, cu 160 de cazuri (158 copii și 2 adulți).

Pe plan mondial, sunt declarate 611 589 cazuri de SIDA, dar având în vedere dificultățile legate de culegerea datelor, se estimează cifra de 2,5 milioane. Adică, din 4 bolnavi, doar unul este declarat. În plus — numărul seropozitivilor este de 10 ori mai mare decât numărul bolnavilor ! În ce privește răspândirea lor pe glob — 71 la sută sunt pe continentul african, 13 la sută în SUA, 9 la sută pe continentul american (fără SUA), 5 la sută în Europa, 1 la sută în Asia.

Numărul victimelor acestei maladii crește vertiginos. Se pare că în anul 2 000 vor fi orfani.... 10 milioane de copii. Și aceștia numai pe continentul african !

Miracolul de sub nasul nostru

Morcovul — un excelent remediu contra cancerului și îmbătrânirii precoce

Morcovul, acest minunat dar al naturii, elogiat de Hipocrate (părintele medicinei), de Galen (renumit medic roman din secolul XI) care-l numea rădăcina portocalie, era folosit ca : antiseptic, purgativ, și vermifug, sub formă de unguent în cazuri de inflamații și ulcerații ale pielii. Țăranii germani și francezi păstrau morcovul în miere și îl consumau zilnic. Sunt bine cunoscute însușirile lui dezinfectante în cazurile de afecțiuni ale cavității bucale și ale buzelor, asemeni usturoiului și cepei.

Spre deosebire de medicii antichității, cei contemporani recomandă morcovul nu în calitate de medicament sau substitut al acestuia, ci ca pe un produs alimentar în stare să ne protejeze contra multor boli.

Conținând **caroten (provitamină A)**, morcovul este eficient în tratarea afecțiunilor oculare și a anexelor ochiului, stimulând funcția vizuală. Recente cercetări ale doctorului Andersen de la Universitatea din statul Kentucky au arătat că un singur gram de morcov conține cu o treime mai multă celuloză solubilă decât tărâțele de ovăz, recomandându-l drept cel mai eficient produs anticolesterolic. Consumul a 2 morcovi pe zi reduce cu 10—20% conținutul de colesterol din sânge.

Rezultatele experimentale făcute pe animale demonstrează că acțiunea betacarotenului (conținut de morcov) în tratamentul diverselor forme de cancer este uimitoare. Numai în cazul unui singur animal din cele 22 supuse experimentului nu a fost confirmat efectul anticanceros al betacarotenului.

În cadrul experiențelor efectuate la Universitatea din statul Arizona, unui grup de fumători cu pete albe în cavitatea bucală li se administrau zilnic câte 30 de miligrame de betacaroten. La 70% dintre pacienți, petele au dispărut, iar când doza de betacaroten nu a mai fost administrată, petele au reapărut. Betacarotenul contribuie și la întărirea sistemului imunitar. Pentru a evita îmbătrânirea timpurie, medicii recomandă a se consuma un morcov pe zi, care este preferabil să fie păstrat într-o cratiță fără apă, dar acoperită cu tifon umezit. Morcovul se curăță și se taie înainte de a fi servit.

Morcovul, care era gustarea preferată la curtea împăratului Carol cel Mare, spre sfârșitul secolului XVI era răspândit în toată Europa. Cele mai vechi cărți de bucate franceze și germane înglobează multe rețete interesante cu morcov. În unele sate germane se prepară din morcovi prăjiți un fel de băutură cu denumirea de „cafea ostășească".

Dr. AUREL ROSIN ■

AUTOMOBILUL VIITORULUI

Nu peste mulți ani, pe tabloul de comandă al autovehiculului vor exista, în locul indicatoarelor cu ace, numai lumini care clipesc, datorită cristalelor lichide și diodelor electroluminiscente, pentru a indica, prin intermediul senzorilor, combustibilul din rezervor, nivelul uleiului, viteza, temperatura motorului, turația, cuplul de forțe, presiunea anvelopelor, gradul lor de uzură etc. Sub capotă, o cutie electronică va păstra în memorie viteza aleasă de conducătorul auto înainte de plecare, o va programa și afișa la bord. Ca urmare, folosirea pedalei de accelerație nu va mai fi necesară! O serie de microprocesoare analizează permanent consumul de carburant, frânele, direcția și alte lucruri importante. Informațiile sunt centralizate și verificate de un mic computer.

Dacă din cauza terenului (care, de exemplu, este în pantă) viteza crește, tot calculatorul, comandă reducerea benzinei și acționează corespunzător frânele. Un computer miniatural va controla, în mai puțin de trei minute, motorul cu toate anexele lui, în primul rând aprinderea, funcționarea starterului și a acumulatorului și va pune un „diagnostic" exact. Astfel că un conducător auto, chiar insuficient pregătit din punct de vedere tehnic, își va putea repara singur mașina! Tot în viitor, conducătorul auto va primi informații asupra stării șoselei pe care circulă, iar în caz că se rătăcește, pe ecranul unui televizor instalat la bordul mașinii va apărea harta regiunii, pe care o săgeată minusculă va indica locul unde se găsește, în acel moment.

Încercări în acest sens, de a crea un automobil care să ducă la o creștere substanțială a siguranței circulației, ca și la reducerea consumului de combustibil, se fac în multe țări, printre care la firma franceză **Peugeot** și la cea americană **Crysler.** Electronica digitală, pusă la punct de firma **Bosch,** diminuează azi, la noile modele **BMW,** consumul de carburant cu 1—2 litri la suta de kilometri.

AUREL DIANU

Din nou despre:

Tunelul energetic din Bucegi

Reactivarea lui va feri România de cel de-al III-lea război mondial. Concluzia aparține unei inginere, ce a dialogat cu Sfinxul de lângă vârful Omu

O tânără ingineră, domnișoara Cristina Panculescu, ne asigură — prin mijlocirea corespondentului nostru, dl. arh. Mugur Cernescu — că a întreprins, începând cu 1984, cercetări temeinice în Bucegi, descoperind **Kogaionul,** muntele sfânt al dacilor. El a fost identificat în cunoscuta structură megalitică **Sfinxul** din apropiere de Muntele Omu. Prin tehnica de concentrare yoga de intrare în rezonanță, cercetătoarea a pus întrebări Sfinxului, dialogul făcând obiectul a două lucrări: **Taina Kogaionului** și **Civilizații stelare.** Concluzia studiilor: **„În Bucegi, în vecinătatea vârfului Omu, se află cel mai important centru energetic-informațional natural al planetei. În lume mai există încă 6 asemenea centre. Ele sânt cheile de acces la oceanul infinit de energie și informație cosmică".**

Acest nod energetic, prin care pământul se află în conexiune cu universul, a fost cunoscut de către daci. El ar avea, susține cercetătoarea, o acțiune ciclică. În vremea lui Zamolxis, a fost activ. În timpul ultimei conflagrații mondiale, tunelul energetic era stins, el reactivându-se în 1986. Cutremurele din Bucegi sunt o consecință a renașterii fluxului energetic și constituie un motiv de bucurie. Căderea comunismului poate fi explicată și prin acest aport de energie, Kogaionul continuând, și azi, să apere România. Ea va fi ferită de cel de-al treilea război mondial, ce urmează să izbucnească și va ajunge până la granițele țării noastre. După suferințe, acumulate de veacuri, conchide cercetătoarea, poporul român se va întoarce la credința creștinească și va cunoaște pacea.

De-ar da Dumnezeu!

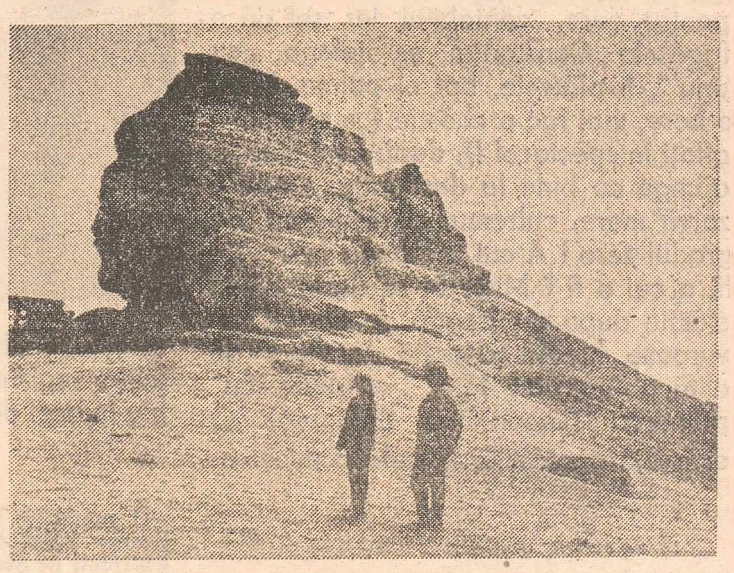

Enigme de rezolvat în sec. 21:

QUASARII

Numele acestor corpuri cerești, cele mai enigmatice din Univers, vine de la faptul că sunt un fel de obiecte cvasistelare, sau, prescurtat, quasari. Repartiția lor nu este deloc uniformă. Cel mai apropiat, descoperit în anul 1963, a fost numit 3 C 273 și se află la o distanță de două miliarde ani—lumină, iar cel mai îndepărtat, la 17 miliarde ani—lumină. Astronomii cred că dimensiunea Universului este de aproximativ 20 de miliarde ani—lumină.

Din 2 000 asemenea corpuri cerești, câte se cunosc până azi, în studiul cercetărilor se află cam 100. Ei se caracterizează prin puternice emisii în domeniul radio, infraroșu, violet și de raze X, precum și prin accentuate deplasări spre roșu în spectrul luminos. Deplasarea spre roșu constituie un indiciu că quasarii se îndepărtează de noi, unii cu viteze fantastice, ce ating chiar 90 la sută din viteza luminii! Dimensiunea acestor corpuri cerești este relativ mică — diametre de ordinul anilor lumină — deci, de zeci de mii de ori mai mică decât a galaxiilor obișnuite, în schimb strălucirea lor și energia ce o emit este egală cu aceea a câtorva mii de galaxii! Quasarii se mai caracterizează prin fluctuații rapide în emisiunile lor radio, fenomen ce nu a putut fi încă explicat de specialiști.

Cu atâtea probleme încă neclarificate, aceste corpuri cerești rămân una din cele mai pasionante enigme ale astrofizicii. După astronomii Universității Maryland, ei sunt obiecte independente, nefăcând parte din galaxii, dar a căror naștere arată originile Universului și care în prezent joacă un rol important în expansiunea acestuia. După alți oameni de știință, ei sunt nuclee galactice, care ar putea explica, în sfârșit, fenomenul „Big—Bang" originar și ar putea aduce, într-o zi, răspunsul la întrebarea cum a luat naștere Universul.

AUREL DIANU

Pelicule „LB"

Calculatoarele viitorului, fotosinteza artificială

Dacă pe suprafața netedă a apei, dintr-un bazin, cade o picătură de săpun lichid, ea se întinde formând un strat tot atât de subțire cât este de groasă molecula de săpun. Stratul astfel obținut este prima etapă a realizării așa-numitei pelicule Legnior-Brodgest, sau pe scurt „LB". Savantul Erwin Legnoir împreună cu asistenta sa Katherina Bradgest, de la Universitatea din Cambridge au constatat că pelicula se poate lipi de o suprafață pregătită special, scufundată în lichid, așa cum o pasăre de mare se umple cu petrol, dacă nimerește în apele poluate. De valențele peliculei „LB" a început să se intereseze și „Consiliul de știință și imagine" din Anglia, în primul rând datorită grosimii microscopice, dar perfect uniformă a acesteia, ceea ce face să fie folosită pentru ghidarea, cu maximum de precizie, a unor fascicule de lumină. Chimiștii au început să caute substanțe noi pentru pelicula „LB". Dacă ea ar putea fi realizată din materiale conductoare sau semiconductoare, atunci cu ajutorul unor fascicule de electroni, pe suprafața ei ar putea fi gravate minuscule circuite electronice, de mare complexitate. Dacă în moleculele substanței din care se realizează pelicula se introduc materiale cu proprietăți magnetice, devine posibilă construirea unor memorii magnetice foarte compacte, o binefacere pentru calculatoare. Dar cea mai interesantă aplicație ar fi fotosinteza artificială, deoarece celula vie din plante seamănă mult cu pelicula „LB". Astfel transformarea luminii solare în energie cu ajutorul clorofilei ar deveni rentabilă, iar de aici până la construirea unor uzine solare, pentru desalinizarea apei de mare, nu mai este decât un pas.

AUREL DIANU

Teme pentru mileniul trei

Semnale din lumea de dincolo

Dovezi stranii din Evul Mediu

Fapte stranii se petrec nu numai azi; ele sunt citate și într-o serie de documente vechi. Mareșalul ducelui de Orleans, Pierre Patris, se afla în vacanță la castelul Egmont, aparținând contelui Gueldre. Chiar din prima noapte, atenția îi fu atrasă de zgomote produse într-una din încăperile castelului, zgomote ce i se părură cu totul anormale, chiar stranii. Mareșalul, care nu era un om fricos, deschise ușa ce dădea într-un culoar lung și, la lumina făcliei, pe care, o ținea în mână, văzu cum un fotoliu foarte vechi, pe care trei oameni de abia dacă îl puteau mișca din loc, înaintează încet, apoi... se ridică în sus și începe să se rotească!!

Presimțind un pericol iminent, Patris pronunță cu glas tare următoarele cuvinte: „Dacă ești Satana, nu încerca să mă înspăimânți, pentru că nu vei putea!". În acel moment, fotoliul se opri și, printr-o mișcare bruscă, reveni la locul lui! A doua zi, oaspetele relată cele întâmplate proprietarului castelului, care, furios, dădu ordin ca fotoliul să fie imediat ars pe rug. Deși flăcările mușcau cu nădejde din afurisitul mobilier, spre stupefacția privitorilor, acesta abia se înnegri puțin, fără să ia foc! Încetul cu încetul, rugul se stinse, iar deasupra lui trona sfidător fotoliul. Abia la căderea nopții, un scutier îl anunță pe contele Gueldre că, brusc, mobila s-a prăbușit, făcându-se scrum.

Mai târziu, castelanul i-a povestit oaspetelui său istoria acestui obiect straniu. El fusese primit ca moștenire de la mareșalul Biron, ofițer ce îl servise mult timp, cu credință, pe regele Henric al IV-lea. Se spune că, pentru a-și potoli setea de putere și bogăție, intră într-o conspirație, condusă de ducele de Savoia și ocrotită de Spania, iar pentru a se urca pe tron făcuse un pact cu Diavolul. Descoperit și condamnat pentru înaltă trădare, Biron este decapitat în 1602. În timpul procesului, plin de îndrăzneală, a întrebat de unde este originar călăul său. Când i s-a spus că din Bourgogne, mareșalul a strigat: „Sunt pierdut! Prezicerea ce mi s-a făcut, când i-am jurat credință lui Satan, spunea că voi fi rege numai dacă voi putea evita loviturile unui om din Bourgogne".

Șoaptele din spațiu studiate în laboratoare

Mai există un straniu mister al „Vocilor venite din spațiu", ce nu sunt percepute de simțurile noastre, dar care pot fi copiate pe o bandă magnetică. Pictorul și cineastul suedez Friederich Jürgenson, în luna iulie 1989, înregistra pentru un film, într-o pădure, cântece de păsărele. Când a ascultat mai târziu banda, și-a dat seama că au fost înregistrate o serie de șoapte, de origină necunoscută! Cu ajutorul unor specialiști, a reușit să filtreze aceste zgomote și, spre surprinderea lui, să recunoască în ele vocea mamei sale, moartă de mai mulți ani. Aflând de această întâmplare, psihologul leton Constantin Raudive a început să cerceteze, cu ajutorul unor aparate foarte sensibile și a unor amplificatoare puternice, aceste voci venite din infinitul Cosmosului. El a publicat rezultatele obținute și observațiile referitoare la peste 50 000 de înregistrări de voci stranii. De data aceasta, observațiile subiective au fost înlocuite de fapte, sunetele înregistrate pe benzi magnetice putând fi analizate cu ajutorul ordinatorului. Experiențele au fost reluate ulterior la Londra. Aici s-au putut detecta aproximativ 250 de voci, din care unele erau atât de clare, încât au putut fi auzite de toate persoanele prezente la experiment!

AUREL DIANU

Comedie „de tranziție" la Teatrul Mic

Dacă dă Dumnezeu și plouă

● O piesă „la patru mâini" a lui Denis Dinulescu și Nicolae Mateescu, pusă în scenă de mâna expertă a regizorului Dan Micu

Într-un sat uitat de lume, oamenii doresc din răsputeri să aibă și ei o statuie „aicișa, lângă primărie". Drept pentru care, contabilul lor șef dă o fugă la Constanța, se-nțelege „cu unu'", îi plătește, bat ei palma, beau o bere, mai fac o chestie (ce anume — aflați în spectacol !), după care statuia ajunge cu bine la destinație, unde e zarvă mare, cutremur și tămbălău de gradul zero ! A cui e statuia ? A cui o fi, a cui o fi ? Misterul se dezleagă la sfârșit, după o cascadă de gaguri savuroase, jucate cu poftă de trupa de elită a Teatrului Mic, „în frunte cu" primărița (Leopoldina Bălănuță). O comedie agreabilă, în care comicul o-

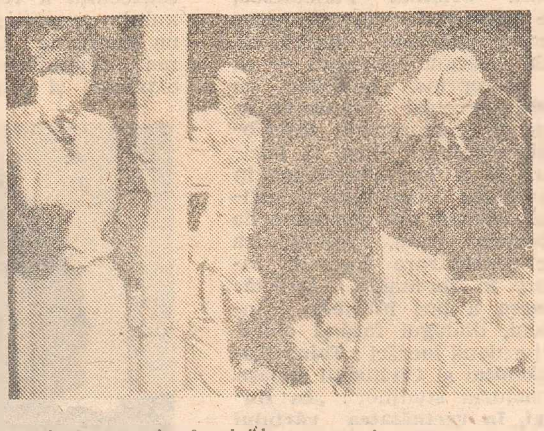

colește, ridicând din umeri cu nonșalanță, registrul amar și se avântă zglobiu în acel dulce-acrișor.

EUGEN CHIROVICI

Răul etern

O producție a studiourilor canadiene. Regia George Mihalko. Cu Karen Blak. Filmul este distribuit de Sandelli și difuzat de Româniafilm.

Un film cu aspect de **horror**, despre paranormal și credința în continuitatea spiritului în lumea umbrelor. Paul e ziarist și află amănunte interesante despre transferul sufletelor după moarte. Devenit el însuși o unealtă a forțelor răului, își omoară tatăl și soția, intră în puterea malefică a frumoasei balerine Jenisse, care, de fapt, după mai multe întrupări, îl alesese acum chiar pe Paul drept gazdă a sufletului ei chinuit.

ADA NICOARĂ

Romanul de dragoste pentru popor

Orice exces e sortit ironiei. Abundența romanelor de dragoste pare un exces. De altfel, mulți o comentează ca atare. Două lucruri ne dovedesc că, de fapt, e un fenomen pozitiv, că e vorba de împlinirea unei năzuințe firești. Și înainte s-au tipărit romane de amor. S-au publicat destule, devreme ce multe din titlurile de pe piață sunt reeditări. Numai că majoritatea acestora nu scoteau în evidență, prin titlu ori prin prefețe și prezentări, dominanta erotică ci elementul moral și social. Astăzi, titlurile originale sunt deturnate prin traduceri „comerciale", spre miezul afectiv, pierzându-se din vedere cu totul problematica de ansamblu. Un exemplu e „Caracatița", de Franck Norris, scriere cu un acut caracter de panoramic social, dar care îi apare cititorului — din subtitluri și ilustrația copertei — ca un roman de aventuri cu multă, multă intrigă a cuplului. Era previzibil că tot ce s-a tradus, cum s-ar zice, cu perdea să fie reluat în strai „de piață". Al doilea lucru care interesează e nevoia crescândă de confort sentimental, ca reacție la disconfortul produs de invazia de filme dure și cărți proaste. Cine cercetează standurile (fără prejudecăți, dar și cu o cunoaștere mai întinsă a „literaturii de dragoste") va descoperi că, în realitate, abundența nu înseamnă decât acoperirea unui ecou : cele mai multe din volumele difuzate azi în tiraje populare au fost editate, în anii trecuți, în tiraje suficient de mari, ca să creeze legenda și să atâțe publicul, dar mult prea mici, în raport cu cererea reală. Iubirea e un subiect predilect al naratorilor dintotdeauna și nu are sens să ne ținem superiori. Dar e util să observăm și fenomenele parazitare.

Speculând dorința cititorului de reîntoarcere într-un timp al pasiunii și al sublimului, toți editorii — fără excepție — mint și trimit înaintea unui public, pe cât de dorit, pe atât de vulnerabil, cărți dacă nu proaste, totuși mediocre. Iar în romanul de dragoste ce nu e strălucit, e vulgar. Editura „Flamingo", spre exemplu, reeditează o carte din 1885 a unui oarecare Jean Duboys : „Contesa de Monte Cristo". Nu trebuie să fii prea perspicace să pricepi ce e cartea și cu ce scop a comandat-o în urmă cu mai bine de un veac, editorul francez. Aici e punctul cheie al discuției : **cărțile-drog** sunt compuse pe rețetă conform cu interesele unui public de circumstanță.

Editura „Evenimentul" lansează și ea o însăilare a unui autor fără nume : E. Armand (ca și cum ai spune H. Balzac) : „Mari curtezane și vestiți libertini" — „un roman al sexualității omenești". Precizarea era necesară, ca nu cumva să credem că E. Armand e preocupat de sexualitatea la iepuri. Din trei cărți, două prezintă titluri din care nu lipsește cuvântul „dragoste" : „Dragoste și crimă" de William Wilkie Collins — tot la „Flamingo" — nu-i decât traducerea din franceză a unui... englez. Titlul franțuzesc — și el tot o traducere ! — „C'était écrit" ! Dacă nu e crimă, e milă : Rachel Field — „Dragoste și milă" (Ed. Diana). Dacă nu e nici milă, nici silă e „Ciclul Pardaillan", în care toate romanele se fac din capă, spadă și amor frivol. Din Conan Doyle, scriitor de romane polițiste etalon, se tipărește „O dramă sub Napoleon", volum care are de toate — „aventuri, capcane, dragoste, imprevizibil", numai Conan Doyle nu.

Se poate glosa mult pe titlurile cărților de inimă albastră. E regretabil că și criticii literari, atât de activi odinioară pe câte o operă sau un autor, nu întreprind analiza gustului pe eșantioane semnificative. Am ști mai exact cine suntem, prin ce citim. Și, poate, încotro ne îndreptăm.

TUDOR OCTAVIAN

Zilele Hesperus

Ediția I

La împlinirea a doi ani de la înființare, **FUNDAȚIA HESPERUS** a organizat, în colaborare cu **revista LUCEAFĂRUL**, prima ediție a **Zilelor HESPERUS.** Manifestările au fost deschise joi, 27 mai, ora 12, printr-o conferință de presă organizată la sediul revistei LUCEAFĂRUL, de la Uniunea Scriitorilor, la care a fost prezent și **dl Tadeusz Myslik**, atașatul cultural al Poloniei la București.

Miercuri, 2 iunie, **poeta Anna Santoliquido** — invitata de onoare a primei ediții a Zilelor **HESPERUS** — împreună cu poetul **Ioan Iacob**, președintele Fundației **HESPERUS**, au fost primiți de către **Laurențiu Ulici**, președintele interimar al Uniunii Scriitorilor

Joi, 3 iunie, în ultima zi a manifestărilor, a avut loc o întâlnire la sediul revistei „România literară", la care au participat : **Anna Santoliquido, Daniela Giurculescu, Lucian Durlă, Daniela Marin, Constantin Mohanu, Ioan Iacob, Andreea Deciu** și **Gabriel Dimisianu**, redactorul-șef al **„României literare"**. A fost prezent și domnul **Tadeusz Myslik**, atașatul cultural al **Poloniei la București.**

La sfârșitul întâlnirii, doamna profesoară **Daniela Marin**, directoarea **Institutului de Artă și Cultură HESPERUS**, a înmânat PREMIILE **HESPERUS**, care, la această primă ediție, au fost atribuite astfel :

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cea mai valoroasă inițiativă în domeniul promovării poeziei : poetul **George Vulturescu**, Satu Mare, pentru inițiativa editării revistei POESIS

● PREMIUL **HESPERUS** pentru editarea în limba franceză a poeziilor lui Mihai Eminescu : **Editura LIBRA**

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cel mai tânăr interpret de valoare prezent la Zilele **HESPERUS** : eleva **Roxana Șerban**, clasa a III-a, **Liceul DECEBAL**

● PREMIUL **HESPERUS** pentru cel mai valoros interpret : eleva **Ana Mihaela Dumitru**, clasa a X-a, **Liceul DECEBAL.**

● PREMIUL **HESPERUS** pentru contribuția la Zilele **HESPERUS** și la promovarea relațiilor culturale internaționale : poeta **Anna Santoliquido**, Italia.

Au fost înmânate, de asemenea, diplome ale CONSILIULUI DE ONOARE AL FUNDAȚIEI **HESPERUS**, domnilor **Tadeusz Myslik**, atașat cultural al **Poloniei la București**, și **Gabriel Dimisianu**, redactor-șef al revistei **„România literară"**.

AGENDĂ CULTURALĂ

■■ **APARIȚII EDITORIALE : Primejdia mărturisirii. Convorbiri cu Ioan Pintea**, de N. Steinhardt. Editura Dacia, 500 de lei ● **Dogmatica**, de Sfântul Ioan Damaschin. Editura Scripta, col. Mari Scriitori Creștini, 330 de lei ● **Meditații metafizice**, de Descartes, Editura Crater, 470 de lei.

RALUCA VRABIE

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Mare zăpușeală, secetă mare

Criza economică paralizantă, ce ne-a cuprins pe toți, se simte violent și în piața de artă. Mai grav pentru această activitate, altădată rentabilă, este dezinteresul, minimalizarea efortului celor ce patronează aceste afaceri. În cartierul Dorobanți, favorabil prin numărul respectabil de reședințe diplomatice, erau galerii de artă, mai mici sau mai mari, din care se putea alege oricând ceva. Sunt și azi, dar...

La ETALON, ici și colo, obiecte de artă, arar de valoare, se pierd printre aparate electrocasnice rămase din vechiul profil comercial al magazinului. Vânzătoare moleșite de căldură, dar și de lipsa perspectivelor, unele din fostul personal, sunt departe de a te convinge să cumperi. Nu-ți fac poftă piesele de mobilier răzlețe, covoarele — oarecare — uzate, cele câteva porțelanuri și sticlă de calitate inferioară, dar mai ales un **A. Ciucurencu** dubios — cuvânt blând, din respect pentru artist. La PARIS, altădată mică bijuterie printre magazinele de specialitate, acum se poate, eventual, bea un pepsi și se poate fuma o țigară în subsolul răcoros... În galeria AS, din **hotelul Dorobanți**, doar personal mai amabil (și mai decorativ !). La fel, în galeria-mamă din Bulevardul Unirii. În aceasta din urmă, printre pliantele Clubului AS, cu program artistic de noapte, se impune un **Iser** excepțional, pe lei devalorizabili. Din fericire pentru buzunarele dumneavoastră, cele mai mari tentații rămân, deocamdată, prezente tot la ANDREW'S și DA VINCI.

Deci, ce faceți, fraților de artă privatizați ? A venit vara, vin turiștii ! V-a amorțit proiectul noii Legi de patrimoniu ? Nu vă fie frică, în Parlament pică !

In încheiere și două vești bune : în spațiul **Muzeului de Istorie a Municipiului București (Palatul Șuțu)**, Asociația colecționarilor de artă a organizat o remarcabilă expoziție — **Nudul în arta plastică.** Vizitați, poftiți și... intrați în Asociație. Pentru amatorii de artă contemporană, la **galeria CATACOMBA** s-a vernisat zilele trecute **expoziția pictorului Ștefan Câltia (Fundația Anastasia, în incinta Muzeului Colecțiilor de artă).** Chiar dacă nu-i împărtășiți opinia pro-monarhistă, achiziționați lucrări semnate de valorosul artist. Foarte curând, nu veți regreta !

DON LOTREC

Alexandru Dabija atacă ODEON-ul

• „Deocamdată e un teatru sălbatic"

Specialişti şi profesionişti sunt, în majoritate, de acord cu aprecierea că ceea ce se întâmplă în ultimul timp la ODEON, declarat de UNITER „Teatrul anului 1992", se detaşează net de întreaga mişcare teatrală românească. De doi ani, singurul care se menţine într-un nefiresc con de umbră este însuşi directorul teatrului. Nimeni n-a avut curiozitatea să-l întrebe pe Alexandru Dabija : De ce ?

— Toţi regizorii s-ar înghesui să monteze în Bucureşti şi mai ales la ODEON, iar dumneavoastră vă duceţi la Cluj şi Iaşi. Este o strategie ?

— Da. A fost un gând. ODEON are o poveste frumoasă, destul de încurcată şi aparţine în mare măsură lui **Vlad Mugur**, care a forţat o schimbare majoră în ideea despre teatru. Dintr-un teatru de cartier — intrarea din dos a artiştilor în Bucureşti — a făcut unul aristocratic, cel puţin în idee şi propunere. A fost şocul. De aici încolo, eu am avut o strategie. Chiar de acum doi ani, când am venit director, mi-am spus că nu voi lucra — ca regizor — decât în momentul când teatrul va fi foarte tare ca structură, ca trupă. Deocamdată este un teatru sălbatic. Aceeaşi trupă care să producă trei spectacole mari pe stagiune, cu trei regizori diferiţi. Climatul de concurenţă din ODEON — M. Mănuţiu cu **Richard al III-lea** A. Hausvater cu **Am pus căţuşe florilor** şi Vlad Mugur cu **Mincinosul**, la anu' aceiaşi trei cu alte spectacole — (Hausvater a şi terminat **La ţigănci**) — îi va da putere teatrului să-şi aleagă regizorii, firul, să se aşeze în tradiţie. Poate că nu e frumos, dar e obligatoriu să-ţi mişti degetele că spectacolul celuilalt e mai bine primit decât al tău.

— Şi totuşi, până acum, dumneavoastră nu v-aţi oferit — era atât de simplu, fiind director ! — această ocazie. Vă temeţi de concurenţă ?

— Nu, nu mă tem. De ce n-am făcut-o ? Simplu ! Uitaţi, chiar în seara aceasta vin nişte impresari englezi foarte importanţi. Admiţând că pe lângă cele trei spectacole bune, aveam şi eu unul, ce făceam ? Mă dădeam deoparte, sau, ca director, „rădeam" celelalte spectacole şi-mi programam piesa ? Nu cred că aş fi fost capabil de atâta generozitate — dacă eram implicat ca artist — încât să las astă seară **Richard al III-lea**. Pentru un teatru aflat la început de drum, ar fi fost rău, iar pentru director, urât.

— Încercând, deci, să vă păstraţi obiectivitatea, aţi lucrat la alte teatre. Departe de mine gândul de a jigni trupele din provincie, dar, datorită lipsei de bani, posibilitatea turneelor este redusă, iar spectacolele se cam îngroapă unde s-au născut. Din acest punct de vedere, doi ani din viaţa unui regizor nu rămân neîmpliniţi ?

— Sunt pierduţi ! Şi asta nu se acoperă cu nimic. Dacă e să vă spun sincer, sincer, nu merită. E o mare greşeală.

— Regretaţi ?

— Da ! Da ! Sigur, faptul că la ODEON se întâmplă lucruri minunate ar trebui să mă facă pe mine fericit. Ei, bine, nu sunt ! Nu-mi place deloc ! Nu că îi e bine ODEON-ului, ci că eu am pierdut enorm.

— Dar singur v-aţi propus această strategie !

— N-am crezut că e chiar aşa ! Am greşit. Artistic, e o greşeală profundă.

— Vă simţiţi sacrificat ?

— Nu. În sacrificiu există o doză de generozitate. Dacă aş fi fost generos şi fericit, era perfect. Dacă, însă, îţi pare rău... înseamnă că n-a fost sacrificiu adevărat. A fost o greşeală. Şi sunt acum într-o pasă îngrozitor de egoistă ; firească pentru un artist. Asta ţine şi de vârstă. Am 38 de ani şi pentru mine e foarte mult. Ce am făcut în ultimul timp ? Un scenariu după proza lui Caragiale, **Prostia e nemuritoare**, la Cluj şi Aristofan, **Adunarea femeilor**, la Naţionalul din Iaşi.

Chestia asta cu generozitatea, cu teatrul, cu trupa, e minunată atâta vreme cât nu-ţi justifică propria-ţi mediocritate. Dar dacă prin asta îţi scuzi timpul pierdut şi lenea, îţi acoperi nişte neputinţe, e grav.

— Simţiţi toate astea ?

— Sigur ! Altfel nu vi le-aş spune.

— Aveţi şi remediu ?

— Da. Din teamă mă pregătesc să lucrez aici.

— Aşadar, atacaţi „în forţă" scena ODEON-ului ! Vă dorim succes !

LIANA TATOS ■

LUMEA FACE FILME

■ Câştigarea premiului **Palme d'Or**, la Cannes, de către filmul australian **The Piano (Lecţia de pian)** şi a premiului de interpretare feminină, în acelaşi film, de către actriţa americană **Holly Hunter**, l-a pus complet în umbră pe partenerul acesteia, renumitul actor HARVEY KEITEL, care dă un recital absolut remarcabil în rolul băştinaşului tatuat ca aborigenii, îndrăgostit de sunetul pianului. După acest film, Keitel a avut ocazia să schimbe registrul ; a turnat **Rising Sun (Soarele răsare)**, în regia lui Phillip Kaufman, şi a terminat de curând filmul **Snake Eyes (Ochi de şarpe)** regizat de celebrul Abel Ferrara, jucând alături de Madonna, ambiţioasa cântăreaţă ce ţine să fie şi actriţă.

■ În Franţa a avut loc de curând prezentarea filmului **L'Ours en peluche (Ursul de pluş)**, după cartea cu acelaşi nume a renumitului scriitor **Georges Simenon** în regia lui Jacques Deray. Un **Alain Delon** îmbătrânit şi obosit, jucând alături de două tinere debutante Alexandra Winisky 19 ani, aleasă să fie fiica lui Delon, interpretând o pianistă ingenuă, şi superba actriţă italiană Francesca Dellera, considerată a doua Sophia Loren, cu un rol fără pretenţii actoriceşti.

■ Simpaticul actor american Robin Williams, cunoscut cinefililor români din **Regele pescar**, a scos recent, ca producător (alături de soţia sa Marcia Graces Williams) şi ca protagonist, un film nou. **Mrs Doubtfire (Dna Doubtfire)**, în regia lui Chris Columbus, care a făcut **Singur acasă**, îi oferă lui Williams ocazia să joace un rol inedit, acela de femeie. Eroul se deghizează în femeie de menaj şi se angajează la fosta soţie, ca singură soluţie de a-şi avea copiii aproape. Nici de această dată actorul nu uită să-şi pună la treabă talentul său de comic, iar filmul este extrem de plăcut, la aceasta contribuind masiv şi regizorul Columbus.

ADA NICOARĂ ■

DANA DOGARU:

«Am jucat „Regele moare" în limba spaniolă»

— Cum e la capătul lumii, doamnă Dana Dogaru ?

— În copilărie, mi se spunea că Patagonia ar fi la capătul lumii. Ei bine, am ajuns aproape de Patagonia. Am fost la un festival de teatru, de fapt Teatrul Naţiunilor, care s-a ţinut anul acesta în Chile, la Santiago. Am avut surpriza plăcută de-a vedea că se investesc atât de mulţi bani în cultură. După Chile, am continuat turneul în Argentina şi Uruguay. Deci, am fost peregrini treizeci de zile (am străbătut trei ţări, şase oraşe), timp în care am jucat 13 spectacole. A fost foarte obositor, fiindcă se schimbau nu numai hotelul, ţara, fusul orar, dar chiar şi limba. Am jucat **REGELE MOARE** în limba spaniolă. A fost o aventură în care ne-am aruncat cu capul înainte.

— Cum aţi fost primiţi de public ?

— Aveam îndoieli că vom fi înţeleşi. Am avut, însă, surpriza de-a auzi că vorbim limba clasică spaniolă (castiliana, adică) mult mai bine decât actorii lor. Conversau cu noi ca şi când eram experimentaţi în spaniolă.

— Vorbiţi, vă rog, despre rolul dvs. în spectacolul REGELE MOARE.

— Este un rol pe care l-am acceptat la rugămintea lui Dominic Dembinschi şi, mai ales, a lui Alexandru Repan. Aveam senzaţia că nu voi putea să-l fac. Nu aveam nici vârsta potrivită, nici experienţa necesară. Nu jucasem teatru filosofic până în momentul respectiv. Nu ştiam cum va fi abordat aşa-zisul teatru absurd. După multe discuţii, am căzut la învoială şi am hotărât că Moartea, deci o idee, poate fi întruchipată oricum şi de către oricine şi ea poate fi mai frumoasă sau mai urâtă, mai tânără sau mai bătrână, în orice caz umană.

— Să revenim la viaţa cea de toate zilele. Aveţi vreun hobby ?

— Nu prea am timp de hobby-uri. Hobby-ul meu este... teatrul !

— Aveţi copii ?

— Da, am o „fetiţă" de douăzeci de ani.

— S-a orientat şi ea spre aceeaşi carieră ca a mamei ?

— A fost tentată, dar a renunţat. Este studentă la spaniolă, este căsătorită şi are familia ei.

— Ce vă doriţi pentru teatru ?

— Deocamdată, încă puţină grijă. Teatrul a avut întotdeauna nevoie de bani, de cineva care să îl susţină. Nu se poate face teatru din nimic. Cred că nu este momentul acum să fim lăsaţi de izbelişte şi să ni se spună „Descurcati-vă !" Încet, încet ,ne vom descurca, dar acum noi avem nevoie de sprijinul Ministerului Culturii, al Guvernului.

— Ce proiecte aveţi ?

— Trebuie să termin o premieră cu PURICELE ÎN URECHE, împreună cu Horaţiu Mălăele, care este şi regizorul spectacolului, după care, cu Ştefan Iordache, voi lucra la o altă piesă englezească, **Prinţul negru**.

ELENA GRECESCU ■

Salonul de la Geneva 1993

Mărcile celebre şi-au onorat renumele, dar cea care a strălucit a fost PORSCHE CARRERA 911

• *Dacia, bunica şoselelor noastre, nu s-a văzut*

În luna martie a acestui an, a avut loc la Geneva a 63-a ediţie a Salonului Internaţional Auto. Ca primă observaţie, se poate spune că noutăţi în adevăratul sens al cuvântului n-au prezentat decât constructorii europeni, japonezii mulţumindu-se doar cu schimbări de detalii la câteva mărci şi modele prezentate.

Vedete absolute ale ediţiei din acest an au fost autoturismele **BMW Coupé Cabrio — seria a 3-a, Bugatti EB 112, Citroen Xantia, Ford Mondeo, Dodge Viper, Porsche.**

La noutăţile în domeniul tehnic se pot menţiona, în primul rând, motoarele diesel cu emisii poluante foarte reduse şi o generaţie nouă de motoare cu aprindere prin scânteie, la care, de asemenea, nivelul de poluare produs prin gazele de eşapament este foarte redus. Procedeele sunt diferite : fie catalizator, fie arderea completă a amestecului carburant, prin folosirea unor soluţii tehnice constructive speciale.

După cum am enumerat mai sus, printre noutăţile demne de menţionat se numără **Bugatti EB 112**, realizat sub mâna celebrului designer GIUGIARO, acest model reprezentând o limuzină de lux, care ascunde sub capotă un motor de 12 cilindri, capabil să furnizeze 500 CP !

Un model de politică ofensivă în cucerirea pieţelor l-a oferit firma **Citroen**, prin deosebitul model **Xantia**, autoturism de înaltă performanţă tehnică şi estetică şi care poate fi echipat cu 2 motoare de 105, respectiv 155 CP.

BMW-ul a expus un stand bogat şi atractiv, în primul rând evidenţiindu-se modelele decapotabile din seria a 3-a **(325 i, 320 i, 318 i).**

Punctul cel mai fierbinte al standurilor l-a constituit noua serie completă a modelului **Porsche Carrera 911**, care actualmente, în Germania, se comercializează la preţul de 148.000 de mărci !

Nimeni, la Geneva, nu a vorbit de Dacia noastră „minoritică". În Europa va trebui să intrăm pe alte roţi. Nemţeşti ? E posibil...

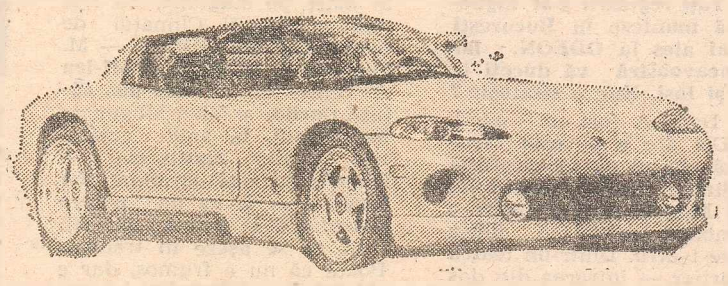

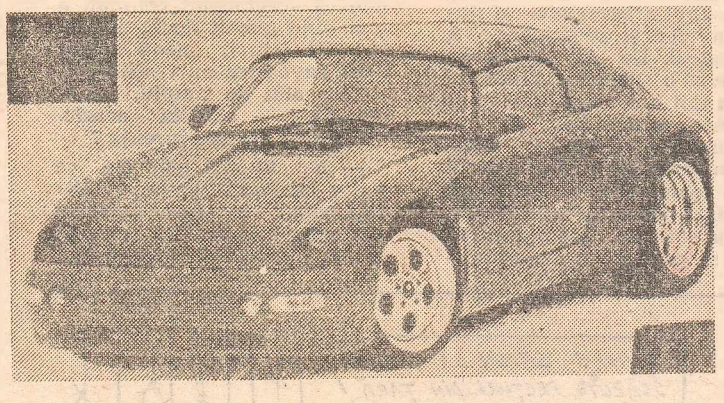

PENE ŞI REMEDIERI

Tabel de echivalenţe pentru bujii

În fiecare an, în România, la amploare comerţul cu autoturisme, fie noi, fie la mâna a doua, iar odată cu acestea şi o diversificată gamă de piese de schimb, noi sau provenite din dezasamblări de autoturisme care au un grad de uzură foarte ridicat, devenind aproape inutilizabile (dar din care se pot recupera repere cu un grad de uzură mai scăzut, ce pot fi folosite cu succes ca piese de schimb). La ora actuală, există în principalele oraşe din ţara noastră o multitudine de magazine specializate, care au ca obiect de activitate comercializarea pieselor de schimb, atât din import cât şi autohtone, cuprinzând aproape toată gama de repere necesare reparaţiei şi întreţinerii unui autoturism ; cele mai căutate sunt cele de proveniență germană, italiană sau franceză.

O alegere mai dificilă în acest scop o reprezintă cumpărarea unui nou set de bujii, fiecare firmă producătoare având anumite iniţiale, sau coduri, care reprezintă calităţile, respectiv performanţele bujiei prezentate. Dar ce facem dacă demontăm bujiile de la autoturismul propriu, acestea fiind fabricate de firma BOSCH, având anumite iniţiale, iar la magazinul din colţul străzii se vând bujii MARCHAL sau MARELLI, care au iniţiale diferite faţă de cele înscrise pe bujiile BOSCH. Pentru a vă ajuta în alegerea unor soluţii optime, publicăm mai jos un tabel cu echivalenţe ale principalelor firme producătoare de bujii.

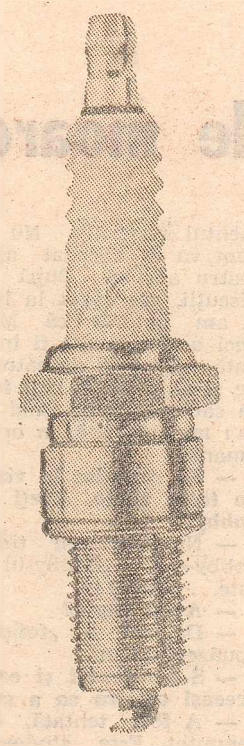

Lungimea filetului	MARCA											
	SINTEROM	A.C.	BOSCH	CHAMPION	ISOLATOR	N.L.G.	LODGE	MARCHAL	MARELLI	MOTOR-CRAFT	N.G.K.	PAL
12,5	M 14-95	45F	W45T1	L-90	—	—	—	—	CW3N	—	B-4H	—
12,5	M14-145	M42F; M45F 44FF; 45FF	W95T1	L-8; L-10 L-14; L-8J	M14-95	F20	B14; BBI4; EN	37S	CW4N	A11; A11X A11-XM	B-6H	14-5
12,5	M14-175	42P; 42LS 44F; 44PP	W145T1	L-10; L-85 L-85A	M14-145	F90	CN; HBN	35/36; 37S	CW5N	AE3; AE4	B6HS	14-5
12,5	M14-195	42P; 42PA 43PO; 44PA	W175T1	L-7; L-7J L-10S	M14-175	F70	C14; CC14 H14; HN	35S; 35M; 37S	CW6N	AE4	B6HS	14-7
12,5	M14-225	43F; 43PO 44FA	W175T1	L-7; L-7J L-10S	M14-175	F70; F75	C14; CC14 H14; HN	35M; 35S 36; 36S	CW6N	AE3	B6HS	14-7
12,5	M14-240	43F; 42PF	W225T1	L-10S; -11S; L-81	M14-225	F75; FF80	2H; HN 2HN; 2H	35P; 35M	CW7N	AE2	B7HS	14-8
12,5	M14-260	42PF	W240T1	L-81; L-8J L-8	M14-240	F80	2HN; 2H HNP	34S	CW8N	AE2	B7HS	14-9
12,5	M14-280-A	—	W280T12S	L2G	—	F100	—	2/32	—	—	—	—
12,5	M14-P-225	43FS	W200T35	L-87V	FM14-225	F85P; GT7	2HNV	35; GT34D	CW7NP	AE2M	BF7HS	14-8V
12,5	M14-P-240	42FS	W225T35	L-82V	FM14-240	F85P; GT7	2HNV	GT34(D)	CW7NP	AE22	BF7HS	14-8V
12,5	M14-X-260	—	W240T16	L-82R	—	—	—	—	—	—	B-8N; B-8HC	—
19	M14-L-145	47XL; 46XL 46N; 45N	W95T2 W125T2	N-21; N-18 N-9; N-813	—	FE30; FF50	FL14; BLN CLNH	36HS	CW3L CW4L	AC3	B-4H	14L-5
19	M14-L-175	45XL; 44N 44XLV	W145T2 - W160T2	N-8; N-8	M14-145/2	FE50; FE75	BLN; HL CCL14	GT35H(D)	CW5L CW6L	AG7 4G5-425	B5ES B6ES	14ES 14L-7
19	M14-L-195-A	—	W200T27	N-8V	—	FE6SP; GT6L	HL; HLNV	—	CW7LPS	—	B7ES B-7EC	—
19	M14-L-223	46XLS; 46XL 45N; C42N	W175T2	N-84; N-54 N-4	M14-175/2	FE70	—	35HS	CW7L	AC2; AC2M	B6ES	14L-7
19	M14-L-240	C42N; 45XL; 42XL	W225T2	N-4	M14-225/2	FE70; FE80 HLN	2HLN; 2HL	35M; 2/33H HF34P	CW7L	AC3	B6ES	14L-8
19	M14-LP-240	41-2XLS 41XLS	W230T30	N-6Y	—	FE125P; GT7L	2HLNV	GT34HLC	CW8LP	AG12	B7ES B7ES	14L-9Y
19	M14-LP-260	41XL	W260T30	N-64Y	—	FE135P; GT8L	3HLNV	—	CW8LP	AG12 Racing	—	14L-9Y
19	M14-LX-280	—	W270Y17	—	—	—	BL17	H32RG	CW401L	—	B-9EN(P)	—

Omul şi maşina lui

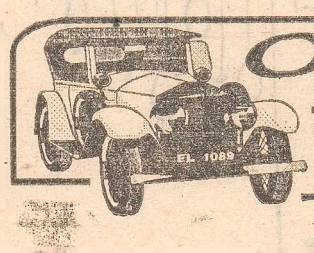

Pagini realizate de CRISTIAN BUZAŞ

Miodrag Belodedici

Liberoul echipei naţionale de fotbal a României şi al echipei de club spaniole C F Valencia are o maşină **Volkswagen Golf** de culoare neagră. Este fabricată „vara", în anul 1992, şi se află într-o stare tehnică excelentă : „Merge ca ceasul şi taie ca briciul. De fapt, toate maşinile mele au mers ca pe roate", declară cu mândrie Belo. De anul în care a obţinut permisul de conducere nu prea îşi mai aduce aminte... Cum „prietenul la nevoie se cunoaşte", a fost ajutat şi el de unul dintre prieteni şi anume de Stelică Ogică (fost jucător la Sportul 30 Decembrie) care spune sec : „Belo a luat carnetul de şofer în anul 1983, când era în ţară". Despre modul în care a obţinut carnetul de şofer, Miodrag susţine cu tărie : „L-am obţinut de la prima prezentare, fără pile. Am învăţat cartea de circulaţie pe de rost, am dat examenul la rând cu toată lumea şi l-am trecut cu bine". În continuare, el mărturiseşte : „În dreapta mea, în maşină stă totdeauna Sandra, soţia mea. Ca orice şofer, am plătit şi eu vreo 2—3 amenzi. Cel mai lung drum pe care l-am făcut cu maşina a fost Bucureşti—Socol, care m-a pus la grele încercări, însă am biruit. La volan nu sunt aşa de elegant ca pe teren, sunt mai dur. Îmi place să fiu un şofer serios şi respect cu stricteţe regulile de circulaţie pentru că nu vreau să pun în pericol viaţa cuiva".

Îi dorim îndrăgitului Belo să nu întâlnească pe şosele un... „libero" tot atât de impetuos şi eficient pe cât este el în teren !

GHEORGHE BARBU

Comercializarea autoturismelor second hand în târgurile de la Arad și Timișoara, la sfârșitul lunii mai

ARCA	ANUL FABRICAȚIEI	PREȚUL ÎN DM
UDI QUATRO	1986	10.000
W GOLF DIESEL	1985	3.200
UDI QUATRO	1992	36.000
ERCEDES 280 SL*)	1988	*) 25.000
ERCEDES 190 D	1986	17.000
ERCEDES 190 I	1987	12.000
ORD ESCORT XR 3 I	1986	9.800
EUGEOT 505 COMBI	1989	25.000
ENAULT 18 GT	1987	2.800
IAT UNO D	1987	3.500
IAT REGATA D	1987	4.500
LFA ROMEO GIULIETTA	1985	5.000
ANCIA THEMA	1988	7.500
ATSUN CHERRY	1985	2.000
ITSUBISHI	1985	2.200
W TRANSPORTER	1985	4.500
W TRANSPORTER D	1986	8.500
ENAULT TRAFIC	1989	16.000
IAT DUCATO D	1989	19.000
ORD TRANSIT D	1990	27.000
ACIA 1310 TLX	1990	3.500
ACIA 1310 TX	1987	2.700

La bursa neagră, 1 DM = 490—510 lei
*) La MERCEDES 280 SL prețul este 25 000 DOLARI USA

Campionatul Național de viteză în coastă

Buzău 5.06.1993

• Clasamentul pe grupe și pe echipe

GRUPA N

I **Günther Graeff** — VIGRAEFF BRAȘOV — OPEL
II **Werner Hirschvogel** — ACR CARAȘ-SEVERIN — VW GOLF
II **Gheorghe Teodor** — AL PADRINO — PEUGEOT

GRUPA A

I **Ionescu Cristea Eugeniu** — PRIVAT — VW GOLF
II **Grigorescu George** — MACH 1 RACING — RENAULT 5 GT. TURBO
III **Cladoveanu Aurel** — AUTOBILAL BUCUREȘTI — HONDA CRX

GRUPA E

I **Țuțuian Aurel** — A.S. MINERUL MOLDOVA NOUĂ
II **Dobrea Constantin** — ACR REȘIȚA
III **Borbely Lörincz** — MACH 1 RACING

GRUPA H

I **Nicoară Victor** — AUTOMOBILE DACIA — DACIA
II **Balint Ludovic** — AUTOMOBILE DACIA — DACIA
III **Aur Constantin** — AUTOMOBILE DACIA — DACIA

CLASAMENTUL PE ECHIPE

I **AUTOMOBILE DACIA**
II **ACR CARAȘ-SEVERIN**
III **VIGRAEFF BRAȘOV**
IV **MACH 1 RACING BUCUREȘTI**
V **AL PADRINO BUCUREȘTI**

Campionatul Național de Slalom

Etapa I — 6.06.1993

• Clasamentul la începători și licențiați

Duminică, 6 iunie a.c., a avut loc la Buzău, prima etapă în **Campionatul Național de Slalom** destinat începătorilor și licențiaților :

ÎNCEPĂTORI :

I **Popescu Cornel** — Buzău — Dacia 1 300
II **Florea Cornel** — Buzău — Dacia 1 300
III **Brănișteanu Bogdan** — Buzău — Dacia 1 300

LICENȚIAȚI

• **Clasa I, până la 1 600 cmc.**

I **Aur Constantin** — AUTOMOBILE DACIA — Dacia 1 300
II **Gheorghe Teodor** — AL PADRINO — Peugeot
III **Balint Ludovic** — AUTOMOBILE DACIA — Dacia 1 325

• **Clasa II, peste 1 600 cmc.**

I **Ionescu Cristea Eugeniu** — PRIVAT — VW Golf
II **Luțu Dragoș** — AL PADRINO — FIAT
III **Ulidea Alexandru** — ACR BUZĂU — Dacia 1 300

• **EASTER**

I **Borbely Lörincz** — MACH 1 RACING — București
II **Țuțuian Aurel** — AS MINERUL Moldova Nouă
III **Dobrea Constantin** — ACR Reșița

AUTO - FLASH

• • PEUGEOT renunță la afaceri perdante

Societatea Peugeot va renunța să mai producă biciclete, filiala sa specializată în acest sens fiind vândută firmei **Derby International.** După cum s-a anunțat, Peugeot Cycles se găsește într-o situație financiară alarmantă, având o pierdere de 18,7 milioane franci la o cifră de afaceri de 820 de milioane. Se speră ca această pierdere înregistrată de firmă să fie anulată prin reactivarea unei filiale de tobe de eșapament, cumpărată de la firma **Luchaire,** aflată în lichidare. În afară de tobe de eșapament, Luchaire mai producea și amortizoarele Allinquant, pe care acum, din motive de forță majoră, le-a vândut lui **Fichtel et Sachs.**

• • MICHELIN bate concurența și acaparează 25% din piața mondială

O schimbare de mari proporții s-a produs în industria mondială de anvelope : în schimbul sumei de 1,5 miliarde dolari, **Michelin** a pus mâna pe ansamblul **Uniroyal Goodrich,** care cuprinde 9 uzine, 1 500 de salariați și două centre de cercetări. Cu zece ani în urmă, Uniroyal vânduse firmei **Continental** filialele sale din Europa, iar acum doi ani făcuse un mariaj cu Goodrich. Prin noua sa operație de răscumpărare, Michelin devine cel mai mare constructor de pe glob. Partea lui Michelin pe piața mondială a anvelopelor este de 22,5 la sută, față de 18,3 la sută în cazul lui **Goodyear,** 16,5 la sută în cazul lui **Bridgestone,** 7,5 la sută în cazul **Dunlop,** 7,4 la sută în cazul **Pirelli Armstrong.**

• • ELVEȚIA în topul benzinei ideale

Conform unui studiu efectuat în Elveția, **tetraetilul de plumb,** utilizat în componența benzinelor ca aditiv, a scăzut de la 0,63 g la litru, în 1971, la 0,15 g la litru în prezent. Introducerea pe piață, începând cu 1985, a benzinei verzi a diminuat și mai mult cota acestui aditiv (care este nociv pentru mediul ambiant), până la **un prag aproape ideal : 0,013 g la litru.** Într-o țară ca Elveția, benzina neplumbuită reprezintă actualmente 60 la sută din consumul total al automobilelor.

NOUTĂȚI TEHNICE

Ultima generație de catalizatoare

• Ele au devenit obligatorii în țările occidentale

Cum se poate obține încadrarea în normele menite să stăvilească poluarea atmosferică de către automobile ? Pentru motoarele ce depășesc 2 litri, simple reglaje ale motorului devin inoperante. Prin urmare, autoturismele ce intră în această categorie trebuie echipate cu **epuratoare catalitice,** care prelucrează gazele în circuitul de eșapare, unde au o temperatură încă ridicată (700—800 grade Celsius). Procesul ce se petrece aici este, în linii mari, următorul : în prezența a două metale rare, aflate în epurator (paladiu și platină), oxigenul, împreună cu oxidul de carbon și cu hidrocarburile nearse ,se transformă în gaz carbonic și în vapori de apă. Deci, acestea devin elemente inofensive. La rândul lui, un alt metal rar — rodiul, aflat și el în componența catalizatoarelor — transformă oxidul de azot, plus oxidul de carbon, plus hidrocarburile nearse, în azot, gaz carbonic și apă, care sunt și ele elemente nenocive.

Pentru ca procesul menționat să se producă, epuratoarele sunt asociate unei **sonde Lambda.** Sonda analizează în permanență compoziția gazelor de eșapament și informează dispozitivul de injecție, pentru ca acesta să funcționeze în consonanță cu instalația. Avem de-a face, în cazul de față, cu un epurator cu trei căi (trifuncțional), care pretinde ca injecția și aprinderea electronică să funcționeze în circuit închis.

Metalele prețioase din componența epuratoarelor fiind atacate de către plumb, automobilele prevăzute cu astfel de instalații trebuie alimentate cu benzină EUROSUPER CO 95, în loc de 98, cât are benzina super de factură clasică.

În țările subordonate normelor US 83 (editate în SUA), epuratoarele catalitice și benzina fără plumb sunt obligatorii nu numai în cazul motoarelor de peste 2 000 cmc, ci și în al celor cu cilindree inferioară. Acest echipament se ridică la 10 la sută din valoarea mașinii, cu o pierdere de randament de 7 la sută.

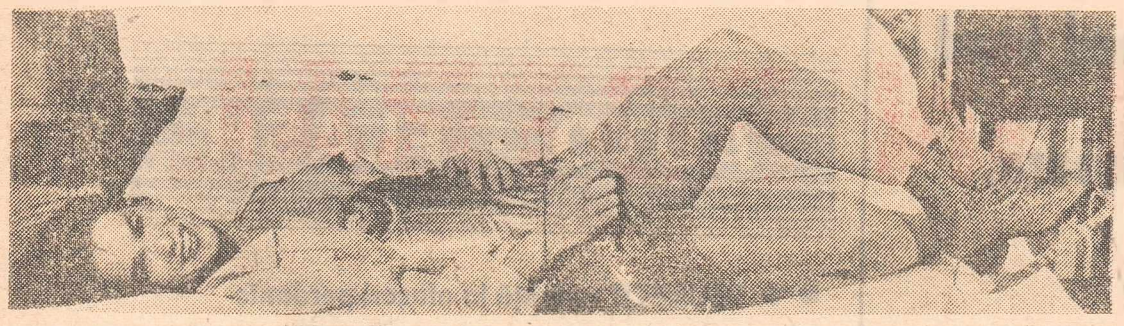

Katarina Witt va participa (totuşi) la Olimpiada Albă de la Lillehammer

Celebra patinatoare, preamărită şi alintată de foştii guvernanţi ai Germaniei de Est, contestată tocmai de aceea după căderea zidului Berlinului — Katarina Witt, căreia nimeni nu-i poate contesta totuşi meritele sportive (deşi a trecut la profesionism), a dansat pe gheaţă în show-uri prezentate în 32 ţări. Ultimul mare succes l-a cucerit în revista **Holliday-on-Ice-Show**, montată la Londra. După 20 ani de viaţă sportivă, austeră, disciplinată, Katy, intrată în lumea frivolă a spectacolelor revuistice, declară: „Costumele şi pozele sexy nu mă sperie, ci mă amuză". Dar n-a renunţat încă la ambiţiile de a redeveni campioană a patinajului sportiv. „Doresc să am toată graţia şi feminitatea de care sunt în stare pe arena de gheaţă de la Lillehammer". Fotografia de mai sus a fost realizată într-un hotel din Paris de celebra fotografă Bettina Rheims.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Fotbalul german între economie şi politică

Noua campioană din Bundesliga este formaţia **WERDER BREMEN**, care, într-un final palpitant, a reuşit să facă imposibilul posibil şi-anume, să ajungă după 32 de etape la egalitate de puncte cu **fosta lideră Bayern München,** pentru ca în ultima zi de joc să depăşească celebrul club de pe Isar. Acest sprint pe „ultima turnantă", încheiat cu o performanţă deosebită, are explicaţia în managementul formaţiei hanseatice, dirijat în ultimii 20 de ani de un grup de oameni foarte capabili. Paradoxal, preşedintele „werderanilor" din Bremen este un medic, doctorul **Franz Boehmert,** şeful unei clinici din oraşul respectiv, o persoană care nu a jucat fotbal, dar care demonstrează un spirit excelent de organizare şi mai ales de a conduce unitatea ca atare. **Managerul Willi Lemke,** şi el departe de a fi fost sportiv sau fotbalist, dar un angajat al clubului, cu un simţ deosebit al banului, se conduce în activitatea sa după o regulă simplă a economiei de piaţă, bazată pe investiţii mici, dar rentabile, aşa cum s-au dovedit a fi transferările de jucători din ultimii ani, când la Bremen au fost aduşi fotbalişti din liga a doua sau „vedete răsuflate" aflate şi la a doua tinereţe. Mă refer la **Manni Burgsmüller** şi **Klaus Alloffs,** întăriri ce s-au consacrat în angrenajul „produs" de **tehnicianul Otto Rehagel,** şi el de 12 ani la Werder.

Pentru a înţelege şi mai bine atmosfera din Bremen, sau legătura dintre antrenor şi manageri, trebuie să menţionez faptul că lui Otto i s-a propus un contract pe viaţă; sigur, o idee foarte originală în fotbalul profesionist dar şi unică, pentru că „oamenii de pe bancă" sunt primii care zboară atunci când echipa „nu merge". Or, această longevitate dar şi constantă sau consecvenţă a strategiei noii campioane a Germaniei, bazată şi pe munca de „Sisif" a lui Otto Rehagel dar şi pe instinctul colosal al acestuia, şi mă refer la alegerea sau „cumpărarea" jucătorilor, a creat un colectiv foarte omogen, indiferent de vârstă sau valoare, dispus la mari sacrificii în vederea realizării ţelului propus, amintind cele două titluri naţionale şi Cupa Cupelor, deci obiective îndeplinite în ultimii 6 ani.

Rularea banilor reprezintă un aspect interesant pentru orice manager; la Bremen Willi Lemke „cumpără" jucători ieftini, sub un milion de mărci, „îi rulează şi le face nume" prin performanţele înregistrate, după care sunt „vânduţi" altor cluburi. În fond, este o „speculaţie" ca la bursă, cu diferenţa că nimeni de la Werder nu se hazardează în noi investiţii — şi aici mă refer la modernizarea stadionului, mărirea salariilor sau a primelor de joc; toate aceste operaţiuni se fac după încasări, concepţie ce a generat un plus de 800 000 de mărci într-un fotbal în care cluburile au datorii de 2—25 de milioane de mărci.

Din punctul de vedere al relaţiilor umane, Otto pare a fi un psiholog cu diplomă; a încredinţat banderola de căpitan al echipei lui **Mirko Votava,** un ceh naturalizat, apoi a format o linie de apărare cu norvegianul **Bratseth** şi **Borowka,** iar pe postul de libero joacă un fost atacant central, **Neubarth,** toţi trei peste 30 de ani. Cine greşeşte, spune Otto, are posibilitatea de a reface paguba în etapa viitoare, astfel că la Bremen „sabia lui Damocles nu apasă aşa de tare ca în alte părţi, la fel după cum stilul de joc se bazează pe constituţia atletică, mişcare, disciplină tactică şi mai puţin pe „fiţe" sau „sclipiri" ale vedetelor, care nu există". Asadar, iată secretul performanţelor sportive şi financiare ale noii campioane din Bundesliga.

Din nefericire, ura de rasă sau de naţionalitate a luat proporţii catastrofale în Germania, recentul atentat asupra unei familii turceşti din Solingen soldîndu-se cu moartea a două mame şi a trei copii. Faptul este îngrozitor, dacă ne gândim că cei ce au planificat şi desfăşurat acţiunea se numesc oameni, ei sunt patru tineri între 16 şi 23 de ani, simpatizanţi ai grupului de extremă dreaptă, dar nu în fotbal bineînţeles, aşadar o tragedie care a declanşat în rândul sportivilor o reacţie foarte puternică de solidarizare cu victimele, iar pe de altă parte foarte agresivă la adresa neonaziştilor.

Portarul naţionalei germane, Andy Koepke, de exemplu, a declarat că în sport nu există naţionalitate — ceea ce, din fericire, este adevărat — şi, mai mult, că originea etnică nu joacă nici un rol. Poziţia goalkeeper-ului german subliniază conştiinţa fotbaliştilor, dar cred că şi a sportivilor, care călătoresc şi joacă peste tot, nefiind nicăieri „străini". De asemenea, trebuie remarcat modul de combatere al neonaziştilor, cu care nici un neamţ — şi mă refer la fotbalişti, tenismeni etc. — nu se identifică, menţionând că sportul german a integrat şi continuă să primească contingente întregi de „artişti ai mingii" sau atleţi, scrimeri ş.a.m.d. mai ales din Răsărit. **Koepke, Illgner şi Aumann,** deci cei mai buni portari germani, s-au hotărât spontan să organizeze o licitaţie pentru echipamentul lor, încasările fiind donate rudelor victimelor respective, la fel după cum Maradona a anunţat că va evolua în selecţionata Europei, care va întâlni pe 26 iunie, la Kiel, într-un meci de binefacere, formaţia locală.

Paralele inegale

LEGE: După parlamentarii argentinieni şi colegii din Chile au votat cu mare majoritate o lege specială vizând eradicarea violenţelor pe stadioane, aceste fapte putând atrage o pedeapsă cu închisoarea de 5 ani. **FOTBAL FEMININ:** Federaţia americană de fotbal feminin a creat un puternic lobby, pentru introducerea acestei discipline în programul Jocurilor Olimpice de la Atlanta din 1996. Şansele sunt, se apreciază, reale, o hotărâre urmând să fie luată în toamnă, în luna septembrie. **DIPLOMĂ:** În Bulgaria a început o veritabilă vânătoare împotriva antrenorilor de fotbal fără diplome în toată regula, unul dintre cei mai vizaţi fiind Gheorghi Dimitrov, fostul, pentru o perioadă îndelungată, căpitan al echipei naţionale, care, după ce a evoluat în Franţa, la Saint-Etienne, a revenit acasă, ocupând funcţia de antrenor secund la ŢSKA Sofia. **JUSTIŢIE:** Un tribunal spaniol a pronunţat sentinţa în cazul dramatic al unui copil, Guillermo Alfonso, ucis, după cum se ştie, în tribuna stadionului echipei Espanol Barcelona, după ce a fost lovit de o petardă. Clubul barcelonez a fost obligat să plătească familiei îndoliate aproximativ 400 000 dolari daune, iar agresorul a fost condamnat la (numai) 6 luni închisoare (şi aceea cu suspendarea efectuării pedepsei). Ironia soartei este că micuţul Guillermo (11 ani) era prezent pentru prima dată în viaţa sa la un meci de fotbal. **TRICOU:** Vizitatorii (obligaţi!) ai Muzeului Revoluţiei din Havana pot admira, de o lună, o relicvă mai puţin obişnuită: un tricou de fotbalist, purtând numărul 11. Tricoul poartă culorile echipei argentiniene Rosario Central şi a fost trimis de suporterii acestui club, motivaţia fiind că fostul „tovarăş de drum" al lui Fidel Castro, Che Guevara, mort după cum se ştie în Bolivia şi trădat, cum s-a scris, chiar de Fidel, a fost un fervent admirator al formaţiei din oraşul său natal, precum şi un fan al extremei stânga, Garcia.

TEODORA OPREA

Ne-am pierdut umorul!

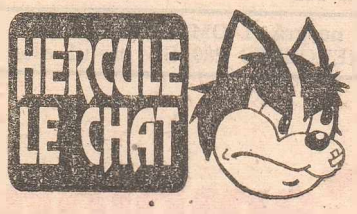

Dacă aţi zâmbit vreodată (sperăm din tot sufletul că vi s-a întâmplat şi aşa ceva) citind această rubrică, de data asta ne-am pierdut umorul. Ca toată lumea, după seara de pomină de la Kosice. Aşa încât, nu vom face decât să punem câteva întrebări, care, de fapt s-au mai pus, dar au fost trecute cu vederea. Cum, optimişti incorigibili, credem că a sosit timpul ca fotbalul nostru să dea socoteală, prea este toată lumea făcută pilaf după „marea înţelepciune" dovedită de antrenorul „sinergic" Cornel Dinu, iată, le readucem în atenţie. Întrebările, evident:

- Ni se poate răspunde ce s-a făcut cu banii daţi de Olympique Marseille, după meciul amical al reprezentativei din 1990, câteva sute de mii de franci, aşa cum a declarat Bernard Tapie, pe care i-a înmânat şefului delegaţiei, nimeni altul decât Cornel Dinu, pe atunci secretar de stat?
- În cadrul aceluiaşi turneu, s-a disputat un meci şi cu Bayern München. Este adevărat că cele 5 automobile Opel şi ceva birotică au fost decontate, în timp ce ele, aşa cum s-a spus la vremea respectivă, erau donaţie din partea lui Boris Becker, „elevul" lui Ion Ţiriac, fiind, ca mai toată lumea în epocă, foarte impresionat de revoluţia română?
- Se poate preciza ce s-a făcut cu mingile de cârpă aduse în ţară pe bani buni (11 mărci bucata!, în timp ce oferte de mingi de piele de 3 dolari au fost declinate) plătiţi de federaţie firmei soţiei ex-preşedintelui FRF Mircea Sandu? S-au recuperat banii, aşa cum s-a promis? Sau au fost ele, mingile, vândute prin magazine, după ce centrele de juniori şi copii au renunţat să se încarce cu asemenea rebuturi?
- Este adevărat că Hotelul Muntenia din Câmpina, unde sunt îndreptate pentru cantonament majoritatea loturilor naţionale, aparţine unor membri ai conducerii federaţiei, banii, deci, nefăcând decât un drum cât lăţimea (doi metri) culoarului sediului FRF?

Ar fi mai multe, poate le vom relua într-un număr viitor. Dar după ce vom afla răspunsurile măcar la aceste întrebări.

Klaus Schlappner a promis să ducă naţionala de fotbal a Chinei la Campionatul Mondial din SUA

A fost primit în China ca un împărat. Este invitatul lui Deng Xiaoping la recepţii şi convorbiri amicale. Parcurge în fiecare dimineaţă drumul spre stadionul din Chengdu într-o coloană de maşini, salutat de poliţişti, ovaţionat de trecători. Germanul Klaus Schlappner, 53 de ani, de profesie economist, a fost pe rând antrenor, începând cu 1980, la echipele de fotbal din Mannhein, Darmstadt, Saarbrüken şi Jena. „Chinezii — a declarat de curând Klaus Schlappner — sunt extraordinar de ambiţioşi şi tenaci. Ei vor dovedi că pot obţine succese de răsunet nu numai în gimnastică şi tenis de masă, ci şi în fotbal. Au toate şansele de a fi prezenţi la campionatul mondial de fotbal din 1994".

MECI ÎN FOTBAL

• Interviu cu dl Mircea Angelescu, președintele Ligii profesioniste de fotbal, vicepreședinte al Federației Române de Fotbal

Dinu a fost numit în lipsă de altceva mai bun

— Poziția pe care v-ați situat în ultimele zile, domnule Mircea Angelescu — și pentru care nu puțini vă acuză — este una de forță.

— Așa e. Declarațiile mele au șocat, dar poziția forte pe care am adoptat-o se bazează nu numai pe faptul că am spus dinainte exact tot ceea ce s-a dovedit ulterior că n-a ieșit bine, dar m-am luptat tot timpul ca ideile mele să aibă câștig de cauză.

— V-aș propune o reconstituire a ceea ce se cheamă „Cazul Cornel Dinu".

— În 1992, când a început campania pentru calificarea la Campionatul Mondial din 1994, Biroul federal a primit, în mod surprinzător, o cerere de demisie din partea antrenorului de atunci, Mircea Rădulescu, fiind pus în situația de a alege un altul. Dintre antrenorii de acasă, disponibili, eu personal am optat pentru Dinu. Au fost și alții de acord, inclusiv președintele executiv al Federației. Dinu fusese înlocuit la Ministerul Tineretului și Sportului cu Cristian Gațu și se afla, ca să zic așa, într-un „concediu politic". Fusese antrenor secund la Dinamo și principal la alte echipe, fără rezultate deosebite, e adevărat, dar și pentru că înainte de '89 i se puseseră tot felul de piedici de către fosta conducere a Ministerului de Interne.

— Asta înseamnă că a fost ales în lipsă de ceva mai bun ?

— Eu am și spus : „Dacă Lucescu s-ar afla în țară, aș opta pentru Lucescu". Într-un fel, poți spune că nu reprezenta cea mai bună soluție, dar și alți mari jucători, cum au fost Platini sau Beckenbauer, au fost puși la cârma unor echipe importante fără să fi fost o secundă antrenori. Dinu făcea, totuși, treaba asta de vreo 10 ani. A fost numit, așadar, având în față un program de 10 meciuri, într-o grupă de 6 echipe, deci cinci adversari, aceștia fiind, în ordinea valorii, Belgia, Ceho-Slovacia, Țara Galilor, Cipru și Insulele Feroe. În primăvara lui '92, echipa a debutat foarte bine — 7—0 cu Insulele Feroe și 5—1 cu Țara Galilor. A fost chiar un șoc pe plan european. În toamnă, s-au jucat trei meciuri : cu Belgia, la Bruxelles — și am pierdut cu 1—0, deși echipa n-a fost rea, apoi la București, cu Ceho-Slovacia și a fost 1—1, după care în Cipru, fără să facem un joc grozav, am bătut cu 4—1. Atunci, eu am apreciat că nu ne-am îndeplinit un plan minimal pe 1992, singurul lucru pozitiv fiind acel golaveraj, realizat cu Insulele Feroe și Țara Galilor.

„S-a făcut o națională de foști «mari»: Lăcătuș, Lung și alții"

— A fost un semnal de alarmă ?

— A însemnat o discuție, în care am punctat net seriozitatea situației, afirmând că, dacă în primăvară ea nu se va echilibra — dacă nu vom dobândi cel puțin punctul pierdut cu Ceho-Slovacia — șansele noastre vor scădea serios. În aceste condiții, în ianuarie-februarie, echipa a făcut un turneu lung cu un stagiu de pregătire în Italia și apoi Argentina, Peru, Ecuador, Statele Unite și Mexic. În acest răstimp, eu am punctat în câteva declarații de presă starea de lucruri în care ne găseam, iar când s-a întors Dinu și s-a arătat „nedumerit" de declarațiile mele, am continuat să cer garanții pentru rezultate bune în primăvară.

— Care, numai bune n-au fost !

— În primul joc, cu Cipru, ne-am chinuit să câștigăm cu 2—1. După acest meci, am fost și mai sever în aprecieri, privind foarte serios pregătirile pentru Ceho-Slovacia. Am avut două rânduri de discuții în Biroul federal. Nu se poate justifica apariția în națională a unor oameni care n-au mai jucat o vreme, cum e cazul lui Lăcătuș, sau selecționarea lui Lung, care n-a mai fost de trei ani la echipa națională și n-avea o formă sportivă care să-l recomande.

— Înțeleg că ați cerut argumente.

— Au fost superficiale : „Am ținut seama de coeziunea echipei". Nu e nici o coeziune aici, pentru că dacă-l iei pe unul ca Lăcătuș, care a avut probleme cu piciorul, joci cu 10 oameni în loc de 11. „Ce facem ? — am întrebat — o echipă națională de foști «mari» ?". Comisia tehnică a Federației a susținut, însă, că Biroul federal nu trebuie să se bage peste propunerile antrenorilor. Ulterior, unii au regretat.

— Dar după meci !

În meciul cu cehii a fost numai tâmpenie

— S-a jucat la Kosice, în estul Slovaciei, pe 2 iunie și s-a dovedit că n-am făcut bine echipa, punctele slabe fiind exact cele menționate. Am început să primim goluri.

— Există explicații ?

— Mergem până în momentul eliminării celor doi jucători cehi, pentru că după eliminare nu mai există nici o explicație logică. Este o tâmpenie ! Să arunci toți jucătorii în față și să-i lași pe adversari să bage gol, după ce sunt cu doi mai puțin ? ! Finalul e o greșeală gravă, dar marile găuri din formația noastră s-au văzut până la acel 3—2. Și a făcut și alte lucruri, de care nu s-a aflat decât în teren. Pe Sabău, care era mijlocaș, l-a pus fundaș dreapta, pe Belodedici — libero — l-a inversat cu Gică Popescu — fundaș central la marcaj — și le-a spus să mai facă cu schimbul ? ! ! Lipsa de precizie în indicațiile tactice s-a văzut, apărarea a fost dată peste cap, au existat numeroase desincronizări. Evident, n-avea cum să reușească un rezultat de egalitate în aceste condiții ! Ne-am întors acasă, după care a urmat întrunirea Biroului federal.

— Cum s-a justificat Cornel Dinu ?

— Cu argumente numeroase și extrem de subiective — încărcătură nervoasă, sfârșit de sezon — parcă la cehi nu era la fel ? ! În general, a invocat „scutul" echipei, că asta ar fi fost dorința jucătorilor. Sigur, e bine ca antrenorul să discute cu jucătorii, dar nu cu ei se face formația. În ce-l privește pe Lung, a declarat că s-a înșelat, că nu l-a observat bine ! Pur și simplu !

— Existau soluții mai bune ?

— Bineînțeles ! Avem o echipă de portari, cu care s-a făcut și turneul în America : Tene, de la Bistrița și Prunea, de la Dinamo. Apoi, oricare alt jucător valid și cu meciuri în picioare ar fi jucat mai bine decât Lăcătuș. În sfârșit... După explicații și discuții, care s-au încheiat cu o notă foarte agresivă a lui Cornel Dinu la adresa președintelui Federației, a urmat ceea ce se știe : eliberarea din funcție a antrenorului echipei naționale. Apoi, Biroul federal a hotărât că nu are nevoie de o Comisie tehnică, dacă ea n-a înțeles ca într-un moment de vârf să-și asume răspunderea. Mircea Sandu și-a dat demisia, dar, în ce-l privește pe președinte, nu e competența Biroului, ci a Adunării generale.

Discuția începe cu Lucescu

— Faptul că noul antrenor nu va avea prea mult timp de pregătire la dispoziție este un risc. L-ați luat în calcul ?

— Când a venit Dinu, a avut până la primul meci o lună și jumătate. Noul antrenor, pe care se presupune că-l vom numi până în 25 iunie, va dispune de două luni și jumătate, primul meci fiind pe 8 septembrie, cu Insulele Feroe.

— Ce șanse ar mai avea România la calificare ?

— Mai sunt trei meciuri. În mod normal, ar trebui să batem în Insulele Feroe, unde toată lumea a învins. În al doilea meci, din octombrie, la București, ar trebui să înfrângem echipa Belgiei și cred că e perfect posibil. Dacă obținem și un meci nul în Țara Galilor suntem una dintre cele două echipe care merge la Campionatul Mondial. Deci, perspectiva poate fi bună, dacă găsim antrenorul potrivit și care să se apuce repede de treabă.

— Și care ar putea fi acel antrenor ?

— Candidaturile nu pot fi nelimitate. Jenei, care a mai fost și s-a calificat pentru C.M. din Italia, este liber. Un altul este Lucescu. În clipa asta, când stăm de vorbă, nu se știe dacă rămâne sau nu în prima divizie din Italia. Meciul de baraj cu Udinese va hotărî.

Mai este antrenorul echipei care se află pe primul loc în campionat, Anghel Iordănescu. Eu zic să așteptăm meciul cu Udinese, după care discuția va începe cu Lucescu.

— După care, vă propun să continuăm discuția noastră.

LIANA TATOS ■

Sic transit...

Ghici cine vine la națională ?

Lumea se dezbracă

Cum mă simt când joc goală ?

• O întrebare la care răspund, deocamdată, Kim Basinger, Sharon Stone, Diana Rigg

„Cu cât te dezgolești mai tare, cu atât urci mai sus pe scara succesului" — mărturisea **Kim Basinger,** în procesul care a decis, de curând, ca frumoasa actriță să plătească 8,9 milioane de dolari.

Filmul **9 săptămâni și jumătate,** făcut în 1986, a ajutat-o să-și câștige faima de sex-simbol. Basinger a declarat juraților că acum nu mai face decât scene de nuditate care sunt „artistice". Deci, când nu o mai scoate la capăt cu dezgolirea, bate ușor în retragere. Exact cu patru săptămâni înainte de începerea filmărilor la **Boxing Helena,** producție cu un buget mic Basinger a renunțat. Studioul a dat-o în judecată și a câștigat. De precizat că fusese încheiat un contract verbal ! În film este vorba despre un chirurg pervers, care îi amputează toate cele patru membre iubitei sale, o ține într-o cutie și o supune unor practici sexuale „interesante", având în vedere... starea partenerei ! Excelenta revistă americană de specialitate cinematografică **Variety** a scris: „Helena a costat-o pe Kim un braț și un picior, doar atât". Ea a afirmat că va face recurs.

Mulți de la Hollywood o consideră pe Basinger, 39 ani, arogantă. Dar ea se bucură de simpatia a cel puțin încă două actrițe.

Sharon Stone, 34 ani, a cărei foarte îndrăzneață scenă de interogatoriu din **Basic Instinct** a provocat ridicări de sprâncene (și de vânzare a biletelor), spune că a fost furioasă pentru scenă. Dar, după imensul succes al filmului, Stone a devenit stăpână pe deciziile sale ; acum ea poate spune „da" sau „nu". Noul său film sexy, **Sliver,** este gata, însă pe ecrane va intra destul de ciopârțit, pentru a evita anumite încadrări.

Diana Rigg, 54 ani, care a făcut valuri cu o secvență de nuditate pe scena londoneză, în 1970, spune : „Acum, că Kim e acceptată ca o actriță și e bine cotată la box-office, goală sau nu, își poate permite să aibă principii". Iar despre scena sa din 1970 : „Actrița care a preluat rolul după mine a refuzat să se dezbrace și piesa a continuat să se joace bine merci. Nu mi-a făcut nici o plăcere să mă dezbrac ; a fost frig și al dracului de penibil."

În filmul **Boxing Helena,** Kim Basinger a fost înlocuită de către **Sherilyn Fenn** din faimosul **Twin Peaks.** Extravagantul film, care a costat-o pe Kim aproape 9 milioane de dolari pentru că nu a vrut să joace în el, a fost regizat de **Jennyfer Lynch,** al cărei tată se întâmplă să fie extravagantul regizor **David Lynch,** creatorul lui **Twin Peaks.**

Boxing Helena, sau, într-o traducere liberă, **Ținând-o în cutie pe Helena,** va atrage cu siguranță un public numeros, mai ales după procesul frumoasei Kim Basinger ; măcar din curiozitate. Sau poate pentru a aprecia cât de departe poate merge tânăra regizoare cu un asemenea scenariu, demn de învățătura insuflată de straniul David Lynch fiicei sale Jennyfer.

ADA NICOARĂ ■

În nouă săptămâni și jumătate (sau chiar mai puțin), Kim Basinger **a ridicat pulsul bărbaților de pe planetă. Dezbrăcându-se (și nu numai) pe ecran, a câștigat milioane. Refuzând s-o mai facă — le-a pierdut ! Să nu fi înțeles, oare, superba blondină mecanismele acestei lumi ?**

Când și-a desfăcut picioarele stând pe scaun, un miliard de spectatori au crezut că o să-i vadă chiloții. Dar ea nu purta așa ceva... Sharon Stone a năvălit, astfel, în box-office !

Lumea se distrează

Belmondo face... strip-tease !

Nu demult, **Jean-Paul Belmondo,** actorul preferat a peste 76% dintre francezi, și-a sărbătorit 60 de ani de viață și 40 de ani de carieră :

„Am 60 de ani și sunt fericit — mărturisea celebrul **Bebel** — dar îi am pe hârtie. În sufletul meu mă simt mereu ca la 20 de ani". Că se simte ca la douăzeci de ani tânărul sexagenar a demonstrat-o cu prisosință celor 300 de invitați prezenți la aniversare. Jean Paul Belmondo s-a dezlănțuit într-un dans îndrăcit, care s-a terminat printr-un... număr de strip-tease ce a amuzat și a subjugat întreaga asistență! A fost cel mai neașteptat rol al carierei sale. Punctul culminant al acestei evoluții l-a constituit momentul când, înșfăcând un teanc de farfurii, și le-a spart, în cap. Se pare că a trecut cu bine și de această încercare. Oricum, capul i-a rămas întreg. Și faima neștirbită.

ELENA GRECESCU ■

Deznodământ în scandalul Mia Farrow — Woody Allen

• Ea crește 11 copii (7 înfiați). El nu este un tată responsabil și matur

Actrița americană Mia Farrow, 48 ani, care a obținut încredințarea celor trei copii pe care i-a crescut împreună cu fostul său partener de viață, cineastul Woody Allen, a spus că se simte „extraordinar de fericită". La aceeași conferință de presă, organizată imediat după pronunțarea sentinței judecătorești în procesul care a durat mai mult de un an și a ținut trează atenția Americii, avocatul lui Woody Allen a declarat că, la cererea clientului său, va face apel.

Woody Allen nu a obținut decât un drept de vizită-limitat pentru a-și vedea fiul, Satchel (5 ani) : de trei ori pe săptămână, câte două ore. În schimb, cineastul nu intenționează să atace hotărârea judecătorească în ceea ce îi privește pe ceilalți doi copii, înfiați împreună cu Mia Farrrow în timpul celor 12 ani de conviețuire, fără a fi fost vreodată căsătoriți. Astfel, fiica sa Dylan (7 ani), care l-a acuzat la un moment dat că ar fi abuzat sexual de ea, nu-l va vedea decât după șase luni și doar cu acordul unui psihiatru. Cu Moses, fiul său de 15 ani, situația stă cu totul altfel; băiatul, profund șocat de relația amoroasă a tatălui său adoptiv cu sora sa mai mare, Soon-Yi, 22 ani, refuză el însuși să îl vadă.

Într-o scurtă declarație, Allen și-a manifestat nemulțumirea că Dylan a fost ținută departe de el încă din luna august a anului trecut și a putut fi îndepărtată psihic de el.

Judecătorul curții federale care a instrumentat procesul a făcut câteva severe considerații la adresa lui Woody Allen. „El nu a demonstrat competențe de părinte, care l-ar fi făcut capabil să-și asume încredințarea lui Moses, a Dylan-ei sau a lui Satchel. El nu se comportă ca un tată responsabil și matur" — a afirmat Elliot Wilk, dându-i câștig de cauză mamei.

Actualmente, Mia Farrow deține 11 copii, din care 7 înfiați. Încă de acum câteva luni, actrița declarase că mai vrea să adopte o fetiță.

ADA NICOARĂ ■

Gene Hackman se retrage !

• O carieră exemplară, două Oscar-uri

Recent, **Gene Hackman,** 63 ani, și-a anunțat intenția de a se retrage din activitate. Celebrul actor american a făcut această surprinzătoare declarație imediat după primirea Oscarului, al doilea din cariera sa artistică, pentru cel mai bun rol secundar din filmul **Necruțătorul.** El a spus că dedică premiul unchiului său, Orin Hackman, fost ziarist, care decedase cu o seară înainte, la vârsta de 88 de ani.

În mod ciudat, presa nu i-a scormonit în viața privată și l-a admirat întotdeauna pentru talentul său. Și totuși !

În 1986, apreciatul actor a divorțat de soția sa, **Faye Maltese,** 30 ani la vremea aceea. În 1990, s-a operat de ateroscleroză. În 1991, a luat-o în căsătorie pe **Betsy Arakawa,** pianistă profesionistă de origine japoneză, de două ori mai tânără decât el !

Gene Hackman a primit primul Oscar în 1971, pentru rolul principal din **Filiera franceză.** Din bogata sa filmografie reținem titlurile : **Bonnie și Clyde, N-am cântat niciodată pentru tata, Conversația, Mireasa lui Zandy, Principiul dominoului, Pe muchie de cuțit.**

ADA NICOARĂ ■

Visul de miliardar al unui zarzavagiu

• A fost întrerupt brusc de niște oameni „răi", cu țalkie-walkie

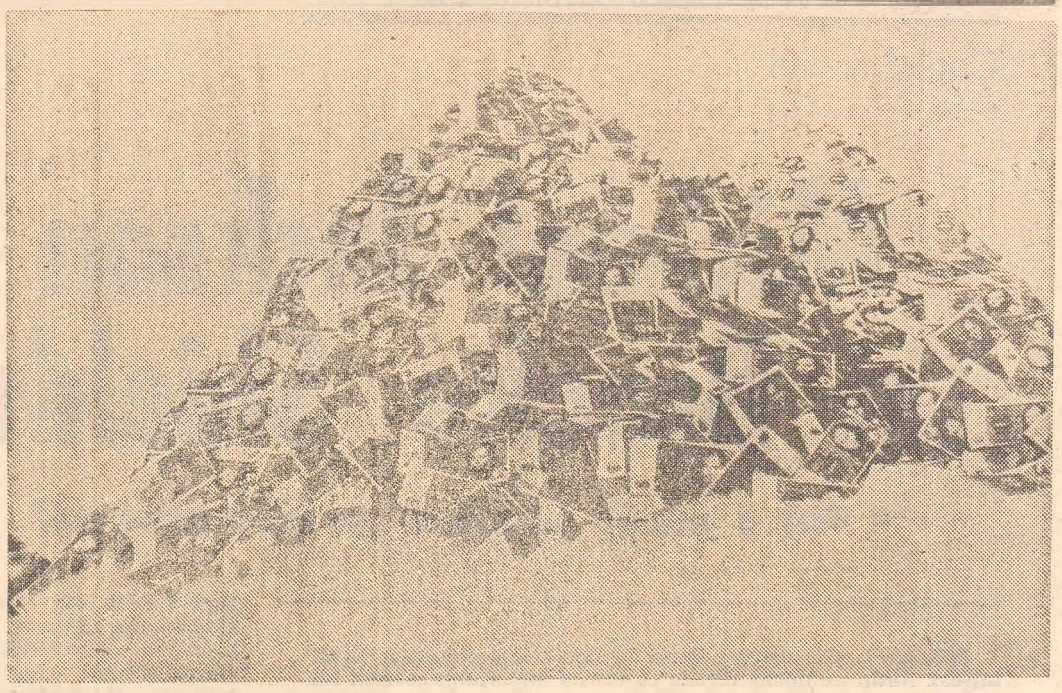

Jean-Claude Aragons, în ârstă de 43 de ani, era zaravagiu. Dar de la o vreme omerțul lui nu-i mai dădea atisfacție. Se câștiga din e în ce mai puțin și mai reu. Și într-o noapte avu o revelație". Ceva care să-l oată îmbogăți repede. Prima nișcare a fost crearea unei nici „societăți", la care au aerat fratele mai mic Daniel, e 42 de ani, tâmplar, apoi oi comercianți Max Porta, e 31 de ani, Pierre Mure, de 3 de ani, precum și zidarul ndré Zaragosa, de 36 de . „Societatea", printr-o seie de legături numai de ea unoscute, a luat contact cu mafia orașului Marsilia, reușind să facă rost de bani, cu care s-a cumpărat o vilă, la aproximativ 45 kilometri depărtare de oraș, o clădire izolată, căci în jur, pe o rază de 200—300 metri, nu mai exista nici o altă proprietate. Apoi, mafia locală i-a ajutat pe cei cinci să-și amenajeze vila, să o doteze cu câteva matrițe, o dubiță și un Mercedes. Încrezători în forțele lor și în „pronia cerească", „acționarii" s-au apucat să fabrice.., dolari. La început, treburile au mers bine și, ca urmare, au mai angajat doi grădinari, un administrator, câțiva oameni de serviciu și două bucătărese. O dată pe săptămână, Daniel pleca cu duba la Bruxelles sau la Paris, pentru a aduce hârtia și cernelurile necesare și pentru a plasa „marfa". Apariția unor dolari falși în Marsilia și împrejurimi a atras atenția comisarului Guidoni, care și-a pus subalternii în alertă. Urmărindu-se niște „ași" în materie, de care marele port maritim nu ducea lipsă, poliția a observat că Aragons se întâlnește adesea cu aceștia. Astfel, „societatea" a intrat în colimatorul oamenilor legii. La scurt interval, pădurile aflate la o oarecare distanță de vila singuratică au fost asaltate de numeroși turiști, înarmați cu aparate de fotografiat, binocluri, dar mai ales cu aparate de radio emisie—recepție. Curioșii turiști au început să supravegheze, cu mare discreție, activitatea din vilă. Într-o dimineață, când Mercedesul condus de Aragons, având drept călător pe Daniel, ieși pe poartă, turiștii, care nu erau alții decât agenții poliției criminale din Marsilia, au oprit mașina, somând pe ocupanți. Fratele proprietarului, într-o încercare disperată, s-a repezit să dea foc teancului de bancnote de 100 de dolari falși aflați în autoturism. Dar era prea târziu. În câteva minute, întreaga „societate" a fost arestată și deferită justiției. La o conferință de presă, comisarul de poliție Guidoni a declarat că este vorba de o bandă de „amatori", încurajată de mafia locală deoarece acțiunile mari ale acestora se desfășoară mai ușor când poliția trebuie să lupte și cu „peștișorii ce înoată în ape tulburi". Cei cinci, care au vrut să se îmbogățească peste noapte, fabricând bani falși, așteaptă în spatele gratiilor verdictul legii.

AUREL DIANU ■

Dacă vrei, poți?

Cei mai bogați oameni din Europa

• Cum au început, care le este deviza, cum au procedat •

● Din primii 100 de „fericiți ai soartei", 42 sunt germani, 17 francezi și 9 englezi ● Secretul germanilor: exportau încă din 1850 ● Nobilimea engleză ocupă 4 din primele 10 locuri ● Italia și Grecia au câte 9 locuri în cei 100, olandezii 8, iar spaniolii 7 ● Irlanda, Belgia și Danemarca au fiecare câte un „norocos" ● În acest număr vi-i prezentăm pe primii 5 ● „Cota" lor este exprimată în franci francezi

Elisabeta a II-a — regina Angliei — 50 miliarde

Bogăția reginei este o noutate pentru casa regală. Străbunica sa, regina Victoria, și-a început domnia cu 500 milioane de franci, primiți ca dotă de la tatăl său. Astăzi, numai lista civilă se ridică la 80 de milioane anual (neimpozabili) și se sprijină în special pe ducatele Lancaster și Cornwall, castele, clădiri în toată Europa, dar și câteva teatre pe Broadway.

Regina este însă și posesoarea a numeroase opere de artă, reunite în colecții la National Gallery și Tate. De asemenea, cel mai mare diamant (530 carate) îi aparține. Nu e prea rău pentru cineva care, fiind copil, nu primea decât... 5 pence bani de buzunar!

Erivan Haub — 35,5 miliarde

Este omul cel mai bogat din Germania și, pentru a-l egala financiar, ar trebui să câștigați la Loto, în fiecare săptămână, 12 milioane, timp de 40 de ani!

La 30 de ani devine „regele cafelei" **Kaiser**, ajungând la 60 de ani în fruntea unui imperiu cu 950 de unități în industria agro-alimentară.

Deviza sa este: „curaj, chibzuință și respect față de client". Astfel, o dată pe săptămână, hoinărește, îmbrăcat într-o salopetă gri, prin magazinele sale, pentru a testa surâsul casierelor. Reședința sa principală este situată deasupra unuia dintre supermagazinele ce le deține și pe raftu-rile cărora nu veți găsi nici supă de broască țestoasă, nici pui de baltă. Asta pentru că el este un înfocat militant ecologist, de unde i se trage și porecla de „miliardarul verde".

Beatrix — regina Olandei 33 miliarde

Încă regina Wilhelmina, bunica ei, a fost clasată drept cea mai bogată femeie a epocii sale, fiind menționată în cartea recordurilor cu o avere de 150 milioane $ aur.

Beatrix a moștenit afacerile lui Orange-Nassau, ceea ce a transformat-o într-o adevărată „fată de aur". În afara acțiunilor Allgemeine Bank (olandeze) și Shell, ea deține controlul unor firme ce se ocupă cu extragerea aurului și diamantelor din Africa de Sud, electricitate etc. Are acțiuni la o companie aeriană națională și se ocupă de numeroasele sale proprietăți, răspândite în întreaga Europă.

Cu toate acestea, ea rămâne o femeie modestă: nu circulă cu mașina, dar poate fi văzută pe bicicletă și a transmis copiilor săi gustul economiei și al plimbărilor pe jos.

Familia Halbrecht — 25 miliarde

Theo (70 de ani) este omul care se teme de presă ca dracul de tămâie. După răpirea sa, în 1971, ce l-a costat 7 milioane de mărci răscumpărare, el evită orice publicitate. La fel procedează și fratele său Karl (72 de ani).

Istoria lor este un exemplu de ceea ce se cheamă o reușită. În 1948, lansează, fără nici o publicitate, un lanț de magazine cu preț redus — Aldi — ai căror angajați lucrau fără telefon. Asta nu i-a împiedicat pe frații Halbrecht să revoluționeze sistemul marii distribuții. Strategia lor: „Nu stoca decât 500—600 produse durabile, lăsând la o parte pe cele perisabile". Foarte repede, politica de prețuri, ultracompetitivă, l-a sedus pe consumatorii germani și magazinele Aldi se înmulțesc. Astăzi lanțul Aldi cuprinde 3570 supermagazine, răspândite în întreaga Europă, dar și în SUA (300). Anul acesta se vor deschide 200 de unități în Marea Britanie.

O gestiune la patru mâini, care a reușit!

Edward Guinness conte de Iveagh — 23 miliarde

Patriarhul familiei, Arthur Guinness, s-ar putea răsuci în mormânt! Un destin tragic atârnă asupra descendenților și asupra imperiului clădit, acum 233 de ani, în Irlanda.

Unul câte unul, membrii clanului celui ce a fost supranumit **Conrele** cad victime unor maladii incurabile, sau unor accidente teribile.

În fruntea imperiului (fabrici de bere, proprietăți imobiliare, întreprinderi de transport, asigurări, agricultură) se află astăzi Edward (23 de ani), al patrulea cu acest nume și ultimul supraviețuitor. Centrul afacerilor sale se află în Canada. În ciuda tuturor eșecurilor, nu se poate plânge decât că, pentru a-și putea număra miliardele, nu-i ajung degetele de la ambele mâini.

Laitmotivul său: „Trebuie să fii cel puțin la fel de bogat ca Rothschild".

(va urma)

ADRIANA CERNA ■

Cuplul anului

Michael Jackson și Brooke Shields

• Doar o grenadă publicitară sau iubire adevărată?

MICHAEL și-a deschis inima în fața telespectatorilor lumii întregi, lipsiți de micile ecrane cu ocazia interviului acordat lui Oprah Winfrey. Oricât s-a discutat asupra lor, câteva aspecte au rămas neelucidate : și-a albit sau nu pielea, a recurs sau nu la chirurgie estetică, doarme sau nu într-o capsulă oxigenată, e sau nu încă virgin ! Un lucru, însă, e sigur : a declarat tare și cu forță că are o relație strânsă cu Brooke Shields. Să aducem puțină lumină peste misterul acestei legături.

Și-au mărturisit amândoi dragostea reciprocă și Michael a sărutat-o pasionat (pe obraz, ce-i drept), după ce a primit un **Grammy Awards** pentru 30 de ani de carieră. Era prima oară când săruta o fată în public și radia de fericire în fața camerelor.

Părea dificil „să crezi că Michael Jackson se va angaja într-o zi într-o relație serioasă cu o persoană de sex opus. Pe de altă parte, el a infirmat zvonurile conform cărora ar fi homosexual : „Eu ies cu fete" — a precizat în cursul interviului. Înainte de această întâlnire, la proprietatea sa din California, starul l-a avertizat ferm pe Oprah că nu dorește să răspundă la nici o întrebare privind viața sa sexuală.

Se poate aprecia că a răspuns la una, interesant este, însă, de știut ce înseamnă pentru el „a ieși cu o fată". Pentru el trebuie să existe un sens aparte al expresiei, din moment ce, având 34 de ani, cu tinerețea „umbrită" de succes, își petrece timpul la petreceri copilărești cu Macauley Culkin !

Cu toate acestea, Michael, mai în glumă, mai în serios, a trădat secretul iubirii vieții sale : „Actualmente, ies cu Brooke Shields. Ea vine la mine, pe urmă mă duc eu la ea, de aceea nu ies prea des. O iubesc pe Brooke de mult, însă am mai fost cu cineva înaintea ei". Cine e cealaltă fată, oare ? Păi, să tot fie exsoția lui John McEnroe, **Tatum O'Neal.** Se spune că, pe când ea avea 13 ani, îl tachina pe Michael, care avea 18, dansând în jurul lui în desuri ! Un foarte apropiat prieten al cântărețului dă chiar explicații : „Tatum încerca să-l facă să devină un adult, dar cum el era foarte timid și naiv, a fost un eșec. Avea obiceiul să se amuze de aceeași manieră ca a copiilor când construiesc castele de nisip"...

Acordând o mai mare importanță carierei lui, Michael o pierde pe Tatum — căreia i se face lehamite — dar va manifesta interes cert pentru alte femei. Recunoaște că a nutrit o admirație nemărginită pentru **Diana Ross** și că regretă că nu i-a făcut nici o propunere lui **Elisabeth Taylor.** Liz și Michael sunt prieteni foarte apropiați și el a fost chiar martor la cel mai recent mariaj al ei. Când Oprah l-a întrebat ce părere are despre căsătorie și copii, Michael a răspuns : „Viața mea va fi incompletă dacă nu mă căsătoresc ; ador viața de familie și copiii. Acesta e unul din visele mele de mult timp, dar, deocamdată, sunt total angajat în munca mea".

În ceea ce-o privește pe Brooke, la 28 de ani, dacă e să luăm în considerație apetitul presei pentru scandal, ea a dat ocazii suficiente de comentarii ! Starul, pe atunci adolescentă, a cunoscut gloria, jucând în rolul unei prostituate, în **Pretty Baby,** în '78. Doi ani mai târziu, apărea aproape goală în **The Blue Lagoon.** După o întrerupere necesară obținerii diplomei de absolvire a Universității Princetown, încearcă o revenire la cinema, soldată cu un dezastru. Brooke se plânge că Hollyoodul o tratează ca pe o proscrisă. Pentru a-și relansa cariera, a apărut la brațul a numeroase celebrități : **George Michael, Sean Penn, prințul Rainier de Monaco, Julian Lennon, fiul împăratului Japoniei, Naruhito, John Kennedy jr. și actorul italian Fabio Terti. A fost chiar, logodită cu actorul irlandez Leam Neeson și foarte apropiată șeicului Abdul Aziz.**

Odată cu revenirea ei pe ecrane, în 1991, cu povestea **How I Lost My Innocence,** Brooke își declară dorința pentru o viață decentă și dă sfaturi tuturor adolescentelor virgine : „Nu e nimic rușinos în asta. Eu am așteptat până când am găsit iubirea cea mare. Am devenit o femeie adevărată când l-am cunoscut pe Kelly Gaines". Brooke și Kelly erau pe punctul de a se căsători, când ea l-a abandonat, pentru a se concentra mai mult asupra carierei de actriță ! O scuză cam subțire, având în vedere „penuria" sa de filme...

Ce se poate spune despre legătura ei cu Michael Jackson ? E doar o perfectă lovitură publicitară ? În 1991, Brooke declara : „Michael și cu mine suntem legați prin spirit, nici unul din noi nu se simte în largul lui la Hollywood. Suntem doi buni prieteni". După interviul lui Oprah, ea a adăugat : „Mi-ar plăcea să mă mărit cu cineva care ar fi dispus să recunoască în mine, în egală măsură, femeia și fetița. Asta pare a fi o provocare adresată chiar lui Michael ! De cunoscut, se pare că se cunosc și se întâlnesc de când Brooke avea 14 ani. O sursă sigură făcea pe atunci următoarele afirmații : „E o activitate non-stop, de când a venit Brooke la ranch. Michael angajează comedieni, magicieni și acrobați numai pentru ea. Chiar el se deghizează de multe ori în clovn și Brooke adoră să se joace cu animalele gazdei sale. Petrec mult timp în parcul de distracții privat și se joacă de-a v-ați ascunselea ore în șir. Ea rămâne deseori peste noapte, dar dorm în camere separate". Dacă acest lucru e adevărat nu se prea poate vorbi despre o adevărată poveste de dragoste.

Brooke și-a confirmat recent sentimentele inocente unui reporter american de televiziune : „Oamenilor li se pare greu de înțeles relația noastră. Ea este platonică și așa a fost întotdeauna. Ne-am iubit, tineri fiind, dar niciodată în calitate de amanți : Michael ocupă un loc foarte special în viața mea ! M-a căutat, chiar, să mă întrebe dacă îmi poate cita numele când Oprah îl va întreba pe cine iubește. I-am spus că asta ar fi o mare onoare pentru mine".

După ce a făcut o mulțime de afirmații despre membrii familiei sale, La Toya nu e prea tandră cu „așa-zisa" nouă dragoste a fratelui ei : „Brooke a fost femeia cea mai agresivă din viața lui Michael. El mi-a spus că de multe ori ea a fost foarte dură cu el și că odată a fost atât de șocat încât a părăsit camera în fugă. El n-o mai suporta pentru că era foarte religios. Bineînțeles că e virgin, dar nu e homosexual. Și pe urmă, chiar dacă ar fi, asta n-ar schimba prea mult lucrurile". La Toya afirmă că e o lovitură publicitară și nimic mai mult. „El vrea să recâștige publicul pe care l-a pierdut" — adaugă ea. E adevărat că vânzările la albumul său Dangerous stagnează și că, d terviul lui Oprah Winf luat avânt.

Se pare, deci, că M rămâne un copil toat Va continua să-și m chipul (numărul ope plastice pe care le-a s ar fi 8), să-și petreacă la bâlciuri, contemplân cinat, călușeii. Chiar vi amoroasă seamănă cu Dar oare cât timp va m ce până când Brooke S va găsi un partener dorit ? În așteptare zile, publicitatea ce li cordă nu poate face decâ carierei lor și isteria pr tă de sărutul de la cere **Grammy Awards** do cu prisosință că sunt CU ANULUI !

Topuri — Radio Contact

EDIȚIA 23

1. Duran Duran — Come undone
2. Haddaway — What is love
3. Eros Ramazzotti — Cose della vita
4. PM Down — Lookie thround patient eye
5. Depeche Mode — Talking on my shoes

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

ANTOLOGIE REBUS

...uriozităţi anatomice

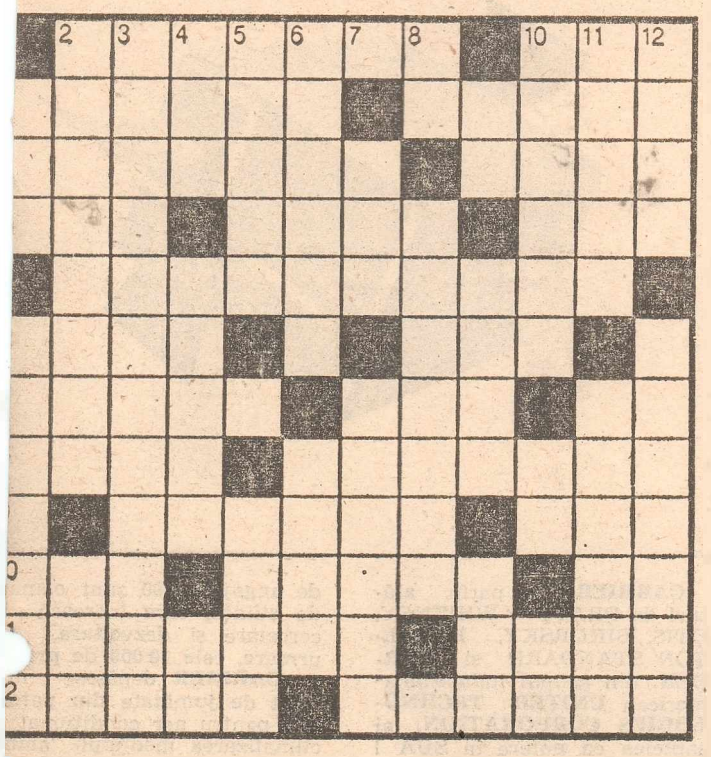

ORIZONTAL: 1) Ochi au ...nu văd... — ...urechi au şi ...ud... 2) ...limbă are şi nu ...beşte — Îi dau mustăţile ...fragedă copilărie. 3) Când ...ma e-n flăcări — Caracterizată prin paralizie generală, deşi nu-i maladie. 4) Cu patru picioare şi o cocoaşă — Suliţă veche — Albă cât vezi cu ochii. 5) Unde-i sunt picioarele, acolo-i stă capul. 6) Cu picioarele la spinare — Cu cerul gurii negru (pl.). 7) Deşi au tot felul de detalii anatomice, sunt totuşi simple închipuiri — Al treilea picior de la o anumită vârstă — Sprâncene limitate! 8) Au inima cât un purice — Are trei braţe. 9) Dă-n bilă (pl.) — Divinitate mitologică. 10) Încântă primăvara simţul mirosului — Pronume demonstrativ — Tumoare la cap! 11) Cu picioarele de plumb — Ambarcaţie sportivă. 12) Ce înghite, dă înapoi făcut praf — Lungi în urechi şi cu inima de cârpă.

VERTICAL: 1) Unul cu picioare de ţap... — ...şi altul cu mâna spartă şi inima mare, mare. 2) Cu corpul turtit şi cu ochii roşii — Insulă în Marea Mediterană. 3) I s-a furat inima şi totuşi îi bate puternic (fem.). 4) Bun de ureche — A fi alături — Un picior jos! 5) Se-nvârte întruna şi nu ameţeşte — Merge la inimă. 6) Capul îl are la bază — Pretind că au sângele albastru. 7) Epocă — Evoluează într-un picior (pl.). 8) Le găsiţi în orice limbă! — Are ciudăţenilile ei. 9) Cu gura mare şi-ntr-o ureche, uneori chiar în două — Invitaţie la aruncarea ochilor — Localitate în Elveţia. 10) Cu pupilele dilatate (pl.) — Literă grecească — Pronume intim. 11) Îi lasă gura... vin. — Are şapte ochi. 12) Personaj legendar — Are două limbi (pl.).

Dicţionar: OPS, ESO, ASP.

LIVIU POPESCU

1964

Un tip de omagiu: bancul politic

Nu se fac bancuri politice, deoarece nu avem încă oameni politici autentici. Avem tot felul de aventurieri, nedemni pentru un omagiu atât de paradoxal cum e anecdota. Bancurile despre hoţi, bunăoară, încep stereotip, simplu de tot: „Un hoţ intră de trei ori într-un magazin...", sau „Un hoţ ajunge în faţa judecătorului...". Există, prin urmare, un întreg folclor umoristic privind această meserie. În el nu întâlnim nici borfaşi, nici găinari, nici directori de SRL-uri care trec prin vamă, cu ciubuc, ţigări contrafăcute în Siria. Umorul anecdotei priveşte categorii umane, caractere accentuate, îndeletniciri vechi de când lumea, oarecum asimilate de un fatalism tradiţional. Nici unul din oamenii politici ai momentului nu întruneşte acele calităţi care să-l facă simpatic, deşi e prost. Avem proşti pur şi simplu, care nu-s deloc simpatici. Ori n-au avut timp să devină, ori sunt exagerat de proşti. Şi în prostie e nevoie de un strop de culoare, de o anume originalitate. Prostia politică, la noi, e nediferenţiată. Un prost de stânga e tot atât de plictisitor ca unul de dreapta. În plus, nici nu apucă prostia unui parlamentar să se sedimenteze, să-şi dezvăluie farmecul particular, nuanţa, contribuţia originală la filonul de prostie omagiat de milenii în anecdote şi locul e luat de alt purtător de prostie.

Vorbăria fără capăt e una din temele preferate ale bancurilor cu persoane publice. În tăbliţele de lut sumeriene, apar povestioare comice — preluate apoi de folclorul grecesc şi chiar de autori culţi din Europa veacului fabuliştilor — ridiculizând limbarişa înalţilor demnitari, a tribunilor, a intermediarilor publici şi a avocaţilor, în fine, a oamenilor de stat. În aceste povestioare şi fabule, apar nume populare în istorie. Câţi din politicienii zilei au calităţi ca să intre în istorie? Norodul nu-şi pierde vremea să-i omagieze pe efemeri. Politicienii noştri, în loc să sară ca arşi când sunt ridiculizaţi în presă, ar trebui să fie profund neliniştiţi, când presa îi uită. Romulus Zăroni era tâmpit, dar avea o calitate: era tâmpit tot timpul! Ca să devină erou de anecdotă, omul politic trebuie să manifeste o anume jubilaţie a eului, să-l placă să se dea în stambă. Să aibă, adică, o linie de comportament. Cum să devină Petre Roman motiv de banc, dacă norma lui politică arată absenţa oricărei norme? Minte mărunt, trişează stângaci, iar cotiturile pe care le face interesează mai degrabă codul penal decât umorul. Când un intelectual ca el se-ncurcă în pacte cu securiştii şi şefii de hoarde de mineri, nu-ţi vine nici să râzi, nici să plângi. Din silă nu iese anecdotă. Din disperare, da. Oamenii politici de azi nu reuşesc să ne aducă la disperare. N-au destul talent pentru asta. Idealul lor e „să dea un tun", să ia un salariu de partid şi să scape cu faţa curată la scadenţele judiciare.

Nenorocirea oamenilor politici e şi că n-au neveste îndeajuns de ridicole, care să genereze în creatorul anonim acel tip de toleranţă ce duce la umor. Leana l-a făcut pe Nicu personaj de anecdote. Nea Lambă era un fălos neajutorat. Românul îl iertă oarecum, deoarece în toate bancurile se vedea că şi cei mai mari dintre mari, tot sub papucul nevestelor stau. Se statua un soi de solidaritate în derizoriu. Un preşedinte care se ascunde tot timpul şi care îşi ascunde nevasta nu merită să intre-n folclor. Domnul Iliescu ştie el de ce n-o scoate pe Nina la vedere. Ar deveni un om ca toţi oamenii. Asta l-ar face precis mai simpatic, dar ar pierde din mister şi putere.

TUDOR OCTAVIAN

ANECDOTE

Obsesie

— Doctore, soţia mea are o obsesie curioasă. Mereu îi este frică să nu-i fure cineva rochiile.

— Cum aţi constatat?

— A rugat pe cineva să i le păzească. Când am venit aseară acasă, dintr-o scurtă călătorie de afaceri, paznicul se şi afla în garderobă.

La oculist

Un cetăţean plin de vânătăi, abia ţinându-se pe picioare, se prezentă la oculist.

— Ce s-a întâmplat?, întrebă medicul îngrijorat.

— Am încercat să mă sui la etajul autobuzului, răspunse pacientul.

— Bine, dar autobuzele noastre nu au etaj.

— Cu ochelarii pe care mi i-aţi prescris, toate au.

La poliţie

O doamnă intră agitată la comisariatul de poliţie din cartier şi se adresează primului om întâlnit:

— Acum o săptămână pregăteam un pui fript. Soţul a plecat până la băcănia din colţ să cumpere, pentru garnitură, o cutie cu mazăre. De atunci nu s-a mai întors. Ce să fac?

— Păi, schimbaţi garnitura la pui, veni prompt răspunsul poliţistului.

Circulaţie

O tânără, cu semn de începător pe parbriz, conduce cam nesigur o Dacie, efectuând numeroase greşeli de circulaţie.

Un poliţist o opreşte şi îi cere politicos actele.

După verificarea lor, agentul de circulaţie îi face o serie de recomandări, apoi îi înapoiază documentele. Dar maşina nu mai vrea să pornească, cu toate eforturile tinerei de la volan. Atunci aceasta, enervată se adresează poliţistului:

— M-ai oprit, mi-ai făcut numeroase recomandări, mi-ai speriat motorul, acum te rog să mi-l porneşti!

Culese de A. DIANU

Piscicolă

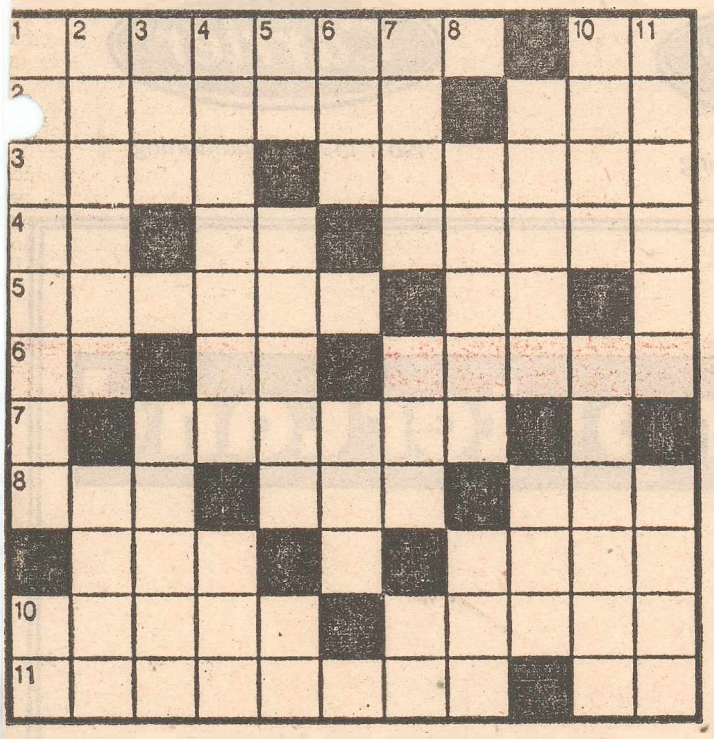

ORIZONTAL: 1) Peşti răspândiţi în râurile repezi de munte — Florin Bucur. 2) Peştişor marin, folosit mai ales ca nadă — Element de compunere cu sensul „referitor la dispersie". 3) Întinsă — Peşte alb-argintiu care trăieşte în apele dulci. 4) Acum! — Puţină umiditate! — Peşte de apă dulce cu corpul ca de şarpe. 5) Peşte din Marea Caraibilor — Corp de bibani! 6) Coadă de marlin! — Primii edecari! — Armă... cu care se poate pescui. 7) Şir de cârlige cu momeală. 8) Cârlige de pescuit — Bazin format prin stăvilirea unui curs de apă, destinat creşterii peştilor — Prăjit prea tare. 9) Înţelepţi străvechi — Peşte răpitor, asemănător cu crapul, având spinarea verzuie. 10) Peşte de mare, asemănător cu calcanul — Unelte de pescuit. 11) Plăci osoase care acoperă deschiderea branhială la unele specii de peşti — Din caiace!

VERTICAL: 1) Peşte răpitor marin, având spatele albastru — Capăt de voloc! 2) Şeful unei echipe de pescari — Peşte de apă dulce, cu solzi mari. 3) Garnitură — Fură icre... (sg.). 4) Vas de pescuit — În fiord! 5) Ultimii peştişori! — Moluşte comestibile cu corpul închis între două valve — Cap de scobar! 6) Fata pescarului... — Albia unui râu. 7) Cilindru tipografic — Pliculeţ... cu câştiguri — Partea de sus a plutei! 8) Peşte răpitor de apă dulce, cu carnea albă, având pe corp dungi negre transversale — Acele. 9) Peşte asemănător cu păstrăvul — Unealtă de pescuit. 10) Peşte mic — Peşti de baltă din familia crapului. 11) Peşti de apă dulce, care îşi depun icrele între valvele unor moluşte — „... de mare", echinodermă marină răpitoare.

Dicţionar; LIO, RSI, IOR.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 23

Asta mai lipsea!: RETUS; CUBIC; OPERETE; ODA; DIMINEATA; R; ALE; IMPORTA; JONGLERI; AM; GER; IA; ACI; E; LIS; ZALUD; VIE; CRAVATA; OS; FAURAR; R; COVERGI; MAI; ANULA; EPAVE.

Sete mare, domnule...: SLIBOVITA; V; TARIE; PUNGI; ICRA; B; INIE; CTA; CIOCAN; LO; VOTCA; SV, ABSINT; ROTI; AC; IECI; IN; PROBARE; OTA; R; TEC; ALTAR; URCA; OSIE; I; NOH; DAC; TIT; EM; SECARICA.

CONSILIER ECONOMIC

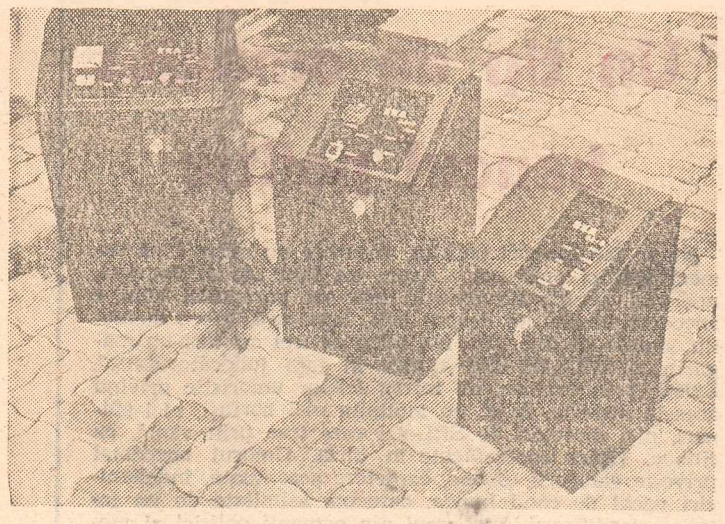

Echipamentele ECOBIK reduc consumurile de combustibil lichid și gazos!

Ele se amortizează în 5 000 de ore de funcționare (1—2 ani), datorită importantelor economii care se obțin din consumuri și întreținere. Economizorul, destinat aplicațiilor industriale, a fost realizat și prezentat la TIBCO și în varianta casnică (microcentrale de bloc sau vilă). Produsul este un rezultat al colaborării dintre firmele :

- **SEEAP Franța**
- **FEA România**
- **KUBIK România**

Producerea și comercializarea economizoarelor ECOBIK aparțin în exclusivitate, pentru România, firmei KUBIK, tel/fax 311.26.16.

J.G. DUMONTET, autorul procedeului ECONENGAP, materializat prin echipamentele ECOBIK, fabricate la FEA București și uzinele MARESTE din Franța.

Carrier
No 1 in Air Conditioning

ANUNȚ METEOROLOGIC :

ÎN ROMÂNIA, PE TERMEN LUNG, VREMEA SE VA RĂCI PE TIMPUL VERII ȘI SE VA ÎNCĂLZI ÎN ANOTIMPUL RECE (DAR ASTA NUMAI ÎN SPAȚIILE CLIMATIZATE DE COMPANIA AMERICANĂ CARRIER, LEADER MONDIAL ÎN CONDIȚIONAREA AERULUI !)

Carrier
No 1 in Air Conditioning

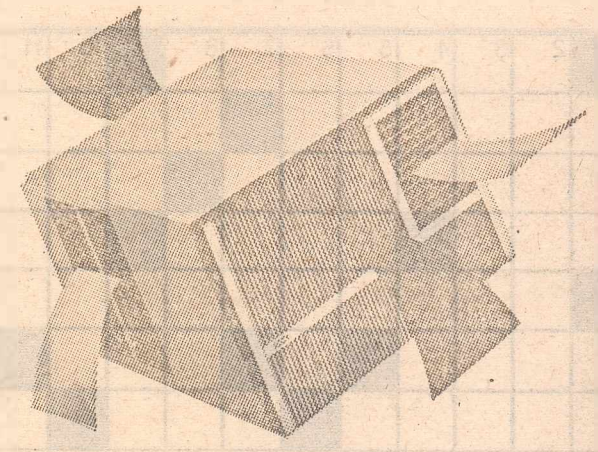

Carrier
No 1 in Air Conditioning

La conferința de presă și seminarul care au avut loc săptămâna trecută, dl **LASZLO TARNAY,** președinte al filialei din Geneva, asistat de dl **PIERRE CREVAT SENIOR** (manager al produselor **Carrier** din Franța, specialist în echipamente de înaltă tehnologie pentru păstrarea energiei), dl. **ARRIGO VENTIMIGLIA** (manager al departamentului vânzări-export al filialei Delchi Carrier, Italia) și **dl THIERRY DINDELEUX** (care s-a referit la sisteme industriale de aer condiționat), a anunțat deschiderea în România a reprezentanței **CARRIER,** director **TIBERIU GARDA.**

CARRIER face parte, alături de PRATT & WHITNEY, OTIS, SIKORSKY, HAMILTON STANDARD și NORDEN, din grupul industrial american **UNITED TECHNOLOGIES CORPORATION,** al șaptelea ca putere în SUA ! Veniturile anuale ale grupului s-au ridicat la peste 22 miliarde USD, dintre care peste 50 la sută provin din afara Statelor Unite. Aportul companiei **CARRIER** este de 4 miliarde USD. Grupul alocă anual un miliard USD pentru cercetare și dezvoltare, acesta fiind cuvântul de ordine al strategiei investițiilor sale. În ceea ce privește **CARRIER,** din peste 20 000 de angajați, 700 sunt oameni de știință, care lucrează în cercetare și dezvoltare. De urmare, cele 10 000 de produse **CARRIER** depășesc cu mult de jumătate din paletele pentru aer condiționat și climatizarea mediului ambiant. Vânzările companiei echivalează cu cele ale următorilor patru mari din branș în condițiile unei piețe concurențiale în care primii zece mari fabricanți mondiali asigură nu mai mult de jumătate din necesarul pieței cumpărătorilor, cealaltă jumătate revenind altor peste 300 de firme „mai mici".

Carrier
No 1 in Air Conditioning

Carrier
No 1 in Air Conditioning

Vreți să zburați cu un pilot profesionist...

... sau cu unul care abia învață să zboare ?

INTERPRESS ROMSTART

Computerland

vă așteaptă la
EXPOZIȚIA de ELECTRONICĂ și TELECOMUNICAȚII

CERF '93 - ediția a doua
21 - 25 iunie
Complexul expozițional ROMEXPO Pavilion B - standul 139

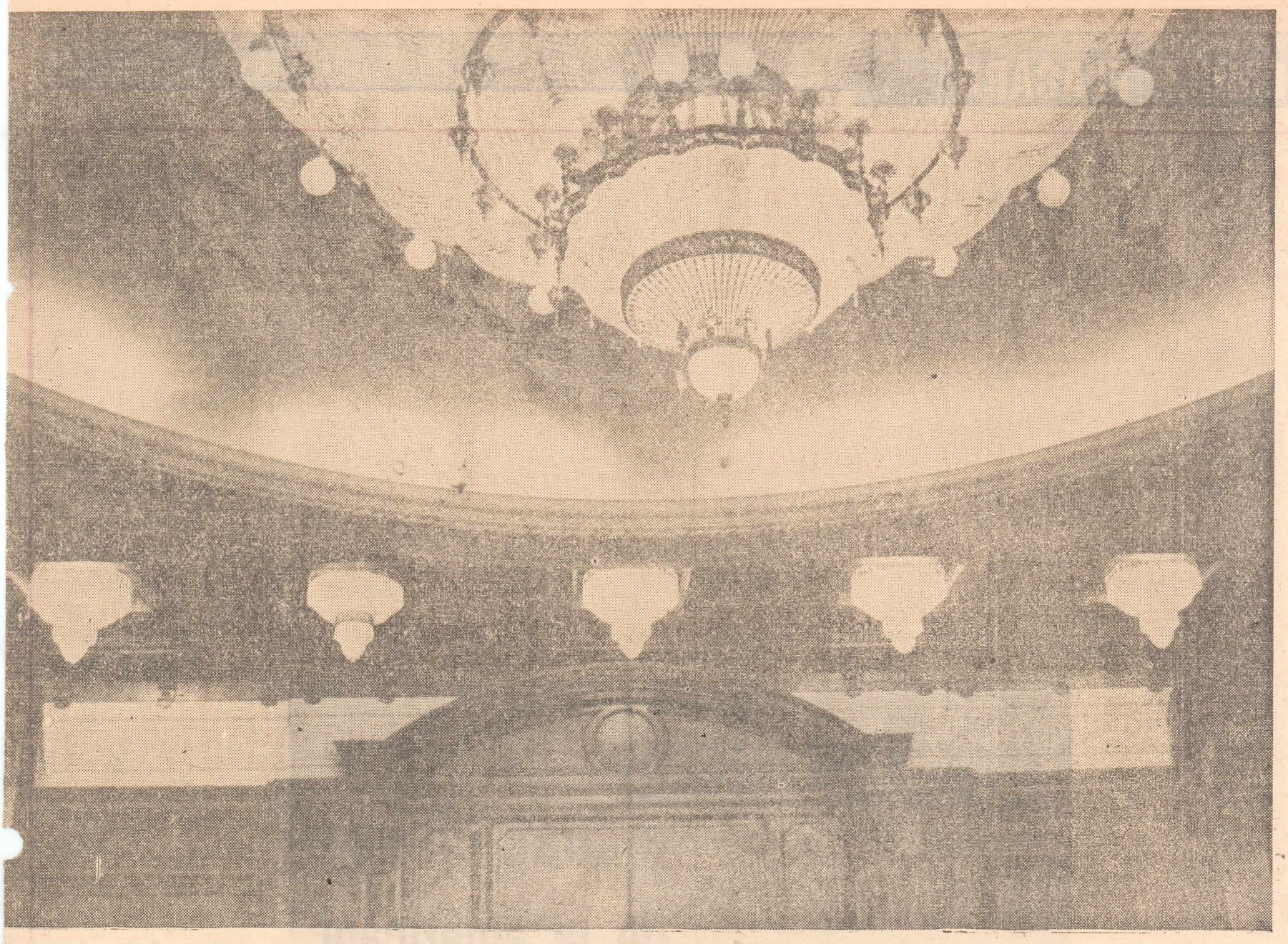

S-au decernat PREMIILE FLACĂRA

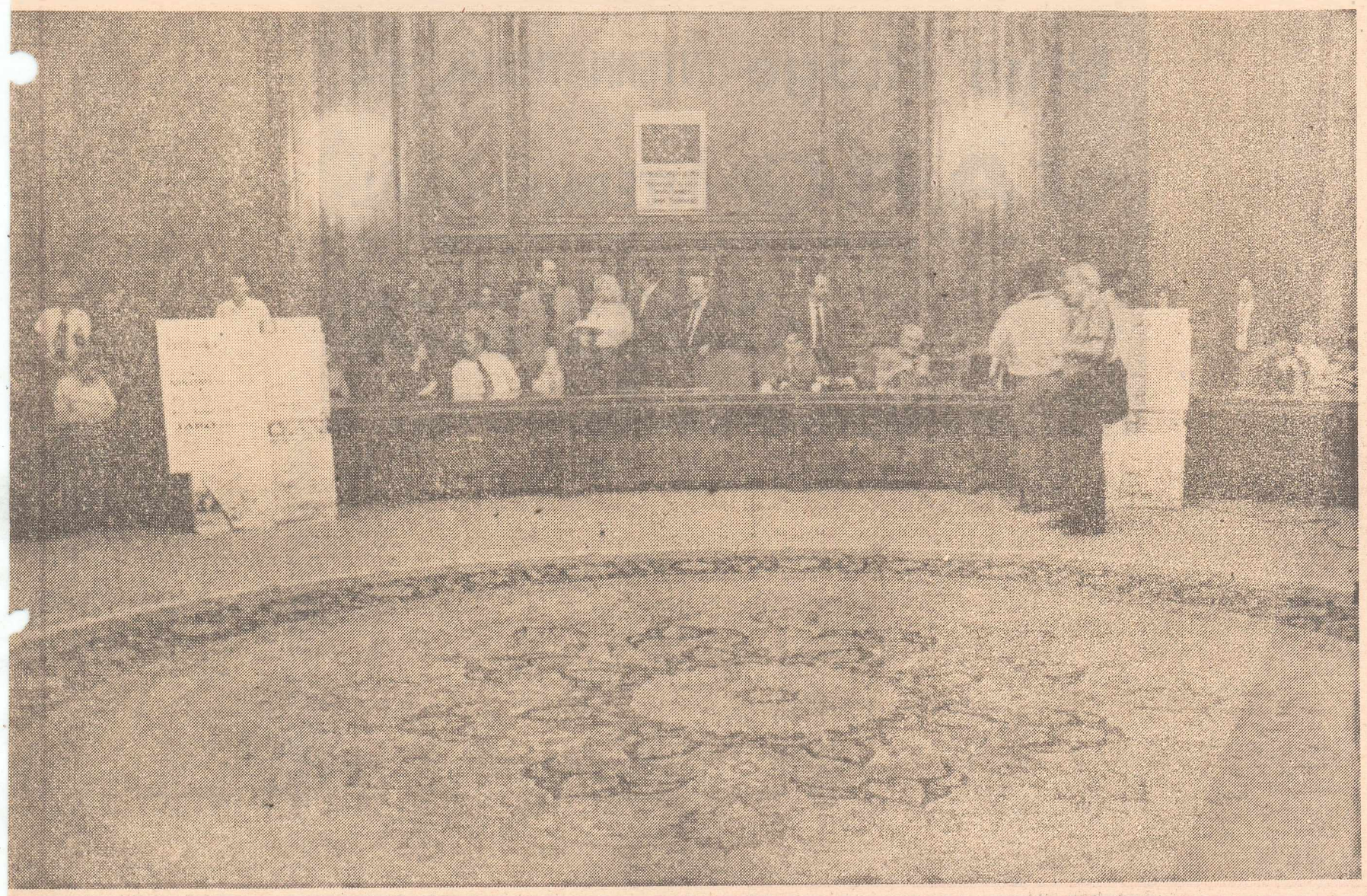

FLACĂRA
a luat clauza
de la americani

NIKOMI ROM TRADING SRL

ASA Co., Ltd.

Blue Ridge INTERNATIONAL, Inc.

JARO INTERNATIONAL

AU FOST ALĂTURI DE NOI
LA ACEASTĂ SĂRBĂTOARE

Valoarea ca deschidere spre lume

Iată-ne, deci, din nou împreună, stimați prieteni ai FLACĂREI, pentru a-i sărbători pe laureații revistei noastre pe anul 1992.

După cum vă amintiți, anul trecut festivitatea de premiere a avut loc la Ateneul român, în ziua de 13 iunie, atrăgând, astfel, atenția că există o spiritualitate românească mai puternică decât barbaria și teroarea, pe care, din păcate, le-am cunoscut nu demult, în niște zile ale rușinii și fărădelegii, imposibil de șters din memoria încă multor generații.

De această dată, v-am invitat aici, într-un locaș încă privit cu destulă reticență, pentru a îmblânzi laolaltă o imagine încă înfricoșătoare, sau grotescă, sau doar ridicibilă, născocire a unor minți malefice. Și totuși, această excrescență de piatră din inima Capitalei poate deveni, cu vremea, suportabilă, credem noi, dacă aici se vor petrece, ca și acum, fapte cu adevărat în slujba omului, a virtuților sale creatoare, dacă, în loc de un sediu purtând sigla răului, ea ar deveni un spațiu unde s-ar celebra, ca și azi, valori, s-ar întâlni, sub pavăza armoniei, civilizației și înțelepciunii, oameni politici, oameni de cultură, oameni de știință, oameni de afaceri, instaurând un climat al dialogului absolut necesar într-o democrație pur și simplu și nu într-una originală. Numai atunci sintagme ca „drepturile omului", „intrarea în Europa", „integrare" vor înceta să mai fie un limbaj lipsit de substanță, ca și cel care ni se impunea înainte de 1990.

E-adevărat, facem parte dintr-un popor vitregit de istorie, dar care s-a mai și complăcut să accepte această urgisire și a mai și refuzat să se deschidă spre lume – și pentru a o cunoaște cât mai bine și pentru a se face cunoscut fără echivocuri. Poate din neștiință, poate din delăsare, sau din teama de necunoscut, sau de frica unor sancțiuni din partea neprietenilor și, de ce nu, din neîncredere în noi înșine, ne-am mai și izolat, ne-am mai și însingurat. Dar valoarea înseamnă deschidere spre lume, reprezintă curajul de a compara și de a te compara cu alții, învățând de la unii, când e cazul, sau învățându-i, la rândul tău, pe cei dornici de experiențe rodnice, indiferent cui aparțin. Tocmai de aceea, programul pe care îl urmăresc PUBLICAȚIILE FLACĂRA – „România pentru Europa, Europa pentru România" – aduce în prim plan căile de acces necesare atât spre noi înșine, cât și spre ceilalți, vizând o mai dreaptă așezare a destinului nostru. Iar cei serbați astăzi sunt repere sigure ale înaintării spre noi orizonturi, ca o făgăduință de împlinire a tuturor celor care le urmează pilda.

În personalitatea dlui CORNELIU COPOSU, recunoaștem inflexibilitatea unui neam care nu s-a lăsat, până la urmă, îngenuncheat, oricâte rele s-au abătut asupra lui; alegându-l ca laureat pe dl. COEN F. STORK, fostul ambasador al Regatului Olandei la București, ne dovedim capacitatea de a integra noi Europa, din moment ce-i recunoaștem valoarea; prezența dlui ADRIAN NĂSTASE pe lista de premianți înseamnă dorința de a avea cât mai mulți politicieni capabili să ne reprezinte onorant oriunde s-ar afla; existența dlui ANDREI PLEȘU în cultura română contemporană este o garanție de sincronizare cu marea cultură de pretutindeni; prin scrisul său, dl. ION HADÂRCĂ sfidează orice încătușare și orice cușcă; dl. KLAUS BRAMBACH, un alt prieten al României, ne sugerează că arta poate fi o soluție de unire umană pe toate meridianele; pe dl. ION CARAMITRU îl descoperim de la o vreme ca pe un ambasador generos al teatrului românesc; dl. DAN BĂNCILĂ ne aduce vești dintr-un univers numai de el știut; cu dl. ION CRISTOIU ne trezim în redacția unui ziar occidental; dl. MIHAI TATULICI ne demonstrează că, dacă vrei cu adevărat, poți să faci și fără voie de la stăpânire; cu dl. CANTEMIR RIȘCUȚIA descoperim ce-am fost și ce-am ajuns; cu grupul DIVERTIS încercăm să ne despărțim de prezentul nostru râzând; iar domnișoara LAVINIA MILOȘOVICI întruchipează tainica putere a fragilității.

Pe toți acești laureați de azi, pe toți laureații de ieri (dintre care unii se află printre noi), ca și pe cei care vor fi încununați în anii care vin și se află, de ce nu, chiar aici, redacția PUBLICAȚIILOR FLACĂRA îi salută cu tot respectul cuvenit celor care cutează să lase o urmă ce n-a mai fost până la ei.

GEORGE ARION

CORNELIU COPOSU
Moralitate politică

„Flacăra" e dragostea mea veche, pe care o apreciez pentru ținuta independentă și atitudinea ei civică și morală.

12.VI.1993
Corneliu Coposu

COEN F. STORK

Ambasadele prieteniei

ADRIAN NĂSTASE

Deschidere spre dialog

ANDREI PLEȘU

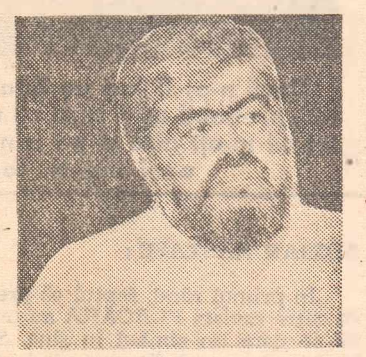

Orizont spiritual

ION HADÂRCĂ

Poezie

KLAUS BRAMBACH

Muzică

ION CARAMITRU

Teatru

DAN BĂNCILĂ

Plastică

ION CRISTOIU

Publicistică

MIHAI TATULICI

Televiziune

CANTEMIR RIȘCUȚIA

Medicină și antropologie

GRUPUL „DIVERTIS"

Plăcerea jocului

LAVINIA MILOȘOVICI

Sport

Un succes al revistei FLACĂRA: deschiderea spre dialog

Dacă n-aș fi fost pe lista dumneavoastră de premii, probabil aș fi spus că v-ați orientat bine ! Faptul că m-ați ales și pe mine, mă face să cred că v-ați orientat foarte bine !"

ADRIAN NĂSTASE:

„În primul rând, faptul că premiile ce au fost acordate astăzi de către revista FLACĂRA au putut fi înmânate în această sală, mi se pare un simbol în sine. Sunt convins că nu a existat o intenție ca eu să fiu pus vis-à-vis și foarte departe de dl. președinte Coposu, cred că nu aceasta a fost intenția organizatorilor ! Din contră, faptul că suntem pe aceeași listă a unor premii care încearcă să simbolizeze, într-adevăr, nevoia și posibilitatea de dialog în societatea românească mi se pare un lucru câștigat; probabil, numai în felul acesta vom reuși să scăpăm de obsesii, inclusiv de obsesia puterii, sau de opresia puterii. Revista dumneavoastră a reușit asta, prin faptul că a adunat toate aceste personalități care se află astăzi aici, prin faptul că a încercat să dea o șansă celor care, poate, au păreri diferite, dar doresc să păstreze o flacără a dorinței de a construi și doresc, până la urmă, să se simtă bine în țara lor și să facă astfel încât ea să fie o parte a unui dialog european, modern. Eu vă mulțumesc foarte mult, mă simt extrem de onorat de această opțiune pe care ați făcut-o în ceea ce mă privește !".

Sunt bucuros să fiu pe două liste

ANDREI PLEȘU :

„În general, când începi să iei premii, începe o formă de marginalizare onorabilă, în care nu ți se mai cere să ai mare performanță ! La noi, uneori, când faci treabă, nu iei premii, începi să iei când nu mai faci prea multă, dar pentru mine — și sunt sigur că și pentru ceilalți — premiul acesta va fi, dimpotrivă, un stimulent să facem oarecare treabă! Pe de altă parte, ca să folosesc un cuvânt iubit de toată lumea astăzi, lista asta e o listă a consensului în mod vădit! Eu mă simt foarte bucuros să fiu eu însumi un om de consens, adică un om care în același timp e pe două liste — pe lista neagră și pe o listă albă — și mă onorează ambele posturi! Sentimentul meu este că viitorul acestei

țări va depinde de ce listă din din cele două va ieși câștigătoare! Vă mulțumesc!".

Curajul de a fi altruist

ION CRISTOIU:

„Vreau să anunț că noi punem un premiu de 100 000 lei pentru cel care descoperă diploma de laureat FLACĂRA a dlui Coposu! Să sperăm că ea va fi descoperită înaintea violatorului din Herăstrău!

Deci, consider aceste premii și, îndeosebi, faptul că a fost dat și unui gazetar, deci unui confrate, un semn că în presă poate exista solidaritate! La ora actuală este război între diferite publicații ! Poate acest premiu să fie începutul unui efort de solidaritate în presă.

Mulțumesc încă o dată lui George Arion, revistei FLACĂRA, pentru fair-play-ul de care au dat dovadă și vă promite că, în limita posibilităților noastre, nu vom polemiza, totuși, cu revista FLACĂRA, în perioada următoare! Vă mulțumesc!".

Sunt obișnuită cu emoțiile

LAVINIA MILOȘOVICI :

„Eu vă mulțumesc, nu prea am cuvinte în această situație, dar dacă mi s-ar pune niște aparate aici, aș arăta ce pot ! Sunt foarte bucuroasă pentru primirea acestui premiu din partea revistei **FLACĂRA.** Obișnuită cu emoțiile marilor cuncursuri mondiale, unde nu prea mai am emoții, nici aici nu am avut".

O recunoaștere a poeziei române din Basarabia

ION HADÂRCĂ :

„Frate Arion, onorată asistență, au trecut trei ani de la istoricul Pod de Flori, unde l-am cunoscut pe dl George Arion și alte personalități ! Sperăm că mișcarea noastră de apropiere va fi mult mai rapidă, mai accelerată ! Din păcate, sunt foarte multe piedici, de care nu voi vorbi acum ! Oricum, participarea mea aici considerați-o drept încă un efort de apropiere și de topire a ghețurilor, a sârmelor și a zidurilor anacronice dintre cele două maluri ale Prutului ! Sunt deosebit de emoționat, de mișcat și datorită faptului că de la demisia mea din motive politice din postul de prim-vicepreședinte al Parlamentului Moldovei, în ianuarie curent, demisie prin care am reușit să stopăm un referendum dezonorant pentru noi — care vroia să promoveze ideea neunirii cu România — am stopat, zic, desfășurarea acestui referendum, dar am rămas fără lucru circa o jumătate de an, în condiții de șomer ! Dragă dle Arion, acesta este de fapt primul ajutor material concret, acordat de o publicație ! În Basarabia, dacă nu plouă, e secetă, dacă nu-i una și alta, atunci sunt cazacii, este separatism, lucrurile au o turnură tranșantă întotdeauna ! Sperăm că până la urmă va veni un timp frumos, dat de la Dumnezeu, ca aceste nume care mă onorează, care luminează astăzi prin alegerea frumoasă a revistei FLACĂRA, vor contribui ca Flacăra Basarabiei să fie într-adevăr Flacăra Basarabiei ! Vă mulțumesc încă o dată din suflet".

Este un moment de respiro

DAN BĂNCILĂ :

„Ce a realizat revista **FLACĂRA** mi se pare extraordinar, în contextul acesta de frământări. Este un moment de respiro, pentru care îi felicit din toată inima. Toți premianții sunt oameni de mare valoare și eu mă consider onorat de a fi prezent, acum, aici."

Domnul Klaus Brambach a făcut declarații direct la TV

Primind premiul, distinsul ambasador al muzicii a plecat glonț la televiziune, pentru că trebuia să intre în emisiune (și totuși, a întârziat 3 minute). Astfel că domnia sa a mulțumit pentru premiu în direct, pe micul ecran, pe programul 1 și la o oră de vârf ! Sâc, domnule V.I. !

N-am făcut nimic deosebit decât că mi-am respectat principiile

CORNELIU COPOSU :

„Apreciez acțiunea dumneavoastră de a «scormoni» în toate sectoarele vieții publice, pentru a desemna pe cei care vi s-a părut că s-au evidențiat în anumite laturi ale activității publice. Eu pot să mărturisesc aprecierea deosebită pe care o am pentru FLACĂRA, pentru ținuta ei rectilinie, fermă în sprijinul democrației și al culturii române. Vă sunt recunoscător, nu știu dacă am meritat premiul, cred că n-am făcut nimic deosebit decât că mi-am respectat principiile! Sunt încântat de societatea celor premiați, de ceilalți colegi care au obținut aprecierea dumneavoastră și le urez tuturor la mulți ani, viață lungă revistei FLACĂRA și, dacă-mi este permis, cu Dumnezeu înainte pentru binele poporului român!".

Este datoria mea de a contribui la instaurarea ordinii în societate

CANTEMIR RIȘCUȚIA :

„Disciplina pe care o servesc de multe decenii este un fel de oglindă ! Trebuie să ne cunoaștem și în părțile noastre pozitive și în ce poate specia aceasta să dea negativ ! M-am străduit, decenii întregi, să servesc Justiția, pe lângă cercetarea fundamentală pe care o fac, tot de decenii ! Să servesc Justiția, pentru eliminarea acelor elemente care tulbură siguranța, liniștea și ordinea cetățenilor ! Sub acest raport, țin să exprim recunoștința mea revistei **FLACĂRA**, pentru aprecierea ce o face activității mele și vă asigur că, indiferent în ce postură voi fi — în activitate sau pensionar — voi căuta să fiu la fel de eficient în ceea ce voi fi solicitat să prestez, pentru că răul din societate, din păcate, se poate eradica numai într-o societate ideală, extraterestră ! Dar răul este, să zicem așa, un fel de frate al nostru greșit conceput și greșit născut, de care scăpăm foarte greu, cel mult îl putem jugula ! Aveți întreaga mea promisiune că voi servi la eradicarea răului !"

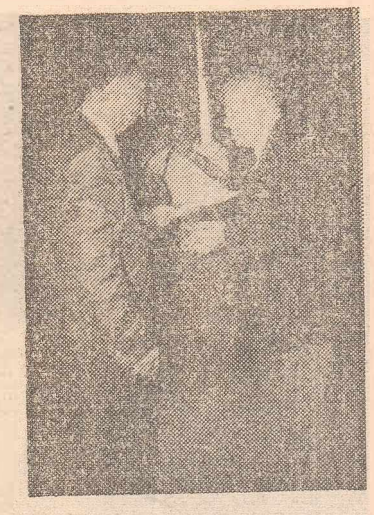

„Sunt recunoscător acestei echipe de gazetari imparțiali"

MIHAI TATULICI:

„E o situație paradoxală : dvs. premiați, într-un fel, televiziunea, care încearcă să scape de o parte din trecutul ei! Eu sunt în situația, fericită sau nefericită, de a-i reprezenta și o parte din trecut și — sper — și o parte din viitor! Despre prezent, știți cum e! FLACĂRA mă critică, FLACĂRA mă premiază! Cristoiu mă bestelește și, când ne-ntâlnim, are și câte o vorbă bună pentru demersurile noastre! Aș spune ceea ce spun de obicei, când se petrec lucruri normale: că ceea ce face revista FLACĂRA este un demers către normalitate, către profesionalizarea a ceea ce trebuie profesionalizat în societatea românească! Pentru asta îi admir foarte mult, chiar dacă uneori ne certăm pe subiecte mărunte, cum ar fi Păunescu, Vadim și altele! Aș vrea să înțeleagă colegii că într-o țară în care tot ne căutăm personalitățile și valorile, FLACĂRA face un lucru necesar! Mulțumesc!"

Și eforturile individuale au contat enorm

ION CARAMITRU :

„Nu a existat spectacol, nu a existat valoare în teatrul românesc care să nu fi pătruns, să nu fi dus imaginea României la un nivel extraordinar. Eforturile colectivelor teatrelor iar pe de altă parte eforturile individuale, au contat enorm și **FLACĂRA** a simțit acest lucru și îi mulțumesc.

Eu vă mulțumesc. Sunt mult mai onorat de această listă decât de cealaltă, pe care figurez la numărul 37 !"

„Un președinte de onoare — dl Coposu"

TONI GRECU (Divertis) :

„Trebuie să fac o remarcă la început : eu personal, împreună cu alți câțiva colegi de-ai mei, nu am fost de la început la decernare, din cauză că am fost la Gara de Nord să-i luăm pe colegii noștri din Moldova, de la Iași și de la Vaslui. Și trebuie să vă spun un lucru : ei ne aduc o veste foarte bună — și la Iași și la Vaslui, de fapt în toată Moldova, E LINIȘTE și putem sta aici până diseară ! În al doilea rând, aș vrea să-i felicit pe toți cei care au căpătat aceste premii astăzi, dar aș vrea să mai adresez două felicitări la două personalități, în mod special, independent de aceste premii : 1. dlui Adrian Năstase, pentru că a reușit să facă din Casa Poporului o garsonieră, deoarece Casa Poporului are o singură cameră — Camera Deputaților și 2. dlui Coposu — și noi, aici, într-un mic consiliu de administrație, ne-am hotărât că atâta timp cât el a acceptat diploma noastră, noi să purtăm numele, de-acum înainte, de GRUPUL DIVERTIS CREȘTIN—DEMOCRAT ! În încheierea acestei întâmplări, aș vrea să fac un apel la rațiune, la concordie, forțele destabilizatoare sunt peste tot, probabil și aici, sunt mulți dintre noi care sunt inconștienți de acest lucru ! Sunt frământări în țară — nu, în Moldova nu, în țară — și-n acest context, vreau să trag un semnal de alarmă : dacă nu vă convine, nu vă convine !"

Prețuiesc echilibrul

„Mulțumesc revistei FLACĂRA că m-a invitat ! Mă bucură această festivitate ! Era nevoie de ea și întotdeauna când un lucru este și util, sporește în valoare ! Este o festivitate foarte frumoasă, foarte liniștitoare și plină de speranță ! Eu fiind ministrul apărării, mă bucur când există echilibru !"

PREMIILE FLACĂRA

Consiliul de administrație al S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A., încercând să nu copleșească prin prea multă solemnitate momentele de autentică bucurie și frumusețe ale decernării premiilor.

© Atmosferă destinsă și distinsă la ceremonia de decernare a Premiilor FLACĂRA pe 1992. Speech-ul inaugural al directorului general, dl George Arion, a fost calificat de unele „voci" din asistență ca fiind „spumos" și „cu poante bune" ; nu mai spun aici ce șopteau „vocile" respective despre dl Arion însuși.

© După ce au fost chemați la rampă primii doisprezece laureați, al treisprezecelea — ultimul, însă, evident, nu cel din urmă — dl Corneliu COPOSU a fost pus într-o situație să-i zicem inedită : diploma domniei sale dispăruse ! Să mai spună cineva că... știm noi cine... nu-i cu noi !

© Pe față, DIVERTIS-ii au anulat pe loc „munca" acelor din umbră, oferind dlui Coposu propria lor diplomă. În aplauzele asistenței, Toni GRECU a declarat că, de acum înainte, excelenta trupă pe care o conduce va purta numele de GRUPUL DIVERTIS Creștin-Democrat.

S-a furat o diplomă

Unde dai și unde crapă

Cineva, de undeva, a încercat să ne întristeze, făcând să dispară de pe masa prezidiului diploma ce urma să fie acordată domnului președinte, Corneliu Coposu. Dar gestul n-a produs efectul urmărit. După primul moment de derută, s-a instalat veselia generală. „E probabil mâna lui Virgilică" ! — a spus râzând președintele P.N.Ț.C.D. Grupul DIVERTIS a alergat îndată să-i dăruiască domnului Coposu propria diplomă primită, iar domnul Ion Cristoiu a anunțat instituirea unui premiu de 100 000 lei pentru descoperirea făptașului !

Contrar celor așteptate (de amatorii unor asemenea glume jalnice), incidentul a condimentat amtosfera generală cu savoarea surprizei și ineditului. De unde se vede că unde dai și unde crapă !

Loialitate în presă

Faptul că o revistă de prestigiul FLACĂREI a considerat că poate acorda un premiu — nu neapărat mie, ci unui gazetar, deci unui confrate — ne arată că în presă poate să existe loialitate !

Tatulici are o groază de datorii

Intrat ultimul la recepția care s-a dat după decernarea premiilor FLACĂRA, proaspătul laureat ne-a declarat : **„Dacă există proverbul cu la plăcinte înainte, prefer să fiu măcar ultimul ! Nu doresc să fiu altceva decât un om controversat. Am multe datorii față de semenii mei; «decontarea» începută în decembrie 1989 trebuie să continue cât voi trăi !"**

FLACĂRA este o revistă stimată și apreciată

Călin POPESCU-TĂRICEANU :

„Numărul impresionant de personalități adunate astăzi dovedește că **FLACĂRA** este o revistă stimată și apreciată nu numai de cititori, ci și de valoroșii săi premianți și invitați".

„O sărbătorire reală, valorică"

Mircea DIACONU :

„Opinia mea este: ce faceți acum este un lucru extraordinar, avem nevoie de sărbători reale, valorice, nu inventate de o structură de propagandă ca până acum.. Trebuie să ne ridicăm noi înșine propriile noastre statui, de care avem atâta nevoie. Acest gen de validări ne vor reda valorile culturale, atât de oropsite în trecut".

O acțiune invidiată de... confrați

Mihai CÂRCIOG — patronul trustului Expres :

Revista **FLACĂRA** este o revistă de echilibru în presa românească. Această premieră este un lucru extraordinar și ne pare rău că nu am inițiat și noi o asemenea acțiune. Dacă și noi am fi acordat premii, cu siguranță, lista premianților noștri ar fi coincis cu a dumneavoastră. Menționez, totuși, că o astfel de acțiune, dedicată, de această dată, oamenilor de afaceri, ar fi benefică pentru schimbarea atitudinii publicului față de aceștia". (n.n. : Mulțumim pentru idee, domnule Cârciog. Se adjudecă ! Vom premia moralitatea în afaceri și sperăm să vă facă plăcere alegerea pe care o vom face).

FLACĂRA arde spre mai bine

Iulian CREȚU — viceprimar al Capitalei :

„Vă mărturisesc că aș fi dorit din tot sufletul ca și Primăria Capitalei să figureze printre premianți. De ce? Pentru că un premiu ar fi fost un mare stimulent pentru noi, alături de recunoașterea unor eforturi depuse de noi ca acest oraș să devină mai frumos. În acest context, Flacăra ne-ar... arde și pe noi spre mai bine". (n.n. : Promitem să vă „ardem", în sensul frumos, pentru binele oamenilor și al dvs.).

Un moment înălțător pentru spiritul românesc

Toma George MAIORESCU :

„Deasupra prejudecăților și subiectivismului a apărut VALOAREA. Felicit colectivul revistei pentru spiritul său corect, nepărtinitor, obiectiv, echilibrat, profund profesionist și profund civilizat. Aceste calități ar trebui să caracterizeze întreaga presă și întreaga viață politică. E un moment înălțător pentru spiritul românesc".

Revista FLACĂRA este prietena artei și a artiștilor

Maria SLĂTINARU-NISTOR :

„Revista dvs. se dovedește o mare prietenă a artei și a artiștilor. Afirmația este susținută de prezența acestui mare număr de personalități culturale extrem de valoroase".

Premiile revistei FLACĂRA — o punte peste adversități concurență, orgolii

Silvia VOINEA :

„Ca o premiantă ceva mai «veche», pot să apreciez fair-play-ul premierilor; de fapt, o punte întinsă, dincolo de adversități politice, concurență gazetărească și orgolii personale".

● Au urmat niște la fel de spumoase cupe de șampanie, gustări pentru toate gusturile, răcoritoare de la gheață și discuții scânteietoare, ca să nu spun aprinse !

● A lipsit muzica și nu puțini au fost cei care au regretat. Chiar și fără muzică, nu știm cât de bună a fost... sonorizarea „băieților" ! Nu l-am văzut pe dl Măgureanu, iar celebrele „păsările" ale colegilor de la „Evenimentul zilei" au rămas mute ; de admirație, desigur !

● Deocamdată, atât ; vă dăm întâlnire peste un an, la viitoarea manifestare de acest gen. Nu spunem unde, pentru că oricum se află, și Televiziunea abia așteaptă, că ne iubește din răsputeri (dar și noi pe ea, nici-o grijă !).

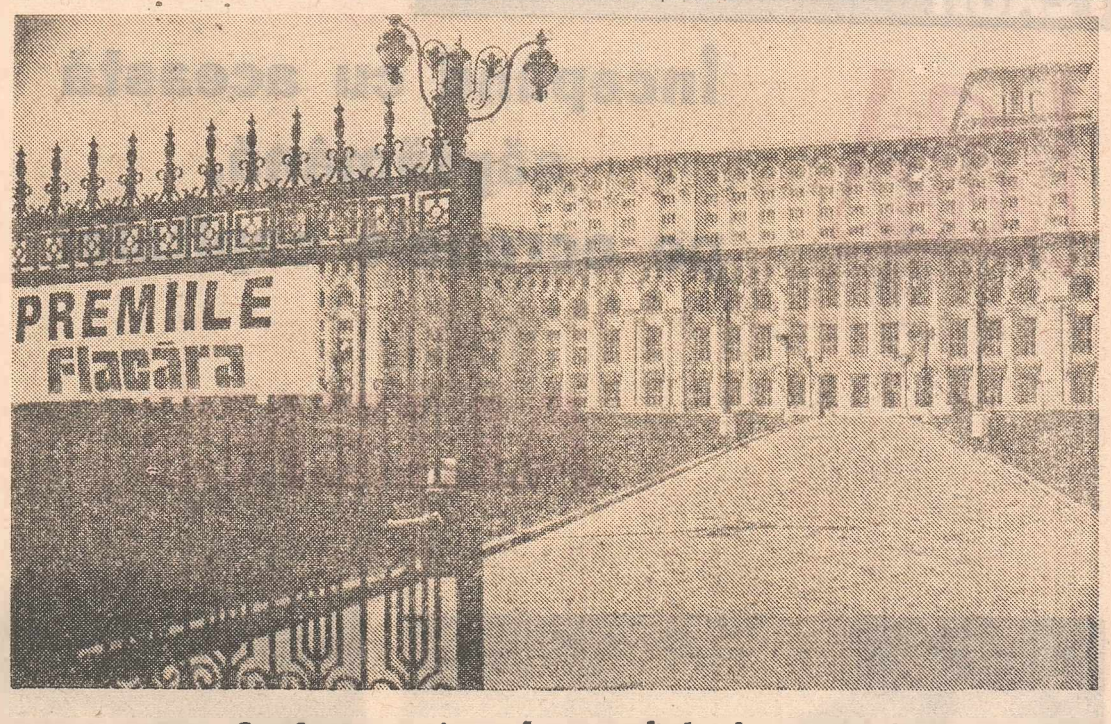

Concediul de anul acesta îmi este asigurat...

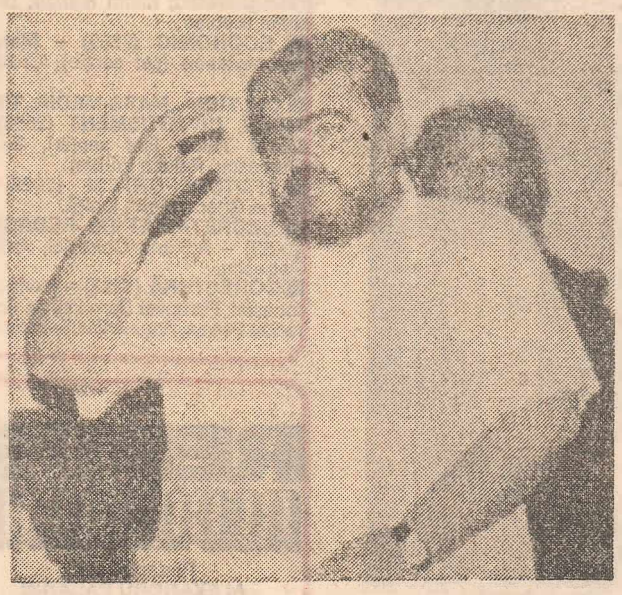

„Mulțumesc foarte mult revistei FLACĂRA pentru generozitatea ei. Mi-a asigurat, în acest fel, concediul pe anul acesta.

Ce fac campioanele mondiale la recepții

când vin direct de la antrenament

Lavinia ne-a mărturisit, cu candoarea-i binecunoscută, că-i plac câinii, caii și fotbalul. Dar „am prins-o" că-i place și Coca—Cola. Ceea ce, după cum se vede, îi place și dlui Octavian Belu, antrenorul lotului de gimnastică al României.

FLACĂRA vă așteaptă cu bucurie și anul viitor

Ministrul apărării naționale se confesează

„Mărturisesc sincer că nu sunt un vorbitor extraordinar al limbii engleze, dar pot să-mi citesc textele, pot să susțin o convorbire, iar la reuniunile NATO îmi țin alocuțiunile în franceză, de fiecare dată ! Prima limbă străină învățată în liceu a fost franceza, apoi, rusa ! La fel de bine le știu pe amândouă; la engleză sunt autodidact !"

Domnul Spiroiu nu umblă cu pistolul

„Am venit la această festivitate fără gardă personală, doar cu aghiotantul meu ! De regulă, este cu mine un aghiotant, dar din cu totul alte motive decât cele de a mă păzi ! De altfel, ca ofițer, am dreptul să port pistol, dar, uitați, nu am nici un pistol la mine !" (n.n. : dl. Coposu, nici atât!).

Dl George Arion — director general al S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. — răspunde întrebărilor adresate de... reporterii de la „Evenimentul zilei":

— De ce ați ales acest loc pentru desfășurarea acestei sărbători ?

— Pentru că aici se află o parte din frigul meu, din foamea mea, din frica mea.

— Cât v-a costat accesul în Casa Poporului ?

— Deoarece facem cu toții parte din poporul român, nu mi-a costat nimic.

— Cine a semnat pentru a obține această aprobare ?

— Chiar și eu, făcând parte din poporul român.

— Și, totuși, de ce aici ?

— Am vrut să fiu, neapărat, prezent, aici, cu oameni de mare valoare, care, altfel, cu siguranță, nu ar fi putut avea acces în aceste spații.

Paginile dedicate decernării premiilor FLACĂRA au fost realizate de MARIAN GHIȚEANU, BRÎNDUȘA NICOLAE și GHEORGHE BARBU. Secretariat de redacție : ADRIANA CHIROVICI. Consultant tehnic : MIRCEA MITREA.

Începând cu această săptămână, pe ecranele capitalei

ALIENS

După lansarea fantasticului science-fiction Alien, în 1979, o piesă de referință în catalogul iubitorilor aventurilor în spațiul cvadridimensional (clasat, de altfel, în primele 50 cele mai mari succese de casă din istoria cinematografului), producătorilor de la Twentieth Century Fox le-au trebuit 6 ani ca să găsească continuarea și regizorul potrivit să o facă. Și nici o altă alegere nu putea fi mai bună decât în persoana lui **James Cameron**, director și co-scenarist la **Terminator** și co-autor (alături de **Sylvester Stallone**) al altui semizeu al anilor '80 : **Rambo (First Blood — part. 2)**. Primind provocarea, James Cameron vine cu multe lucruri noi, care fac ca noua sa producție să nu fie o variațiune pe aceeași temă, o copie Rank Xerox a originalului (Alien) : personaje noi (oameni și străini) și mai multă acțiune, cu care iese din intimitatea navetei din Alien, descoperind „teritorii" noi. De la ultimele cadre ale noii superproducții **ALIENS**, care s-au tras la studiourile Pinewood, Anglia în septembrie 1986 (aici lucrul a durat 4 luni) și până astăzi, pelicula de celuloid a făcut de mai multe ori înconjurul „universului" pământean.

Realizarea unui film de o asemenea factură începe odată cu desenele care vor defini conceptul vizual de ansamblu. Toată atenția s-a acordat acestei problematici și întreaga echipă de concepție, începând cu regizorul **Jim Cameron**, recunoscut pentru desenele sale creative, scenograful **Peter Lamont** și până la cei doi cunoscuți specialiști în „fabricarea viitorului", **Ron Cobb** și **Syd Mead**, angajați anume, fiecare a contribuit la figurarea unor spații și timpi atât de îndepărtați, dar care prin acest film devin atât de probabili. **„Stan Winston**, de la **Terminator**, a lucrat cu noi la acest film, ajutând la integrarea diverselor și tulburătoarelor proiecte într-un concept unitar", declarau producătorii. Efectele creatoare din **ALIENS** sunt printre cele mai ambițioase. Au fost posibile prin numirea unor echipe de specialiști din US și UK, în machiaje, decoruri, trucaje etc. Acțiunea, plină de dinamism, se sprijină pe o neprevăzută urzeală de intrigi, întinsă de un dușman nevăzut. Se pare că realizatorii au devorat cu mult nesaț, încă din fragedă pruncie, literatură științifico-fantastică, fiind, de altfel, fani declarați ai genului.

Armamentul (O problemă de hardware)

Într-un film în care au loc conflicte armate fără menajamente, într-un spațiu atât de nepământean și un timp atât de dilatat, problema înarmării tuturor taberelor s-a pus deschis, neacționând nici un embargou din partea proiectanților și vizionarilor în ale armelor de foc. S-a plecat, evident, de la ce este mai modern și mai sofisticat în lume și s-a căutat a se făuri un arsenal demn de mileniul III. Sunt astfel la mare vogă armele inteligente, care în momente când „se trage" devin personaje principale, iar asistenții acestora „rămân pe poziții" de simpli figuranți. Aceste adevărate stații orbitale de luptă, prevăzute cu ecrane termice, de supraveghere zi și noapte a unor repere punctiforme, ascunse și pe fund de mare, detectează și analizează în timp real inamicul, determinându-i (pe calculator), prin imagini digitalizate convertite în color, punctele vulnerabile. Trupeții au în dotare autopropulsoare individuale, căști prevăzute cu sisteme de radiocomunicare cu Statul major, mobil, al cărui „scut" este realizat de senzori multispectrali care comandă turelele cu două țevi ale blindatelor. Scutul este dublat de „arme santinelă", pliate pe trepiede, legate la microprocesoare, având scanate anumite câmpuri de foc pe care le acoperă automat. Tehnologia **ALIENS** este foarte apropiată de cea a industriilor aerospațiale și nu întâmplător companii ca **Faranti**, **Marconi**, **Barr** și **EMI**, implicate în cercetarea spațiului, s-au arătat interesate în a sprijini realizarea acestei producții cinematografice. Spre exemplu, **British Aerospace** a pus la dispoziție o instalație de detecție identică celei folosite în conflictul din Insulele Falkland, o cameră EEV folosită în Mexic pentru depistarea celor îngropați la cutremur sub dărâmături, ca și display-uri de bord ale ultimei versiuni **Harrier Jump-Jet**. Chiar și **NASA** este în **ALIENS** la ea acasă, datorită scriitorului **Brendan Alimo**, un apropiat al centrului spațial american.

Pentru redarea atmosferei neospitaliere de pe **Planeta lui Acheron** s-a folosit o fostă centrală electrică pe cărbuni, în vestul Londrei, abandonată din motive economice în 1983. Aici, scenograful Peter Lamont a amenajează structura cavernoasă a decorului, constând dintr-un labirint ce conduce la tot felul de încăperi și catacombe.

Temerarii actori

SIGOURNEY WEAVER joacă rolul unui ofițer militar, singură supraviețuitoare a navetei Nostromo. Suportă bine întâlnirea cu extratereștrii.

MICHAEL BIEHN (în rolul lui HICKS) vine cu o largă recunoaștere dată de TERMINATOR, în care este un soldat din viitor, întors în timp să apere o tânără femeie desemnată a fi distrusă de o mașină infernală transpusă în formă umană. În ALIENS, Michael este un soldat simpatic care se alătură lui Sigourney în îngrozitoarele întâmplări prin care trece aceasta.

Primii 14 actori din film (ca importanță a rolurilor) practică în viața de zi cu zi (prin însumare) circa 50 de activități artistice (de la roluri de comedie și mimă la cele de dansatori, instrumentiști, cântăreți de jazz, canto, pop și folk, etc), sportive (acrobație, lupte de kung-fu, gimnastică sincronică acvatică, canoe, etc) și altele (croitorie, dulgherie, dactilografie, disk-jokey). Împreună, au depășit 50 de roluri principale în filme, alte 50 de seriale TV, peste 150 de roluri majore în piese de teatru, vreo 22 de institute superioare de artă dramatică și muzicală absolvite la o vârstă medie sub 40 de ani. Unii dintre ei s-au întâlnit pe platourile de filmare cu actori ca **Michael Caine**, **Gérard Depardieu**, **Ingrid Bergman** sau **Al Pacino**. Alții au fost sau sunt șefi de grupuri rock sau folk, au cântat alături de **Bob Dylan** ș.a. sau au discuri care au stat în **Top Ten** în 15 țări europene, după ce au primit medalii și decorații în Vietnam. Există printre ei „fenomene" care pot vorbi dialecte americane, engleze (inclusiv engleza BBC...), irlandeze, alții au rude în Borneo, Fiji, Malaysia, Caraibe.

O notă specială pentru Gordon Carroll, director executiv în **ALIENS** ca și în **Cum să-ți ucizi nevasta** (cu **Jack Lemon** și **Virna Lisi**), **Cool, mână rece** (cu **Paul Newman**), etc.

În **ALIENS** (mai) sunt utilizați... 13 cascadori !

CĂLIN MĂRCUȘANU

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5838/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Ion D. Goia, Marian Ghițeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (șef secție), Cristian Buzaș.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Olteanu**.
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ **SECRETARIAT SECRETATE: Cătălina Ștefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617,48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Sâmbătă, Televiziunea a transmis festivitatea recoltării castraveților